

ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

วิทยานิพนธ์
ของ
วนิดา พรหมไทย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
พฤศจิกายน 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

วิทยานิพนธ์
ของ
วนิดา พรหมไทย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
พฤศจิกายน 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

GOOD GOVERNANCE AFFECTING THE ADMINISTRATIVE EFFECTIVENESS
OF THE SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS
IN MUENG DISTRICT NAKHON PHANOM PROVINCE

BY
WANIDA PROMTHAI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Public Administration Degree in Public Administration
At Sakon Nakhon Rajabhat University

November 2020

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ธรรมชาติที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ วนิดา พรหมไทย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิธิ การสมมติ) และผู้ทรงคุณวุฒิ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

 กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

 กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาพรรณ สวัสดิ์ไธสง) แต่งตั้งเพิ่มเติม

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 9 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้ความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร ประธาน ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งแนะแนวทางในการดำเนินงานและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ให้ความรู้ และประสบการณ์ที่ดีมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง

ผู้จัดทำวิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิประสาทความรู้ในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้จัดทำตลอดระยะเวลาการศึกษา ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการสอบ ทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และได้กรุณาปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่อง พร้อมให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิง ทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่ให้ความอนุเคราะห์และความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ตลอดจนประชากรมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ทุกท่าน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกท่านที่คอยช่วยเหลือสนับสนุน ทั้งด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำและคอยให้กำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ที่มีความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ประโยชน์อันพึงได้จากการศึกษาในครั้งนี้เป็นกตเวทิตาแต่บิดา มารดา ครอบครัวยุติตลอดจนผู้เขียนหนังสือและบทความต่าง ๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถทำให้วิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี และเป็นตัวอย่างการศึกษาสำหรับผู้สนใจต่อไป

นางสาววนิดา พรหมไทย

ชื่อเรื่อง	ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ผู้วิจัย	วนิดา พรหมไทย
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล
ปริญญา	ร.บ. (รัฐประศาสนศาสตร์)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชากรมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวนประชากร 399 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเทียบสัดส่วน (Proportional Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$)

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานของ

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ สถานภาพ อาชีพ และตำบลที่อาศัย พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน

3. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
หลักความรับผิดชอบ ($\beta = .330$) หลักความโปร่งใส ($\beta = .302$) หลักการมีส่วนร่วม ($\beta = .274$)
หลักคุณธรรม ($\beta = .201$) หลักความคุ้มค่า ($\beta = .191$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .00 หลักนิติธรรม ($\beta = .148$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย
สามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 36.10

คำสำคัญ: ธรรมาภิบาล, ประสิทธิภาพการบริหารงาน

TITLE Good Governance on the Administrative Effectiveness
of Managing Sub-district Administrative Organizations in
Mueang District, Nakhon Phanom Province

AUTHOR Wanida Promthai

ADVISORS Asst. Prof. Dr. Samart Aiyakorn
Asst. Prof. Dr. Chardchai Udomkijmongkol

DEGREE M.P.A. (Public Administration)

INSTITUTE Sakon Nakhon Rajabhat University

YEAR 2020

ABSTRACT

The purposes of this study included the following: 1) to investigate the level of work management using good governance and the effectiveness of managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province, 2) to compare the people's opinions on the effectiveness of managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province on the basis of different personal traits, 3) to study the effects or influences of good governance on managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province. The samples consisted 399 population who resided in the area of Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province. The questionnaire was employed as an instrument to collect the data and statistics used for data analysis were frequency, percentage, standard deviation, t – test, One – way ANOVA, and Multiple Linear Regression Analysis.

The study unveiled these results:

1. The work management using good governance of Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province, as a whole, was at the high level ($\bar{X}=3.97$). Likewise, the effectiveness of managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province, as a whole, was at the high level ($\bar{X}=3.95$).

2. Comparing the people's opinions on the effectiveness of managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province based on their ages, educational backgrounds, and monthly incomes, it was found that the effectiveness of managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province, as a whole, significantly differed at .05 statistical level. Nevertheless, when comparing the people's opinions based on their genders, statuses, careers, and inhabited sub-districts, the study showed that the effectiveness of managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province, as a whole, did not differ.

3. Employing good governance to manage Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province, it was found that these principles of good governance significantly influenced or had effects on the effectiveness of managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province at .00 statistical level: accountability ($\beta=.330$) transparency ($\beta=.302$) participation ($\beta=.274$), ethics ($\beta=.201$), and value for money ($\beta=.191$). In addition, the rule of laws significantly influenced or had effects on the effectiveness of managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province at .01 statistical level; its negative correlation could be used to correctly predict the effectiveness of managing Sub-district Administrative Organizations in Mueang District, Nakhon Phanom Province 36.10%.

Keywords: Good governance, the effectiveness of work management

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล	13
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน	23
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น	41
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล	48
บริบทองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม	67
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	77
3 วิธีดำเนินการวิจัย	91
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	91
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	93
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	95
การเก็บรวบรวมข้อมูล	97
การวิเคราะห์ข้อมูล	98
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	98

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	103
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	103
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	103
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	143
สรุปผลการวิจัย	143
อภิปรายผลการวิจัย	149
ข้อเสนอแนะ	156
บรรณานุกรม	159
ภาคผนวก	169
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	171
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ	191
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	195
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	209
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม	213
ประวัติย่อของผู้วิจัย	221

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การเปรียบเทียบทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลองค์การ	30
2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	93
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล	105
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รายด้าน	107
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักนิติธรรม...	108
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักคุณธรรม...	109
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักความโปร่งใส	110
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักการ มีส่วนร่วม	111
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลัก ความรับผิดชอบ	112
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักความคุ้มค่า	113
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รายด้าน	114
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน รายข้อ	115

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต รายชื่อ	116
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการจัด ระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย รายชื่อ	117
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว รายชื่อ	118
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการบริหาร จัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายชื่อ	119
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น รายชื่อ	120
18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผล การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ	121
19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผล การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ	122
20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผล การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's test)	123

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผล การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส	124
22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะ ส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา	126
23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหาร งานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe' s test)	127
24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะ ส่วนบุคคลด้านอาชีพ	129
25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะ ส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	131
26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe' s test)	132
27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะ ส่วนบุคคลด้านตำบลที่อยู่อาศัย	134
28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคล	135

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับ ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม	138
30 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของอิทธิพลของการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม	140
24 จำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	141

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
-------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดระเบียบการบริหารราชการออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งรัฐบาลโดยหลวงประดิษฐ์มนูธรรม ได้ชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรในการพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ว่า ส่วนกลาง คือ คณะรัฐมนตรี เช่น กระทรวง ทบวง กรม ส่วนภูมิภาค หมายถึง การส่งข้าราชการไปประจำ และส่วนท้องถิ่น หมายถึง เทศบาล การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) คือ รัฐบาลกลางได้กระจายอำนาจทางการปกครองและการบริหารให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย (ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์, 2555, หน้า 193)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งในการบริหารงานได้โดยอิสระและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์การเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง กำหนดรูปแบบสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นในมาตรา 284 ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรง และลับ สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี (เฉลิมพงศ์ มีสมนัย, 2547, หน้า 125)

องค์การบริหารส่วนตำบลนับได้ว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีขนาดเล็กและอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลในมาตรา 40 สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนใน

ปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบล อาจตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลให้จัดทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งจะต้องระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลในประกาศด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น (รัตนติกรณ์ จินบุตร, 2551, หน้า 7) องค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันดำเนินการตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ ที่มาของคณะผู้บริหารหรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล จากเดิมมาจากมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ตามกฎหมายใหม่นี้ให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนเพื่อให้เหมือนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่น ๆ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทของไทยในปัจจุบัน มีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนทั้งสิ้น (ชวลิต สละ, 2556, หน้า 135)

งานหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือการนำภารกิจหน้าที่มาเป็นกรอบการดำเนินการเพื่อการบริหารและการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนอย่างแท้จริงพร้อมทั้งปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2548 นำแผนงานโครงการไปสู่การปฏิบัติในรูปของเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามนโยบายการบริหารงานของคณะผู้บริหารในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การปฏิบัติงานด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร ตลอดจนการบริหารจัดการในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ในปัจจุบัน พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลายแห่งประสบปัญหาการให้บริการหลายประการ เช่น ด้านสาธารณสุขไม่ทั่วถึง ด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุข ปัญหาเกี่ยวกับสถานภาพและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหาสมรรถนะ ศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในสังกัด สภาพปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โกวิท พวงงาม, 2552, หน้า 5)

อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 14 แห่ง ประกอบด้วย เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 1 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 12 แห่ง ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลนาทราย 2) องค์การบริหารส่วนตำบลนาราชควาย 3) องค์การบริหารส่วนตำบลกุรุคุ 4) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผึ้ง 5) องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ 6) องค์การบริหารส่วนตำบลขามเฒ่า 7) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง 8) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อ 9) องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย 10) องค์การบริหาร

ส่วนตำบลดงขวาง 11) องค์การบริหารส่วนตำบลวังตามัว และ 12) องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตาก ซึ่งที่ผ่านมามีองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 12 แห่ง ดำเนินการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ คุ้มครองดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม ซึ่งในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หากต้องการให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นต้องยึดหลักบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักนิติธรรมและคุณธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ บริหารจัดการ และใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้คุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลโดยการกำกับ ดูแล และสนับสนุนการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ ผลประโยชน์สูงสุดก็จะตกแก่ประชาชน (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองนครพนม, 2563)

ธรรมาภิบาลจัดเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานและการปกครองในปัจจุบัน เพราะโลกปัจจุบันได้หันไปให้ความสนใจกับเรื่องของโลกาภิวัตน์และธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดีมากขึ้น แทนการสนใจเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมดังแต่ก่อน เพราะกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจมีความสำคัญกระทบถึงกัน การติดต่อสื่อสาร การดำเนินกิจกรรมในที่หนึ่งมีผลกระทบต่ออีกที่หนึ่ง การพัฒนาเรื่องของการเมืองการปกครองได้มุ่งให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น หากจะให้ประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน การมุ่งดำเนินธุรกิจ หรือปฏิบัติราชการต่าง ๆ โดยไม่ให้ความสนใจถึงเรื่องของสังคม ประชาชน และสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปได้อีกต่อไป การมีการบริหารจัดการที่ดีจึงเข้ามาเป็นสิ่งที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเริ่มมีการนำไปปฏิบัติกันมากขึ้น ดังกล่าวแล้วธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดี เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการ และพนักงานบริษัทเอกชนเพราะธรรมาภิบาลเป็นการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตั้งมั่นอยู่บนหลักการบริหารงานที่เที่ยงธรรม สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีจิตสำนึกในการทำงาน มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ได้กระทำ พร้อมตอบคำถามหรือตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพร้อมรับผิดชอบ มีศีลธรรม จริยธรรมในการทำงาน การคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ตัดสินใจ ดำเนินการและประเมินผล ตลอดจนจนร่วมรับผล

จากการตัดสินใจร่วมกัน มีการส่งเสริมสถานภาพหญิงชาย และการให้ความสำคัญกับกลุ่มต่าง ๆ รวมทั้งคนด้อยโอกาส ตลอดจนการสร้างความเท่าเทียมกันทางสังคมในการรับโอกาสต่าง ๆ ที่ประชาชนพึงจะได้รับจากรัฐอีกด้วย ธรรมนูญเป็นทั้งหลักการ กระบวนการและเป็นเป้าหมายไปในตัว การมีธรรมนูญอาจนำมาสู่การมีประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ได้ในที่สุดและการมีประชาธิปไตยก็นำมาสู่การมีผลทางสังคมคือการมีการพัฒนาประเทศไปในทางที่สร้างความสงบสุขอย่างต่อเนื่องและสถาพร ตลอดจนนำมาสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้โดยสันติวิธี

จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จึงสนใจที่จะศึกษา ธรรมนูญที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพื่อศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีการบริหารงานตามหลักธรรมนูญ และ ประสิทธิภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับใด มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อกันอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานการพัฒนา และเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาปรับปรุงการบริหารการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานและการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุด และให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ดังนี้

1. การบริหารงานตามหลักธรรมนูญ และประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับใด
2. ความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลหรือไม่
3. การบริหารงานตามหลักธรรมนูญ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม หรือไม่

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย คือ

1. ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
2. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีความสำคัญของการวิจัย ดังนี้

1. ทำให้ทราบระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับใด
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
3. ทำให้ทราบถึงอิทธิพลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
4. ผลจากการวิจัยทำให้ได้แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

1.1.1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

1.1.1.1 เพศ

1.1.1.2 อายุ

1.1.1.3 สถานภาพ

1.1.1.4 ระดับการศึกษา

1.1.1.5 อาชีพ

1.1.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.1.7 องค์การบริหารส่วนตำบลที่อาศัยอยู่

1.1.2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

1.1.2.1 หลักนิติธรรม

1.1.2.2 หลักคุณธรรม

1.1.2.3 หลักความโปร่งใส

1.1.2.4 หลักการมีส่วนร่วม

1.1.2.5 หลักความรับผิดชอบ

1.1.2.6 หลักความคุ้มค่า

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ประสิทธิภาพการดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

1.2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.2.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

1.2.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย

1.2.4 ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

1.2.5 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2.6 ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญา

ท้องถิ่น

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวนทั้งสิ้น 88,060 คน (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองนครพนม, 2563)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวนประชากร 399 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ Yamane (1973, p.127 อ้างถึงใน อรุณ จีรวัดน์กุล, 2557, หน้า 26) และจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบเทียบสัดส่วน (Proportional Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยทำการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือระหว่างเดือน เมษายน พ.ศ. 2562-มิถุนายน พ.ศ.2563

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 9 มาตรา 52 และภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ (กระทรวงมหาดไทย, 2551, หน้า 24) มาประยุกต์ บูรณาการ และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อตอบคำถามการวิจัย และกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ความสำเร็จของประสิทธิผลในการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของแผนงานการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณของรัฐมา ดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาท้องถิ่นส่งผลต่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนในประเทศ ในที่นี้หมายถึง ประสิทธิภาพในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การดำเนินงานในเรื่องถนนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการประกอบอาชีพ ส่งผลผลิตสู่ตลาดภายนอกได้รวดเร็ว ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น

1.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ เช่นด้านการสังคมสงเคราะห์โดยใช้งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

1.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อยในเรื่องนี้ต่อไปหรือไม่ เช่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นต้น

1.4 ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณดำเนินการด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน เช่น การเกษตรผสมผสานตามแนวทฤษฎีใหม่ การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

1.5 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การส่งเสริมหรือสนับสนุนงบประมาณด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การรณรงค์ให้ประชาชนเห็นคุณค่าและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

1.6 ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น การส่งเสริมประเพณีและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การดูแลรักษาโบราณสถานโบราณวัตถุและศิลปวัตถุชุมชนที่มีเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมท้องถิ่น เป็นต้น

2. หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารจัดการที่เป็นธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีการบริหารความสัมพันธ์โดยมีกระบวนการมีส่วนร่วม อาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายและต่อเนื่องเพื่อให้สังคมอยู่ได้อย่างสงบสุขซึ่งผลลัพธ์ของความสัมพันธ์เกิดประสิทธิผลที่ดีซึ่งสามารถวัดจากแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

2.1 หลักนิติธรรม หมายถึง ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับแก้ไข ปรับปรุง กฎระเบียบต่าง ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ให้ความรู้แก่ประชาชนใช้อำนาจทางปกครองอย่างเสมอ

ภาคเป็นธรรมชาติไม่เลือกปฏิบัติ ไม่มีความเหลื่อมล้ำหรือแตกต่างกัน ปรับลดขั้นตอนการทำงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและบริหารงานอย่างเคร่งครัดภายใต้กฎหมายหรือข้อบังคับที่เป็นธรรม

2.2 หลักคุณธรรม หมายถึง บริหารงานด้วยระบบคุณธรรมความถูกต้องและ รณรงคิให้บุคลากรของหน่วยงานยึดมั่นปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย มี จรรยาบรรณ บนพื้นฐานของคุณธรรมและจริยธรรม ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี และคำนึงถึง ผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก ส่งเสริมสนับสนุนการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นและรณรงคิให้ ประชาชนรู้จักใช้สิทธิเลือกตั้งให้เป็นไปอย่างซื่อสัตย์สุจริต

2.3 หลักความโปร่งใส หมายถึง ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เปิดเผยข้อมูลและสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เผยแพร่การประชุม รายงานผลการบริหาร งบประมาณ ติดตาม ตรวจสอบ และการประเมินผลการดำเนินงานให้ประชาชนหรือบุคคล ภายนอกทราบเพื่อความโปร่งใสในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ตรงตามข้อมูลที่เป็นจริง

2.4 หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง จัดประชุมประชาคม กลุ่มสตรี กลุ่มแม่บ้าน อาสา สัมครฯ และตัวแทนชุมชนเพื่อรับฟังปัญหา ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และเปิดโอกาสให้ชุมชน กำหนดแนวทางในการบริหารกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณ ประจำปี ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ประเมินผลตามรูปแบบ เพื่อให้ชุมชนยอมรับในภารกิจต่าง ๆ ใช้ เป็นแนวทางและแผนงานในการพัฒนาหน่วยงาน

2.5 หลักความรับผิดชอบ หมายถึง ตระหนักและสำนึกต่อหน้าที่ มุ่งมั่นเอาใจ ใส่ต่อการแก้ไขปัญหาสาธารณสุข รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ในการบริหารงานอย่างจริงจัง มีการ ประสานงานและแก้ไขปัญหาเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน เคารพในความคิดเห็นที่ แตกต่างและยอมรับผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริการสาธารณสุข

2.6 หลักความคุ้มค่า หมายถึง การจัดบริการสาธารณสุขเพื่อส่วนรวมการ จัดสรรงบประมาณและสวัสดิการต่าง ๆ โดยคำนึงถึงภารกิจหน้าที่ ควบคุมระบบการตรวจสอบ บริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม

3. คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลของ ประชาชน ที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ประกอบด้วย

3.1 เพศ หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่ง ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) เพศชาย และ 2) เพศหญิง

3.2 อายุ หมายถึง ระดับอายุของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) อายุไม่เกิน 30 ปี 2) อายุ 31 - 40 ปี 3) อายุ 41 - 50 ปี 4) 51 - 60 ปี และ 5) มากกว่า 60 ปี

3.3 สถานภาพ หมายถึง สถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีสถานภาพ 1) โสด 2) สมรส และ 3) หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

3.4 ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา 1) ระดับประถมศึกษา 2) ระดับมัธยมศึกษา/ปวช. 3) ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. 4) ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

3.5 อาชีพ หมายถึง อาชีพหลักในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) เกษตรกร 2) ค้าขาย 3) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ 4) รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน และ 5) อาชีพอื่น ๆ

3.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ไม่เกิน 5,000 บาท 2) รายได้ 5,001 - 10,000 บาท 3) 10,001 - 15,000 บาท และ 4) มากกว่า 15,001-30,000 บาท

3.7 องค์การบริหารส่วนตำบลที่อาศัยอยู่ หมายถึง ชุมชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มที่ 1 ตำบลนาทราย, ตำบลนาราชควาย, ตำบลอาจสามารถ, ตำบลขามเฒ่า, ตำบลท่าค้อ (ในเมือง) 2) กลุ่มที่ 2 ตำบลกรูรุคุ, ตำบลบ้านผึ้ง, ตำบลโพธิ์ตาก, ตำบลวังตามัว (นอกเมือง) 3) กลุ่มที่ 3 ตำบลบ้านกลาง, ตำบลดงขวาง, ตำบลคำเตย

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงาน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
4. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล
5. บริบทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับหลักธรรมาภิบาลซึ่งได้บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ นอกจากนั้นยังได้นำมาบรรจุไว้ในส่วนที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และหลักธรรมาภิบาลยังได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) รัฐบาลเป็นผู้นำในการวางนโยบายขับเคลื่อนประเทศ การดำเนินนโยบายด้านต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคมด้วยถึงแม้ประเทศไทยได้นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในภาครัฐและภาคเอกชนเป็นเวลาพอสมควร แต่ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาหลายอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมไทยได้ทั้งหมด เพียงแต่ทำให้ปัญหาเหล่านั้นเบาบางลง แต่ถือเป็นเป้าหมายที่ประเทศไทยจะต้องเดินไปให้ถึงและยังต้องพัฒนาหลักธรรมาภิบาลควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบประชาธิปไตย ซึ่งหลักการสากลของธรรมาภิบาลเป็นหลักการที่สำคัญ

ความหมายของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล (Good Governance) เป็นหลักการที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานในระดับสากลว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ เมื่อปี ค.ศ. 1989 นับเป็นครั้งแรกที่มีการนำ Good Governance มาใช้โดยปรากฏในรายงานของธนาคารโลก (World Bank) เรื่อง “Sub-Sahara Africa from Crisis to Sustainable Growth” กล่าวถึง

ความสำคัญ ของการมีการบริหารจัดการที่ดี (Governance) และการฟื้นฟูเศรษฐกิจ รวมถึงการอธิบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลที่ดีหรือธรรมาภิบาลว่าเป็นลักษณะและวิถีทางของการใช้อำนาจในการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจและทางสังคมของประเทศเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ การบริหารจัดการภาครัฐ การระับผิดชอบ กรอบตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาความโปร่งใสและข้อมูลข่าวสาร (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2552, หน้า 4)

ความหมายของคำว่าธรรมาภิบาล มาจากคำว่า ธรรมะ แปลว่าความถูกต้องดีงาม อภิบาล แปลว่า การปกครองหรือการปกป้องรักษา ธรรมาภิบาลจึงแปลว่าการปกครองที่ยึดถือความถูกต้องดีงามเป็นหลักหรือการปกครองโดยธรรม ส่วนคำว่า ธรรมรัฐ แปลว่ารัฐหรือองค์กรที่มีรูปแบบและการดำเนินงานอย่างถูกต้องดีงาม (อริยธัช แก้วเกาะสะบ้า, 2560, หน้า 3)

ความหมายของธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจและภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการฝ่ายราชการและฝ่ายธุรกิจสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมีความรู้จักสามัคคี และร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และส่งเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทาป้องกันหรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤตภัยอันตรายที่หากจะมีในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใสและความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญและกระแสโลกยุคปัจจุบัน (อริยธัช แก้วเกาะสะบ้า, 2560, หน้า 3)

แนวความคิดเรื่องหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ถูกนำเสนอเป็นครั้งแรกโดยองค์กรระหว่างประเทศ คือ ธนาคารโลก และองค์การพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ซึ่งมีความหมายสากล คือ ระบบโครงสร้างและกระบวนการต่าง ๆ ที่วางกฎเกณฑ์ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของประเทศ โดยเฉพาะภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เพื่อพัฒนาการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข (วรศักดิ์ อุวรรณโณ, 2542 อ้างถึงใน อริยธัช แก้วเกาะสะบ้า, 2548, หน้า 105)

ประเทศไทยได้ให้ความสนใจเรื่องหลักธรรมาภิบาลอย่างมาก ภายหลังประเทศเกิดวิกฤตเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2540 เมื่อมีการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ก็ยังมุ่งเน้นการพัฒนาให้สัมพันธ์กับหลักธรรมาภิบาล โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน ตลอดถึงเรื่องการตรวจสอบอำนาจรัฐโดยภาคประชาชนและ

องค์การที่เกี่ยวข้อง โดยใน พ.ศ. 2542 คณะรัฐมนตรีได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 เพื่อนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้ในองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งมีการพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และใน พ.ศ. 2545 ก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยเพิ่มมาตรา 3/1 ซึ่งมีหลักการเพื่อบังคับให้ส่วนราชการใช้วิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดีมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการอีกทั้งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ซึ่งได้มีการกำหนดเกี่ยวกับเรื่องการบริหารบ้านเมืองที่ดีเอาไว้อีกด้วย รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อการพัฒนาสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี ให้มีประสิทธิภาพ ปราศจากการทุจริต บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ต่อมาใน พ.ศ. 2546 ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ขึ้น ซึ่งมีหลักการเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการที่ส่วนราชการและข้าราชการจะต้องปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันเป็นการครอบคลุมหลักการของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการใช้บังคับกฎหมาย จึงได้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2549 เห็นชอบวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ ศรัทธา และไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐและการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อน คือ การสร้างผู้นำและองค์การแห่งสุจริตธรรมต้นแบบ การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์วัฒนธรรม ค่านิยมและการพัฒนาข้าราชการ การให้คำปรึกษา แนะนำ และการจัดการความรู้เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล การปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้เอื้อต่อการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม การพัฒนาระบบบริหารงานจัดการด้านคุณธรรม และจริยธรรม ธรรมาภิบาล การวัดผลและตรวจสอบด้านจริยธรรม และการวางระบบสนับสนุนและปัจจัยพื้นฐานด้านจริยธรรม และธรรมาภิบาล

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 อธิบายว่า ธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้จักสามัคคี และร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นส่วนเสริม

ความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทาป้องกัน หรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤติ ภัยอันตรายที่หากจะมีมาในอนาคตเพราะสังคมจะรู้สึกถึงความเป็นมนุษย์ และการปกครองแบบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุขสอดคล้องกับความเป็นไทยรัฐธรรมนูญ และ กระแสโลกในปัจจุบัน

จากความหมายข้างต้นอาจสรุปได้ว่า ธรรมาภิบาล (Good Governance) หมายถึง เป็นการสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นการสร้างระบบการบริหาร จัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกภาคของสังคม จำเป็นต้องร่วมดำเนินกิจการอย่าง ต่อเนื่องทั้งในระยะเฉพาะหน้า ระยะกลาง ระยะยาว โดยต้องมีการปฏิรูปใน 3 ส่วนดังนี้

1. ภาครัฐ ต้องปฏิรูปบทบาทหน้าที่ โครงสร้าง และกระบวนการทำงานของ หน่วยงานภาครัฐให้มีความโปร่งใส ซื่อสัตย์ สุจริต ซื่อตรง มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลมี ุรูปธรรมที่ชัดเจน ถือประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการบริหารประเทศ สามารถทำงานร่วมกับ ภาคธุรกิจเอกชน ได้อย่างราบรื่นและเป็นที่ยังพอใจร่วมกันทุกภาคส่วน

2. ภาคธุรกิจเอกชนต้องปฏิรูปการทำงานโดยยึดกติกาที่โปร่งใส มีความ ซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น เป็นธรรมต่อลูกค้า รับผิดชอบต่อสังคม มีมาตรฐานการ บริการมีระบบตรวจสอบที่มีคุณภาพสามารถทำงานร่วมกับภาครัฐและภาคประชาชนได้อย่าง ราบรื่นและเป็นที่ยังพอใจร่วมกันทุกภาคส่วน

3. ภาคประชาชน ต้องสร้างเสริมให้ประชาชนเกิดความตระหนักในสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มีความรู้ความเข้าใจหลักการ โดยมุ่งเน้น การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล แล้วก่อให้เกิดประโยชน์ต่อความต้องการของ ประชาชนสูงสุด และเป็นการเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการบ้านเมือง ซึ่งการที่จะทำให้หลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองเกิดผลสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารหรือผู้นำมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะนำมายึดถือปฏิบัติเพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่ ประชาชน และเพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจถึงหลักธรรมาภิบาลมากขึ้น ต้องเร่งดำเนินการให้ การศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ประชาชน

องค์ประกอบของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

อนันท์ ปันยารชุน (2541, หน้า 12 อ้างถึงใน พิสมัย คูศรีพิทักษ์, 2553, หน้า 26-27) ก็เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่มีส่วนช่วยปลุกกระแสผลักดันให้แนวคิดเรื่องธรรมาภิบาลเป็นที่รับรู้กัน อย่างกว้างขวางในสังคมไทย ท่านว่าธรรมาภิบาล คือการปกครองบ้านเมืองและการบริหารที่มี ประสิทธิภาพมีความเที่ยงธรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวมท่านเห็นด้วยกับองค์ประกอบ ของธรรมาภิบาล

ที่เสนอโดยธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชียและได้ขยายความร่วมมือทั้งเสนอองค์ประกอบเพิ่มเติมดังนี้

1. การทำงานอย่างมีหลักการและรับผิดชอบ ซึ่งหมายความว่า การตัดสินใจ กระทำการใด ๆ หรือมาตรการที่นำไปใช้ในการกระทำใด ๆ ก็ดี ต้องสามารถอธิบายโดยมีข้อมูล ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องรับรู้ได้ว่าเหตุใดจึงตัดสินใจอย่างนั้น ซึ่งเมื่อมีการตัดสินใจไปแล้วผลออกมา อาจดีหรือไม่ดีก็ได้ แต่บุคคลต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของเขาในประเด็นนี้ไม่ใช่เรื่องของการ ถูกหรือผิดแต่ต้องการแสดงความโปร่งใสหรือความบริสุทธิ์ใจว่ามีปัจจัยอะไรที่นำไปสู่การตัดสินใจ นั้น และเมื่อตัดสินใจแล้วสามารถอธิบายให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบได้

2. การมีส่วนร่วมของประชาชน เริ่มตั้งแต่การเลือกตั้ง การมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจในนโยบาย เช่น การมีประชาพิจารณ์ ประชาชนติ การเข้าชื่อกันเสนอร่างกฎหมาย ใน หมวดเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ การเข้าชื่อกันเพื่อดำเนินการให้มีการ ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เนื่องจากมีพฤติกรรมร้ายผิดปกติหรือส่อไปในทางทุจริต ต่อหน้าที่ใช้อำนาจฝ่าฝืนต่อรัฐธรรมนูญและต่อกฎหมายอื่น ๆ หรือแม้แต่การประชุมมตินิยมเป็นต้น ทั้งหมดที่กล่าวมานี้คือการประกันว่าผู้อยู่ในตำแหน่งบริหารรวมทั้งข้าราชการจะไม่ทำ การละเมิดต่อการปกครองแบบธรรมรัฐ

3. ความสามารถคาดการณ์ได้ หมายถึง ความสามารถที่จะคาดการณ์ทำนาย ถึงความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ได้

4. ความโปร่งใส ธรรมรัฐจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าทุกอย่างอยู่ภายใต้ระบบที่เต็มไปด้วย ความน่าสะพรึงกลัว หรือภายใต้อำนาจรัฐและระบบราชการที่ล้นฟ้า โดยที่ประชาชนไม่มี สิทธิที่จะทราบข้อมูลข่าวสารมีกระบวนการปกครองและการบริหารที่ขาดความโปร่งใส มีการอ้าง ถึงความลับทางราชการอยู่เสมอ ประชาชนต้องตกอยู่ในภาวะจำยอมไม่มีหนทางของการเรียกร้อง ความยุติธรรมหรือเรียกร้องสิทธิได้ ตัวอย่างกรณี พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2540 ที่ให้สิทธิแก่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารของทางราชการได้ จากที่เมื่อก่อนคำว่า “ความลับทางราชการ” ถูกนำมาใช้เป็นข้ออ้าง ของบรรดาข้าราชการทั้งหลายในการที่จะไม่อนุญาตให้ประชาชนรับรู้หรือเข้าถึงเอกสารตลอดจน ข้อมูลข่าวสารของหน่วยราชการแทบทุกแห่ง ทั้งนี้เพราะมีระเบียบและกฎหมายที่เอื้อต่อการให้ ความคุ้มครองความลับของทางราชการ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พ.ศ. 2488 เป็นต้น จนทำให้ทั้งสองฝ่ายคือข้าราชการ และประชาชนยอมรับเป็นหลักการสำคัญว่า ประชาชนทั่วไปไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ หากรับรู้ได้ก็เป็นเพียงข้อยกเว้นของ หลักการดังกล่าว ซึ่งก็ต้องอยู่ภายใต้ดุลยพินิจของข้าราชการระดับสูงของหน่วยงานนั้น ๆ อีก

นอกจากเป็นข้ออ้างในการกีดกันสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนแล้ว ความลับของทางราชการบางครั้งก็อาจเป็นช่องทางในการใช้อำนาจหน้าที่ ที่ไม่ถูกไม่ควรได้อีกด้วย ดังที่มีผู้กล่าวว่า “ความลับอาจเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมได้” ในหลายประเทศจึงถือว่า “สิทธิในการรับรู้” (Right to Know) เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่สำคัญเพื่อใช้ในการควบคุมตลอดจนการตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบ้านเมืองให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามครรลองคลองธรรม

5. หลักนิติธรรม หมายถึง การปกครองโดยกฎหมาย กล่าวคือบุคคลทุกคนเสมอภาคในกฎหมาย บุคคลจะต้องรับโทษเพื่อการกระทำผิดอันใดต่อเมื่อมีกฎหมายบัญญัติไว้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้และจะต้องได้รับการพิจารณาพิพากษาคดีจากศาลยุติธรรมที่มีความเป็นอิสระในการชี้ขาดตัดสินคดี เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นระหว่างบุคคลกับบุคคลด้วยกันเอง หรือระหว่างบุคคลกับรัฐ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในระบบนี้นอกจากมีระบบกฎหมายที่มีความยุติธรรมต่อทั้งสังคมและต่อปัจเจกบุคคลแล้ว ผู้ใช้กฎหมาย เช่น ตุลาการ อัยการ ทนายความ ตำรวจ ฯลฯ จะต้องเป็นผู้มีคุณภาพและมีความเที่ยงธรรมอย่างแท้จริง มีความเป็นอิสระที่ไม่ขึ้นต่อผลประโยชน์หรืออำนาจของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดในประเทศที่เป็นประชาธิปไตยทั้งหลาย จึงยอมรับกันว่าการที่รัฐเข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจการของเอกชนนั้นสามารถกระทำได้ และไม่ถือว่ากระทบกระเทือนต่อหลักการประชาธิปไตย หากการเข้ามาเกี่ยวข้องของรัฐนั้นเป็นการทำให้เกิดความยุติธรรมทางสังคมและประชาชนส่วนรวมได้ประโยชน์

ชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์ (2543, หน้า 3-12 อ้างถึงใน รัตนติกร จินบุตร, 2552, หน้า 21-22) กล่าวว่า สำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อปีพุทธศักราช 2542 โดยคณะรัฐมนตรีได้มติเห็นชอบวาระแห่งชาติสำหรับการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี โดยได้กำหนดเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542 ขึ้น ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2542 โดยทุกภาคส่วนราชการต้องถือปฏิบัติและรายงานผลการปฏิบัติต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีได้ระบุถึงหลักสำคัญของธรรมาภิบาล 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบหลักของธรรมาภิบาลที่เสนอโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เน้นการกำหนดเป็นกรอบแนวทางให้แก่หน่วยงานราชการเพื่อถือปฏิบัติ

1. หลักนิติธรรม เป็นการตรากฎหมาย และกฎข้อบัญญัติ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม อันจะทำให้สังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตามกฎหมายและกฎข้อบัญญัติเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่อำนาจอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล

2. หลักคุณธรรม เป็นการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือปฏิบัติต่อหน้าที่เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยันอดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

3. หลักความโปร่งใส เป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน

4. หลักความมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแสดงความเห็น การไต่สวนสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ

5. หลักความรับผิดชอบ เป็นการตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

6. หลักความคุ้มค่า เป็นการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ จะสามารถแข่งขันได้ในเวทีนานาชาติ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2544, หน้า 15 อ้างถึงใน ทรงศักดิ์ โอชะคลัง, 2550, หน้า 18-21) ได้จัดทำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2542 มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐ ดำเนินงานตามภาระหน้าที่โดยยึดหลักการพื้นฐาน 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า แต่ละหลักสามารถจำแนกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประเทศ ระดับภาครัฐ และระดับองค์กร ซึ่งแต่ละระดับมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน กล่าวคือองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดี จะช่วยสนับสนุนการบริหารจัดการที่ดีระดับภาครัฐ และระดับประเทศต่อไป ในทางกลับกัน การกำหนดบทบาทของภาครัฐ ภาครัฐกิจเอกชน และภาคประชาชนในระดับประเทศ จะมีผลต่อบทบาทภารกิจ และการบริหารจัดการของระดับภาครัฐ และระดับองค์กรด้วย

1. หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง การตรากฎหมายที่ถูกต้องเป็นธรรม การบัญญัติ การให้เป็นไปตามกฎหมาย การกำหนดกฎกติกา และการปฏิบัติตามกฎกติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัดโดยคำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพ ความยุติธรรมของสมาชิก

ในระดับประเทศ หมายถึง กระบวนการเสนอ ร่างกฎหมาย กฎ ข้อบัญญัติต่าง ๆ เป็นไปด้วยความชอบธรรม เนื้อหาของกฎหมายมีความทันสมัย เป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติ ตามกฎหมาย กฎ ข้อบัญญัติเหล่านั้น จะต้องไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ บัญญัติใช้กับทุกคน อย่างเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติและไม่ขัดแย้งกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย

ในระดับภาครัฐ หมายถึง การปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบที่ใช้ในการบริหารงานร่วมกันภายในภาครัฐ เช่น กฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ พัสดุและบริหารงานบุคคล ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษาปรับปรุงตามแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐเพื่อให้เนื้อหา มีความทันสมัย และเอื้อต่อการบริหารงานที่คล่องตัวและรับผิดชอบ ต่อผลงานและประชาชนของแต่ละองค์กร

ในระดับองค์กร หมายถึง กฎ กติกาที่ใช้ในการบริหารงานภายใน เช่น การมาทำงานหรือเข้าประชุมให้ตรงต่อเวลา การให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาคกัน รวมถึงข้อตกลงในการสับเปลี่ยนหน้าที่ภายในองค์กร

2. หลักคุณธรรม (Ethics) หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

ในระดับประเทศ ประชาชนแต่ละคนทำหน้าที่อย่างถูกต้อง คือเลือกทำงานที่สุจริตและเป็นประโยชน์ต่อสังคม ต่อส่วนรวม ปฏิบัติตามกฎหมาย และเป็นพลเมืองดี คือ ถือปฏิบัติตามขรรษาธรรม ได้แก่ สัจจะ-การรักษาความลับ ทมะ-การรู้จักข่มใจตนเอง ขันติ-การอดทน การอดกลั้นและอดออม และจาคะ-การรู้จักละวางความชั่วความทุจริต ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานแก่คนไทยทุกคน เนื่องในโอกาสครบ 200 ปี กรุงรัตนโกสินทร์ (ปี 2525) ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติหน้าที่ ให้เป็นตัวอย่างแก่ประชาชนด้วย

ในระดับภาครัฐ ผู้แทนประชาชนที่เข้าไปบริหารราชการ ต้องเข้าสู่หน้าที่ด้วยความชอบธรรม ทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา 77

ในระดับองค์กร เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2537 คือมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงาน ต่อประชาชนและสังคม

3. หลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใสในระดับประเทศ ประชาชนมีอิสระในการสื่อสาร สื่อมวลชนสามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่และมีจริยธรรม มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องได้

ในระดับภาครัฐการตัดสินใจและการปฏิบัติงานของภาครัฐต้องมีความโปร่งใส เรื่องนี้เป็นประเด็นสำคัญในการตัดสินใจลงทุนที่เหมาะสมของภาคธุรกิจ ข้อมูลข่าวสารของภาครัฐจะช่วยให้ภาคธุรกิจเอกชนและประชาชนตัดสินใจได้ถูกต้อง และประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานของภาครัฐได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ช่วยให้ประชาชนมีโอกาสมากในการได้รับข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น

ในระดับองค์กร ประชาชนรู้ขั้นตอนที่จะติดต่อกัน และสามารถตรวจสอบการทำงานได้ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2532 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน และภายในองค์กรจะต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจในการบริหารงาน เงิน คน มีการสื่อสารที่ดีภายในด้วย เช่น มีการกระจายข่าวรายวันหรือรายสัปดาห์ เพื่อให้สมาชิกให้องค์กร ได้รับความเคลื่อนไหวขององค์กร

4. หลักความมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแสดงความคิดเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติหรืออื่น ๆ

ในระดับประเทศ รัฐธรรมนูญกำหนดให้บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน (มาตรา 60) และให้รัฐส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้

อำนาจรัฐทุกระดับ (มาตรา 76) นอกจากนั้นยังให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น (มาตรา 78) และให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาอบรมด้วย (มาตรา 81)

5. หลักความรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตน

ในระดับประเทศ ประชาชนรู้เข้าใจการใช้สิทธิเสรีภาพและปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและใช้อำนาจโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของภาครัฐ ธุรกิจเอกชนมีหน้าที่สร้างสรรค์สินค้าและบริการ ที่มีคุณภาพ ปลอดภัยให้ผู้บริโภค และไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่น

ในระดับภาครัฐ มาตรา 88 ของรัฐธรรมนูญกำหนดแนวทางสำหรับการตรากฎหมายและการกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดิน ต้องชี้แจงต่อรัฐสภาให้ชัดเจนว่าจะดำเนินการใด เพื่อบริหารราชการแผ่นดิน ให้เป็นไปตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้และต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินงานรวมทั้งปัญหาและอุปสรรคเสนอต่อรัฐสภาปีละหนึ่งครั้ง การจัดสรรหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำจะต้องมีความชัดเจน โดยให้ฝ่ายการเมืองรับผิดชอบในเรื่องนโยบาย ส่วนฝ่ายประจำ รับผิดชอบในการดำเนินการให้บรรลุผลตามนโยบาย กรณีเกิดปัญหาในสังคม ภาครัฐต้องชี้แจงต่อประชาชนได้

ในระดับองค์กร มีการกำหนดโครงสร้างและระบบการใช้อำนาจรัฐใหม่มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่ระดับล่าง เพื่อให้ความรับผิดชอบในทุกระดับมีความชัดเจน และมีรายงานประจำปี รายงานผลการปฏิบัติงานที่มีตัวชี้วัดความสำเร็จ รณรงค์ให้ประชาชนรับผิดชอบด้วย

6. หลักความคุ้มค่า (Value for Money) หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้คนไทย มีความประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

ในระดับประเทศการใช้ทรัพยากรของประเทศต้องเป็นไปด้วยความประหยัด หมั่นเวียนใช้และสร้างทดแทนใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ พยายามลดการเกิดมลภาวะทั้งในดิน ในน้ำและบนอากาศ เพื่อการส่งทอดทรัพยากรที่มีความสมบูรณ์ให้คนไทยรุ่นถัดไป

ในระดับภาครัฐทุกหน่วยงานต้องใช้งบประมาณอย่างประหยัดมีรายงานผลการทำงานและแสดงประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรต่อสาธารณะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีความเข้าใจอย่างดีในเรื่องประสิทธิภาพและความคุ้มค่าของโครงการ

ในระดับองค์กรผู้บริหารต้องทบทวนงานในความรับผิดชอบทั้งหมด เพื่อพิจารณาถ่ายโอนงานที่ภาครัฐกิจเอกชน หรือภาคประชาชน ทำให้มีประสิทธิภาพสูงกว่าออกไป เลื่อนนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ และพัฒนาความสามารถของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จากคำจำกัดความหรือความหมายของคำว่า “ธรรมาภิบาล” สรุปได้ว่า ธรรมาภิบาล หมายถึง ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542) มีหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ประกอบด้วย หลักพื้นฐาน 6 ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงาน

ความหมายของประสิทธิผล

ประสิทธิผล เป็นเครื่องมือหรือตัวบ่งชี้ในการตัดสินใจว่าการบริหารของหน่วยงานหรือองค์การใดองค์การหนึ่งสามารถดำเนินงานจนบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากน้อยเพียงใด เป็นเรื่องเกี่ยวกับผลที่ได้รับและผลสำเร็จของงาน มีความเกี่ยวข้องกับผลงานที่องค์การพึงประสงค์ มีผู้ให้ความหมายไว้หลายความหมาย ดังนี้

นักวิชาการได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

สุภาพร พิศาลบุตร (2550, หน้า 221) ได้นิยาม ประสิทธิผลไว้ว่าเป็นคำตอบที่ทำให้ทราบว่าผลผลิตและจุดหมายที่กำหนดไว้ได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด และมีเหตุผลอะไรที่ทำให้การปฏิบัตินั้นประสบความสำเร็จ และอะไรบ้างที่ทำให้ล้มเหลว

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ (2550, หน้า 291) ได้นิยามประสิทธิผล ไว้คือความน่าจะเป็นของการบรรลุจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์หรือเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงการบรรลุความสำเร็จ

ปานิสรา จรัสวิญญู (2550, หน้า 16) กล่าวถึง ประสิทธิภาพว่าเป็นการประเมินเพื่อจะรู้ว่านโยบาย/แผนงาน/โครงการ ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นการประเมินความสำเร็จที่แท้จริงว่าเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามนโยบาย/แผนงาน/โครงการ แล้วได้ผลงานหรือผลลัพธ์ออกมาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลที่คาดว่าจะได้รับเพียงใด

สุพัฒน์ กองศรีมา (2552, หน้า 32) ประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินงานกองทุนสุขภาพขององค์กรบริหารส่วนตำบล เพื่อที่จะมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ากำหนดไว้

Gibson and Others (1982, p. 812) ได้นิยามประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิภาพเป็นเรื่องของการกระทำใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใด ขึ้นอยู่กับว่าผลที่ได้รับตรงนั้น ตรง ครบถ้วน ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ และใช้พลังงานน้อยเพียงใด จึงสามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพขององค์กร หมายถึง การที่องค์กรได้ดำเนินงานใด ๆ โดยการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จนเกิดผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายต่าง ๆ ที่องค์กรตั้งไว้และสามารถจะสรุปความหมายตามทฤษฎีองค์กรได้ 3 ลักษณะ ดังนี้ (Zamuto, 1982)

1. ความหมายที่ใช้ในแนวทางเป้าหมาย (Goal – based Approach) เป็นการพิจารณาว่าการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่
2. ความหมายที่ใช้แนวทางระบบ (System – based Approach) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ขององค์กร
3. ความหมายที่ใช้แนวทางกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง (Multiple – Constituencies Approach) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรสามารถในการตอบสนองความพึงพอใจของกลุ่มที่เกี่ยวข้องได้

Seashore and Yuchtman quoting Hall (1991) ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพขององค์กรคือ ความสามารถขององค์กรในการนำทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและมีคุณค่าจากสภาพแวดล้อมมาใช้ประโยชน์เพื่อสนับสนุนการดำเนินการขององค์กร

Hoy and Miskel (1991, p. 51) กล่าวว่า ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึงการที่ผู้บริหารสามารถใช้ภาวะผู้นำ เป็นศูนย์รวมในการจัดการศึกษาทำให้ครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจเป็นผลทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ความสำคัญของประสิทธิผล

ประสิทธิผลขององค์การ คือ การเน้นไปที่ผลรวมขององค์การ ซึ่งกิบสันและคณะ (Gibson and Other, 1982) อธิบายถึงเกณฑ์ของควมมีประสิทธิภาพขององค์การว่า ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ

1. การผลิต (Production)
2. ประสิทธิภาพ (Efficiency)
3. ความพึงพอใจ (Satisfaction)
4. การปรับเปลี่ยน (Adaptiveness)
5. การพัฒนา (Development)

สำหรับคำว่า “ประสิทธิภาพ” (Efficiency) หมายถึง การเปรียบเทียบทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลที่ได้จากการทำงาน ว่าใช้ไปอย่างไร มากน้อยแค่ไหน ในขณะที่กำลังทำงานใช้โดยประหยัดให้ได้ผลผลิตหรือผลลัพธ์ตามเป้าหมายขององค์การคาดหวังอย่างคุ้มค่าหรือไม่ โดยการเปรียบเทียบระหว่างค่าใช้จ่ายในการลงทุนกับผลกำไรที่ได้รับ ประสิทธิภาพมี 2 ระดับ คือ

1. ประสิทธิภาพของบุคคล
2. ประสิทธิภาพขององค์การ

ประสิทธิภาพของบุคคล หมายถึง การที่บุคคลปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ใช้เทคนิคหรือยุทธวิธีในการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีปริมาณตามความต้องการและมีคุณภาพ เป็นที่น่าพอใจโดยสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย พลังงาน และเวลาน้อย เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและปริมาณของผลงาน มีวิธีการทำงานให้ได้ผลดียิ่งขึ้นอยู่เสมอ

ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง ทรัพยากรสามารถดำเนินงานต่าง ๆ ตามภารกิจหน้าที่ขององค์การโดยใช้ทรัพยากร ปัจจัยต่าง ๆ รวมถึงกำลังคน อย่างคุ้มค่าที่สุด มีการสูญเปล่าน้อยที่สุดมีลักษณะของการดำเนินงานไปสู่ผลตามวัตถุประสงค์ได้อย่างดีโดยประหยัดทั้งเวลา ทรัพยากรและกำลังคน

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อองค์การหรือหน่วยงานมาก เพราะเป็นตั้งชี้วัดความสำเร็จขององค์การ ในการที่จะตัดสินใจว่าองค์การจะอยู่รอดต่อไปหรือไม่ ประกอบกับประสิทธิภาพก็มีความสำคัญต่อองค์การมากเช่นกัน หากการดำเนินงานขององค์การไม่มีประสิทธิภาพ ก็จะไม่มีความหมาย ประสบแต่ความขาดทุน ก็ยากที่องค์การจะตั้งอยู่ได้ ดังนั้น ประสิทธิภาพ

(Effectiveness) เป็นการทำให้บรรลุสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร (Goals) และ ประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นการทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจและร่วมมือกันปฏิบัติงานให้ได้ผลผลิต (Output) ที่ต้องการ จึงมีความสัมพันธ์กันทำให้องค์การบรรลุเป้าหมายภายในเงื่อนไขที่มีการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด การบรรลุถึงประสิทธิผลและประสิทธิภาพจึงเป็นที่พึงปรารถนาของทุกองค์การ

ความสัมพันธ์ของประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

ประสิทธิผล (effectiveness) และ ประสิทธิภาพ (efficiency) ผู้ที่เริ่มให้ความหมายของคำทั้งสองแตกต่างกัน คือ บาร์นาต (Barnard, 1968) โดยให้ความหมายไว้เมื่อ 1938 บาร์นาตให้ความหมายของประสิทธิผลว่า การบรรลุเป้าหมายขององค์กรและให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า ความพึงพอใจและความร่วมมือในการปฏิบัติงานของสมาชิกขององค์กร ส่วนเอตซิโอนิ (Etzioni, 1964) ให้ความหมายของประสิทธิผลว่า การบรรลุเป้าหมายและประสิทธิภาพมีความหมายในลักษณะของเศรษฐศาสตร์ คือ ทรัพยากรต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตต่อผลผลิตหนึ่งหน่วยอันเป็นแนวการให้ความหมายของคำทั้งสองคำในเวลาต่อมา โดยทั่วไปถือว่าประสิทธิผล หมายถึงระดับที่ต้องการให้บรรลุผลตามเป้าหมายขององค์กร (goals) ส่วนประสิทธิภาพ หมายถึง ลักษณะทางเศรษฐศาสตร์ในการดำเนินการขององค์กรให้บรรลุเป้าหมาย เป้าหมายบางอย่างใช้เป็นอัตราส่วนของปัจจัยการผลิต (inputs) กับผลผลิต (outputs) เป็นการพิจารณาถึงวิธีการที่องค์การบรรลุเป้าหมายโดยใช้ปัจจัยการผลิตอย่างประหยัดเพื่อให้ได้ผลผลิตตามที่ต้องการ โดยถือว่าองค์การต้องสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายภายในเงื่อนไขที่ทรัพยากรมีจำกัด เนื่องจากทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมที่จัดให้องค์การมีจำกัด การวัดประสิทธิภาพส่วนใหญ่จึงใช้คำเกี่ยวกับการเงิน เช่น รายได้ และค่าใช้จ่าย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม บางองค์การไม่สามารถพิจารณาผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปค่าใช้จ่ายได้ เช่น โรงพยาบาล จึงพิจารณาประสิทธิภาพจากการกระทำต่อคนไข้หรือการรักษาคนไข้ เป็นผลผลิตได้จึงกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานของประสิทธิผลของหน่วยงาน กล่าวคือ องค์การต้องบรรลุเป้าหมายโดยใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด องค์การต้องบรรลุถึงทั้งประสิทธิผลและประสิทธิภาพอันเป็นที่พึงปรารถนาของทุกองค์การ ซึ่งจะเห็นได้ว่าองค์การอาจมีประสิทธิผลแต่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือไม่มีประสิทธิผลแต่อาจมีประสิทธิภาพได้ (Jackson, Morgan and Paolillo, 1986 ; Ford, Armandi and Heaton, 1968, Hodge and Anthony, 1988) ดังนั้นประสิทธิผลและประสิทธิภาพจึงมีความสัมพันธ์กันตามนัยทั้งสองแนวคิดดังกล่าว อารณ อ่อนคง (ออนไลน์)

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิผล

เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2551, หน้า 102 - 103) กล่าวว่า การประเมินผล หรือการวัดประสิทธิผลการปฏิบัติงาน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ตามระยะเวลาที่ทำการ ประเมิน ดังนี้

1. การประเมินระหว่างการดำเนินงาน เป็นการประเมินเพื่อติดตามดูผลผลิตของโครงการในขณะที่โครงการนั้น ๆ กำลังดำเนินอยู่ การประเมินประเภทนี้ ให้ข้อมูลเชิงวิเคราะห์ที่จำเป็นแก่ผู้จัดการโครงการและผู้ตัดสินใจเพื่อปรับนโยบาย วัตถุประสงค์ ตลอดจนการจัดการทรัพยากรของโครงการ ผลจากการประเมินระหว่างการดำเนินการนี้ อาจจะทำให้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนโครงการใหม่ได้ด้วย

2. การประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ เป็นการประเมินเพื่อวิเคราะห์ผลผลิตทั้งหมดที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการ การประเมินประเภทนี้จะให้สารสนเทศที่จำเป็นทั้งหมดแก่ผู้ตัดสินใจและผู้วางแผน สำหรับใช้เพื่อการวางแผนโครงการใหม่ และเพื่อเป็นแนวทางการประเมินผลในอนาคตต่อไป

3. การประเมินย้อนหลัง เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบย้อนหลัง เมื่อโครงการสิ้นสุดไปแล้วในช่วงระยะเวลาหนึ่งว่า มีผลกระทบจากโครงการหรือไม่อย่างไร

แนวทางการศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิผลขององค์การ

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรม พบว่า มีแนวทางการศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิผลขององค์การในเบื้องต้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวทางใหญ่คือ แนวทางการศึกษาประสิทธิผลที่ยึดแบบเกณฑ์เดียว และแนวทางการศึกษาประสิทธิผลที่ยึดแบบบูรณาการหรือแบบหลายเกณฑ์

1. แนวคิดศึกษาประสิทธิผลที่ยึดแบบเกณฑ์เดียว (Cameron, 1981, pp. 3 - 8) ได้แบ่งแนวคิดที่สำคัญ 4 แนวคิด คือ แนวคิดตัวแบบเชิงเป้าหมาย (The Goal Attainment Approach) แนวคิดตัวแบบทรัพยากรเชิงระบบ (The System Resource Approach) แนวคิดตัวแบบกระบวนการภายในขององค์การ (Internal Process Approach) แนวคิดตัวแบบกลุ่มยุทธศาสตร์ (Strategic Constituencies Approach) ซึ่งแต่ละแนวคิดจะมีแนวทางในการศึกษาที่แตกต่างกันดังนี้

1.1 แนวคิดตัวแบบเชิงเป้าหมาย (The Goal Attainment Approach) โดยแนวคิดนี้เป็นแนวคิดนิยมใช้มากที่สุดมีความคิดว่าองค์การควรจะมีเป้าหมายสูงสุดท้ายหรือผลลัพธ์ (Ends) มากกว่าที่จะสนใจวิธีการ (Means) ในแนวทางนี้มีฐานคิดว่าองค์การมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีเหตุผลและแสวงหาเป้าหมายของตนเองดังนั้นการ

บรรลุถึงเป้าหมายและความสำเร็จจึงเป็นตัววัดที่เหมาะสมของประสิทธิผล Robbins (1990, P. 53) กล่าวได้ว่าเป็นการนำแนวคิดด้านประสิทธิผลเชื่อมโยงเข้ากับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร Etzioni (1964, P. 2) และ Price (1972, P. 1) การใช้วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กรด้วยแนวคิดนี้จะใช้ได้ก็ต่อเมื่อลักษณะขององค์กรและเป้าหมายนั้นมีลักษณะตามสมมติฐาน 5 ประการ คือ 1. องค์กรที่เราศึกษานั้นในความเป็นจริงมีเป้าหมายที่แท้จริง 2. เราสามารถมองเห็นและเข้าใจเป้าหมายเหล่านั้น 3. จำนวนเป้าหมายที่แท้จริงขององค์กรควรมีปริมาณไม่มากจนเกินความสามารถที่เราจะวัดได้ 4. ต้องมีความเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมายที่แท้จริงเหล่านั้นและ 5. เราต้องสามารถวัดได้ว่าองค์กรกำลังบรรลุเป้าหมายได้แค่ไหนเมื่อไร อย่างไรก็ตามวิธีการนี้เป็นวิธีที่มีความไม่สมบูรณ์ในวิธีการ (Methodological Shortcoming) และไม่เป็นกลางเท่าที่ควรเนื่องจากเป้าหมายในทางปฏิบัติมักแตกต่างจากเป้าหมายที่กำหนดไว้และมีหลายเป้าหมายที่ต้องจัดลำดับความสำคัญและช่วงเวลา

1.2 แนวคิดตัวแบบทรัพยากรเชิงระบบ (The System Resource Approach) ผู้นำแนวทางนี้ คือ Yuchtman and Seashore (1967, P. 2) ซึ่งพยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อนและข้อบกพร่องบางประการของการประเมินประสิทธิผลในแง่ของเป้าหมายโดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายขององค์กรเลยเพราะเห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะใช้การบรรลุเป้าหมายเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลโดยผู้วิจัยใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากรในการวิเคราะห์ประสิทธิผลขององค์กรแทนแนวความคิดนี้มองว่าองค์กรควรจะคำนึงถึงความสามารถในการได้มาของปัจจัยนำเข้า (Inputs) และกระบวนการเปลี่ยนผ่านปัจจัยนำเข้า (Transactional Process) ไปเป็นปัจจัยนำออก (Outputs) ด้วยเพื่อที่จะได้ทราบถึงควมมีเสถียรภาพและความสมดุลขององค์กรในระยะยาวแนวทางนี้มีฐานคิดว่าองค์กรได้สร้างความสัมพันธ์กับระบบย่อยถ้าหากระบบย่อยทำงานได้ไม่ดีจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของระบบทั้งหมด Robbins (1990, P. 58) ความสัมพันธ์ระหว่างระบบต่าง ๆ ที่สำคัญของแนวคิดนี้สามารถจัดอยู่ในรูปของตัวแปรหรือสัดส่วนได้ ประกอบด้วยปัจจัยส่งออก/ปัจจัยนำเข้า (O/I) กระบวนการเปลี่ยนผ่าน/ปัจจัยนำเข้า (T/I) กระบวนการเปลี่ยนผ่าน/ปัจจัยส่งออก (T/O) การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยนำเข้า (I/I) และอื่น ๆ อย่างไรก็ตามแนวคิดตัวแบบทรัพยากรเชิงระบบนี้ก็ไม่ได้ต่างจากแนวคิดตัวแบบเชิงเป้าหมายเท่าใดนักเพราะที่จริงแล้วเป้าหมายขององค์กรอย่างหนึ่งก็คือ สรรหา (Acquisition) ทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมนั่นเอง

1.3 แนวคิดตัวแบบกระบวนการภายในองค์กร (Internal Process Approach) ตัวแบบนี้จะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการภายใน (Internal Processes) และการดำเนินงานภายในองค์กร (Operations of the Organization) เป็นสำคัญโดยมุมมองแบบ

กระบวนการภายในจะมองว่าการที่องค์กรจะมีประสิทธิผลก็ต่อเมื่อกระบวนการทำงานภายในองค์กรมีระดับที่เหมาะสมหรือมีความยาวไม่มากเกินไปจนเกิดความจำเป็นไม่มีขั้นตอนของกระบวนการมากเกินไปจนความจำเป็นสภาพเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกภายในองค์กรมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับระบบภายในองค์กรส่งผลให้การทำหน้าที่ภายในองค์กรจะมีสภาพราบรื่นและมีผลงานที่ดีโดยสิ่งที่ยึดโยงให้สมาชิกภายในองค์กรแต่ละคนมีความสามารถในการทำงานเช่นนี้ได้ก็คือ ความไว้วางใจ (Trust) และความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน (Benevolence) ซึ่งส่งผลต่อเนื่องไปถึงการไหลเวียนของข่าวสาร (Information Flows) ภายในองค์กรจะเป็นไปด้วยความราบรื่นไม่ติดขัดในเชิงโครงสร้างทั้งแนวตั้งและแนวนอน Likert (1967, P. 1) ซึ่งสภาพแบบนี้บางครั้งก็ถูกเรียกว่าระบบที่มีสุขภาพดี (Healthy Systems) ดังนั้นแนวทางการศึกษากระบวนการภายในจึงมีความเชื่อว่าองค์กรจะยิ่งมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นถ้าองค์กรสามารถรักษาสุขภาพของกระบวนการภายในให้อยู่ในระดับที่มีสุขภาพดีมากยิ่งขึ้นและในทางตรงกันข้ามองค์กรจะยิ่งไม่มีประสิทธิผลถ้ากระบวนการภายในองค์กรอยู่ในระดับที่มีสุขภาพแย่ลง Cameron (1981, P. 4)

1.4 แนวคิดตัวแบบกลุ่มยุทธศาสตร์ (Strategic Constituencies Approach) แนวคิดนี้มีมุมมองว่าความสามารถในการตอบสนองความต้องการและความสามารถในการสร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญขององค์กรหรือผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือชี้วัดว่าองค์กรจะมีประสิทธิผลหรือไม่แนวทางนี้มีฐานคิดว่าองค์กรประกอบด้วยกลุ่มย่อยที่ต่างก็แข่งขันกันควบคุมทรัพยากรดังนั้นจึงประเมินว่าองค์กรประสบผลสำเร็จในการตอบสนองผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์ได้หรือไม่ Robbins (1990, PP. 62 - 63) ซึ่งในการตัดสินใจว่าใครเป็นผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์มากที่สุดในบรรดาผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนั้นกระทำได้ยากเพราะในกลุ่มบุคคลเหล่านี้มีเฉพาะบางส่วนเท่านั้นที่มีความสำคัญต่อองค์กรอย่างจริงจังและมีความสามารถในการควบคุมทรัพยากรที่มีความจำเป็นต่อการอยู่รอดขององค์กรอีกทั้งการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่มีผลทำให้กลุ่มผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งตัวบุคคลและความต้องการรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตาราง 1 การเปรียบเทียบทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลองค์กร

แนวทาง	คำนิยาม	เงื่อนไขการนำไปประยุกต์ใช้
1. The Goal Attainment	การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้	เป้าหมายที่ชัดเจนมีขอบเขตเวลาชัดเจนและวัดได้
2. Systems Resource	ต้องการแสวงหาทรัพยากร	มีความเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยนำเข้าและผลผลิตชัดเจน
3. Internal Process	การไม่มีแรงกดดันภายใน, ระบบภายในราบเรียบ	มีความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการและงานหลัก
4. Strategic Constituencies	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดมีความพึงพอใจระดับหนึ่ง	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีอำนาจอิทธิพลเหนือองค์กรและองค์กรตอบสนองต่อความต้องการนั้น ๆ

ที่มา : Cameron (1981, P. 3 อ้างถึงใน ติน ปรัชญพฤทธิ, 2551, หน้า 5)

แนวคิดการศึกษาประสิทธิผลที่ยืดแบบหลายเกณฑ์

แนวทางการศึกษาประสิทธิผลแบบหลายเกณฑ์เป็นอีกวิธีการหนึ่งในการนำมาใช้ในการศึกษาประสิทธิผลองค์กรโดยมีฐานคติเบื้องต้นว่าประสิทธิผลมิใช่แนวคิดที่เกิดจากการสังเกตปรากฏการณ์แล้วอุปนัยมาอยู่ในระดับนามธรรมแต่เป็นสิ่งที่ประกอบสร้างขึ้นตามคำนิยาม Quinn and Rohrbaugh (1983, P. 2 อ้างถึงใน พงษ์เทพ จันทสุวรรณ, 2553, หน้า 9) กล่าวคือ แนวทางนี้มีมุมมองว่าประสิทธิผลขององค์กรนั้นจะผันแปรไปตามคำนิยามของแต่ละบุคคลการประเมินประสิทธิผลขององค์กรจะขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นผู้ประเมินและผู้ประเมินนั้นให้นำหนักในเรื่องใดเป็นสำคัญในการประเมินและไม่มีแนวทางใดที่ดีที่สุดในการประเมินประสิทธิผลเนื่องจากแนวคิดเรื่องประสิทธิผลเป็นจิตวิสัยเป็นไปได้ยากที่ทุกคนจะเห็นพ้องต้องกันขึ้นอยู่กับคำนิยามและผลประโยชน์ด้วยซึ่งแนวทางนี้เกิดจากความพยายามของนักวิชาการในการบูรณาการแนวคิดประสิทธิผลเพื่อแสวงหาแนวทางในการประกอบสร้างองค์ประกอบของประสิทธิผลโดย Steers (1977, P. 1) และ Campbell (1977, P. 1) ได้เสนอแนวทางที่คล้ายกัน คือ ชั้นแรกควรกำหนดตัวแปรที่คาดว่าจะเป็นตัววัดประสิทธิผลหลังจากนั้นก็ให้ทำการศึกษาว่าตัวแปรเหล่านั้นมีความสัมพันธ์ที่เหมือนกันอย่างไร (พงษ์เทพ จันทสุวรรณ, 2553, หน้า 2) จากแนวทางดังกล่าวนี้

ได้มีนักวิชาการหลายท่านพยายามที่จะทำตามเช่น Scott (1977); Cameron (1979); Seashore (1979) โดยพยายามที่จะบูรณาการตัวแบบประสิทธิผลองค์การเข้าด้วยกัน

อย่างไรก็ตาม Quinn and Rohrbaugh (1983, P. 1) ได้แสดงความเห็นว่าการพยายามในการบูรณาการแนวคิดประสิทธิผลที่ได้กระทำมาข้างต้นยังมีความคลุมเครือ เพราะแนวคิดที่บูรณาการขึ้นมานั้นยังมีความแตกต่างหลากหลายและไม่สามารถเชื่อมโยงได้ว่าแนวคิดแต่ละแนวคิดมีความเชื่อมโยงกันอย่างไรและควรจัดกลุ่มอย่างไร จึงจะเหมาะสมไม่ทับซ้อนกันและสาเหตุที่ก่อให้เกิดภาวะคลุมเครือของตัวแบบเชิงบูรณาการดังกล่าวข้างต้นอาจเกิดจากการขาดเครื่องมือหรือวิธีการในการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวแปรที่เหมาะสมในขณะนั้น อาจกล่าวได้ว่าการบูรณาการแนวคิดประสิทธิผลยังมีความหลากหลายด้านตัวแบบการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดที่แตกต่างไม่มีความชัดเจนและขาดหลักเกณฑ์ในการจำแนกแนวคิดหรือการจัดกลุ่มประเภทแนวคิดที่ใช้ในตัวแบบเชิงบูรณาการและสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เกิดความคลุมเครือดังกล่าวคือ ในขณะนั้นขาดเครื่องมือหรือวิธีการในการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวแปรที่เหมาะสม

ด้วยเหตุนี้ Quinn and Rohrbaugh (1983, P. 2) จึงได้ทำการศึกษาประสิทธิผลองค์การโดยการจัดระบบเกณฑ์วัดประสิทธิผลองค์การอย่างเป็นรูปธรรมจนได้ตัวแบบเชิงบูรณาการที่เข้มแข็ง คือ ตัวแบบการแข่งขันของค่านิยม (The Competing - Values Approach) แนวคิดนี้มีมุมมองว่าประสิทธิผลขององค์การนั้นจะผันแปรไปตามค่านิยมของแต่ละบุคคลกล่าวคือ การประเมินประสิทธิผลขององค์การจะขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นผู้ประเมินและผู้ประเมินนั้นให้น้ำหนักในเรื่องใดเป็นสำคัญในการประเมินแนวทางนี้มีฐานคิดว่าไม่มีแนวทางใดที่ดีที่สุดในการประเมินประสิทธิผลเนื่องจากแนวคิดเรื่อง ประสิทธิผลเป็นจิตวิสัยเป็นไปได้ยากที่ทุกคนจะเห็นพ้องต้องกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและผลประโยชน์ด้วย Robbins (1990, P. 68) โดยที่กลุ่มค่านิยมพื้นฐานที่มีการแข่งขันกันภายในองค์การมีสามกลุ่มดังนี้

กลุ่มแรกเป็นกลุ่มค่านิยมของ “ความยืดหยุ่น” (Flexibility) กับ “การควบคุม” (Control) กลุ่มพื้นฐานแรกนี้เป็นการพิจารณาโครงสร้างขององค์การซึ่งมีสองมิติที่อยู่ในช่วงตรงกันข้ามคือ ความยืดหยุ่นกับการควบคุมความยืดหยุ่นให้คุณค่ากับนวัตกรรมการปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงในทางตรงกันข้ามการควบคุมเน้นไปที่ความมีเสถียรภาพคำสั่งและความสามารถในการทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นภายในองค์การมิติความยืดหยุ่นและการควบคุมดังกล่าวนี้มีลักษณะเป็นช่วงตรงกันข้ามคล้ายคลึงกับการปรับตัว (Adaptation) การดำรงรักษา (Maintenance) ในทฤษฎีระบบสั่งคมนั่นเอง

กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มค่านิยมที่ใช้การจัดการภายในองค์กรเป็นจุดเน้นสามารถจำแนกเป็นการเน้นความเป็นอยู่ที่ดีและการพัฒนาของบุคคล (People) ภายในองค์กรหรือเน้นภายในและการบูรณาการ (Internal) และการพัฒนาตัวองค์กร (Organization) หรือเน้นภายนอกและสร้างความแตกต่าง (External) กล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ การจัดการจะเน้นที่คนหรืองานนั่นเองการเน้นที่คนจะให้ความสำคัญกับความรู้สึกและความต้องการของบุคคลภายในองค์กรส่วนการเน้นที่งานจะให้ความสำคัญกับผลิตภาพ (Productivity) และการบรรลุความสำเร็จของงาน (Task Accomplishment)

กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มค่านิยมที่มีความสัมพันธ์กันของวิธีการขององค์กร (Organizational Means) กับเป้าหมายขององค์กร (Organizational Ends) การเน้นวิธีการเป็นการให้ความสำคัญกับกระบวนการภายในและความต่อเนื่องระยะยาวขณะที่การเน้นเป้าหมายขององค์กรเป็นการเน้นที่ผลลัพธ์สุดท้ายและระยะสั้นโดย Quinn and Rohrbaugh (1983, P. 1) ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวแบบอีก 4 ตัวแบบที่ถูกจำแนกออกมาดังนี้

ตัวแบบมนุษยสัมพันธ์ (Human Relations Model) จะมีชุดค่านิยมที่มีความสำคัญ คือ ชุดค่านิยมด้านความยืดหยุ่น (Flexibility) และชุดค่านิยมที่เน้นภายในองค์กร (Internal) โดยมีวิธีการ (means) คือ ความสามัคคี (Cohesion) และขวัญกำลังใจ (Morale) และมีผลลัพธ์หรือเป้าหมาย (Ends) คือ การพัฒนาทักษะของผู้ปฏิบัติ (Skilled Work Force)

ตัวแบบระบบเปิด (Open System Model) จะมีชุดค่านิยมที่สำคัญ คือ ชุดค่านิยมด้านความยืดหยุ่น (Flexibility) และชุดค่านิยมที่เน้นภายนอกองค์กร (External) โดยมีวิธีการ (Means) คือ ความยืดหยุ่น (Flexibility) และความเตรียมพร้อม (Readiness) และมีผลลัพธ์หรือเป้าหมาย (Ends) คือ การแสวงหาและสะสมทรัพยากร (Acquisition of Resources)

ตัวแบบเหตุผลและเป้าหมาย (Rational Goal Model) จะมีชุดค่านิยมที่สำคัญ คือ ชุดค่านิยมด้านการควบคุม (Control) และชุดค่านิยมที่เน้นภายนอกองค์กร (External) โดยมีวิธีการ (Means) คือ การวางแผน (Planning) และมีผลลัพธ์หรือเป้าหมาย (Ends) คือ ความสามารถในการผลิต (Productivity) และประสิทธิภาพ (Efficiency)

ตัวแบบกระบวนการภายใน (Internal Process Model) จะมีชุดค่านิยมที่สำคัญ คือ ชุดค่านิยมด้านการควบคุม (Control) และชุดค่านิยมที่เน้นภายในองค์กร (Internal) โดยมีวิธีการ (Means) คือ การจัดการระบบข้อมูลข่าวสาร (Information Management) และมีผลลัพธ์หรือเป้าหมาย (Ends) คือ ความมีเสถียรภาพ (Stability)

ต่อมาในงานการศึกษาประสิทธิผลองค์กรภายใต้ตัวแบบการแข่งขันของ ค่านิยม (Competing Values Framework) ได้แสดงให้เห็นว่าการสร้างเกณฑ์ในการวัด ประสิทธิภาพองค์กรนั้นอาจจะต้องให้เหลือเพียง 2 กลุ่มค่านิยม คือ กลุ่มค่านิยมด้านโครงสร้าง (Structure) และกลุ่มค่านิยมด้านการมุ่งเน้น (Focus) โดยกลุ่มค่านิยมแรกเป็นกลุ่มที่สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของการให้ความสำคัญระหว่างความยืดหยุ่น (Flexibility) หรือการเปลี่ยนแปลง (Change) และการควบคุม (Control) หรือความมีเสถียรภาพ (Stability) ส่วนกลุ่มค่านิยมที่สองเป็นกลุ่มที่สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่องค์กรต้องการมุ่งเน้น (Focus) โดยแสดงถึงการมุ่งเน้นภายในองค์กร (Internal) ซึ่งให้ความสำคัญไปที่บุคคลและการมุ่งเน้นภายนอก องค์กร (External) ซึ่งให้ความสำคัญไปที่องค์กร Quinn (1988, P. 1)

ประสิทธิภาพองค์กรเป็นแนวคิดที่ได้รับการศึกษามายาวนานเนื่องจากเป็นแนวคิดหลักที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กรในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผลตรงตามเป้าประสงค์ขององค์กร ประสิทธิภาพองค์กรจึงเป็นเป้าหมายสูงสุดที่ผู้บริหารต้องการจะบรรลุถึงซึ่งการศึกษาแนวคิด ประสิทธิภาพองค์กรมีฐานคิดที่สำคัญ 2 ฐานคิด คือ 1 ฐานคิดที่เชื่อว่าเกณฑ์ในการวัดประสิทธิภาพ องค์กรมีเพียงเกณฑ์เดียวจึงมีแนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิภาพเชิงเดียวและ 2 ฐานคิดที่เชื่อว่าการวัด ประสิทธิภาพองค์กรนั้นต้องประกอบไปด้วยหลายเกณฑ์จึงมีแนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิภาพแบบ หลายเกณฑ์แม้ว่าประสิทธิภาพขององค์กรจะมีการใช้กันอย่างแพร่หลายแต่ยังไม่มีมาให้ค่านิยม ความแตกต่างของผู้ศึกษาและยังมีความขัดแย้งกันเองด้วยอาจสรุปได้ว่าประสิทธิภาพองค์กร คือ ระดับความสามารถขององค์กรในการบรรลุถึงเป้าหมายขององค์กรที่องค์กรนั้นกำหนดขึ้น ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการที่จะบ่งชี้ถึงความสามารถในการอยู่รอดขององค์กรและตัวชี้วัดกัน อย่างแน่ชัดเนื่องจากไม่มีเงื่อนไขที่สมบูรณ์แบบในการให้ค่านิยมหรือความหมายของประสิทธิภาพ องค์กร (Cameron, 1986, P.1) ดังนั้นจึงมีการให้นิยามความหมายที่แตกต่างกันออกไป

สรุปแนวคิดเกณฑ์วัดประสิทธิภาพที่ยืดแบบเชิงเดี่ยวมี 4 ตัวแบบซึ่งแต่ละแนวคิด จะมีแนวทางในการศึกษาที่แตกต่างกัน คือ 1 แนวคิดตัวแบบเชิงเป้าหมาย (The Goal - Attainment Approach) ตัวแบบนี้จะเป็นการนำแนวคิดด้านประสิทธิภาพเชื่อมโยงเข้ากับ ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายขององค์กรใช้ได้ก็ต่อเมื่อองค์กรมีเป้าหมายที่ชัดเจนและ สามารถวัดระดับความสำเร็จนั้นได้ 2 แนวคิดตัวแบบทรัพยากรเชิงระบบ (The System - Resource Approach) แนวคิดนี้จะพิจารณาในแง่ของการได้รับทรัพยากรที่จำเป็นอย่างเพียงพอ ต่อการที่ระบบจะสามารถดำรงอยู่ได้ 3 แนวคิดตัวแบบกระบวนการภายในองค์กร (Internal Process Approach) แนวคิดนี้มีความเชื่อว่าองค์กรจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นก็ต่อเมื่อ องค์กรสามารถรักษาสภาพของกระบวนการภายในให้อยู่ในระดับที่ดีมากยิ่งขึ้น 4 แนวคิดตัว

แบบกลุ่มยุทธศาสตร์ (Strategic-Constituencies Approach) แนวคิดนี้มองว่าการมีประสิทธิผลขององค์การก็คือ การที่องค์การสามารถทำให้กลุ่มผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในทางยุทธศาสตร์มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดที่จะยอมรับได้

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงาน ได้มีนักวิชาการทั้งในประเทศและในต่างประเทศให้ความหมาย แนวคิดและคำจำกัดความ ไว้หลายความหมายด้วยกัน ซึ่งได้รวบรวมและสรุปได้ดังต่อไปนี้

Putman (1980, P. 36 อ้างถึงใน รุจา รอดเข็ม, 2547, หน้า 17) ให้คำจำกัดความของการประเมินผลการปฏิบัติงานว่า คือ การประเมินบุคคลเป็นการประเมินผลของการปฏิบัติงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

Hyel (1982, P. 835 อ้างถึงใน รุจา รอดเข็ม, 2547, หน้า 17) ให้ความหมายของการประเมินผลการปฏิบัติงานว่า “เป็นกระบวนการในการประเมินค่าของผลการปฏิบัติงาน และคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานตามลักษณะงานที่ทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการบริหารงาน การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน และจุดประสงค์อื่น ๆ

Latham (1984, P. 87 อ้างถึงใน รุจา รอดเข็ม, 2547, หน้า 17) ให้ความหมายของการประเมินผลการปฏิบัติงานว่า หมายถึง การประเมินบุคคลเป็นกระบวนการที่ใช้ให้เห็นถึงคุณลักษณะพฤติกรรมในการบริหารเป้าหมายที่ผู้บริหารแต่ละคนกำหนดและการใช้ทรัพยากรขั้นตอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น ๆ

William B. Werther (1990, P.89 อ้างถึงใน รุจา รอดเข็ม, 2547, หน้า 17) การประเมินผลการปฏิบัติงาน คือ กระบวนการที่องค์กรประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงาน

Mrichaeal Armstrong (2012, P. 322 อ้างถึงใน กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล, 2557, หน้า 205) ได้กล่าวว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง กระบวนการเชิงระบบเพื่อการปรับปรุงผลงานในระดับบุคคล ระดับทีม และระดับองค์กร การบริหารผลการปฏิบัติงานเป็นกระบวนการพัฒนาขั้นต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานและเพื่อพัฒนาบุคลากรปัจเจกบุคคลและเป็นกลุ่ม

Gary Dessler (2002, P. 165 อ้างถึงใน กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล, 2557, หน้า 205 - 206) ได้นิยามความหมายของการประเมินผลการปฏิบัติงานไว้ว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การทบทวน การประเมินผลงานของบุคลากรในปัจจุบันหรือในอดีตตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคลากรแต่ละคน การประเมินผล การปฏิบัติงานได้ถูกตั้งสมมติฐานว่า มาตรฐานการปฏิบัติงานและสิ่งที่เกี่ยวข้องได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ผู้บังคับบัญชาต้องให้ข้อมูลแก่

บุคลากร ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือบุคลากรที่ถูกประเมินและกำจัดช่องว่างการประเมินผลการปฏิบัติงานหรือดำเนินการต่อไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

สุนันทา เลาวหนันท์ (2556, หน้า 281) ได้อธิบายความหมายของการประเมินผลของการปฏิบัติงานอย่างครอบคลุมว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหารใช้เพื่อตรวจสอบสมรรถภาพการทำงานของปฏิบัติงานว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด โดยการเปรียบเทียบผลงานที่ปฏิบัติได้กับวัตถุประสงค์หรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ รวมถึงมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้ปฏิบัติงานเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้การประเมินผลการปฏิบัติงานจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการบริหารงานทรัพยากรมนุษย์ แต่ในการที่ผู้บังคับบัญชาจะนำเอาผลการประเมินไปใช้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนวิธีการปฏิบัติในการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง จึงจะได้ผลตรงตามเป้าหมายของการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างแท้จริง

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน คือ ระบบการประเมินผลตัวบุคลากร อันเกี่ยวเนื่องมาจากผลการปฏิบัติงาน โดยอาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ อย่างปราศจากอคติใด ๆ ทั้งนี้เพื่อการดำเนินการตัดสินใจ วินิจฉัย ปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพมากขึ้น จนเป็นที่พึงพอใจ และเป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากรเห็นช่องทางความก้าวหน้าของเขาซึ่งจะส่งผลให้องค์กรเจริญเติบโต ปกติผู้บังคับบัญชาตามสายงานโดยตรงจะเป็นผู้ประเมินและพิจารณาบททวนโดยมีผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป ดังนั้น ไม่ว่าใครก็ตามที่ประเมินคนอื่น คนคนนั้นก็จะถูกประเมินด้วยเหมือนกัน ว่าที่ตนประเมินไปนั้นถูกต้องเชื่อถือได้เพียงไรด้วย จึงกล่าวได้ว่า ผู้ประเมินจะถูกประเมินโดยผู้บังคับบัญชา ระดับสูง ๆ ขึ้นไปเป็นทอด ๆ ยกเว้นผู้ที่มิได้เป็นผู้บังคับบัญชา

วัตถุประสงค์ของการประเมินผลการปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละหน่วยงานก็จะมีวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้ที่แตกต่างกันไปตามแต่ลักษณะความจำเป็นของแต่ละหน่วยงาน บางหน่วยงานนำไปใช้เพียงแค่วัตถุประสงค์เดียว แต่บางหน่วยงานก็นำไปใช้ในหลาย ๆ วัตถุประสงค์พร้อม ๆ กัน โดยส่วนมากการประเมินผลการปฏิบัติงานมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ก็เพื่อนำไปใช้เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

Beach (1980, P. 63 อ้างถึงใน เสาวพงษ์ ยมาพัฒน์, 2550, หน้า 39) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประเมินผลการปฏิบัติงานไว้ดังนี้

1. เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ เพื่อช่วยเสริมสร้างและรักษาระดับความพอใจของการปฏิบัติงานของลูกจ้างในหน้าที่ปัจจุบัน เมื่อมีการประเมินอาจก่อให้เกิดการปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้รับการประเมินแต่ละคนได้
2. เพื่อประเมินผลการพัฒนาของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ การประเมินอาจให้ประโยชน์ต่อความต้องการที่จะช่วยพัฒนา และส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากรด้วยการพัฒนานี้อาจเกิดขึ้นได้จากการศึกษาด้วยตนเอง การฝึกงานหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ การประเมินเป็นการกระตุ้นการทำงานของบุคลากรโดยในวัตถุประสงค์นี้
3. เพื่อสร้างความเข้าใจการนิเทศ การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นการสร้างความเข้าใจและความร่วมมือที่ระหว่างผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารกับผู้ใต้บังคับบัญชา โดยผู้บริหารจะเกิดความสนใจที่จะช่วยเหลือลูกน้อง หรือผู้ใต้บังคับบัญชา
4. เพื่อการเปลี่ยนงานในหน่วยงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่ช่วยตัดสินใจในการเลื่อนขั้น โยกย้าย ปลดออก และให้ออก ซึ่งข้อมูลที่จะตัดสินใจนี้ต้องประเมินอย่างเป็นระบบโดยกลุ่มผู้ประเมินในระยะเวลาหนึ่งและบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ทำให้องค์กรหรือหน่วยงานมีกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น
5. เพื่อกำหนดค่าจ้าง ผลจากการประเมินจะนำไปกำหนดค่าจ้างหรือการจ่ายเงินให้สัมพันธ์กับปริมาณงาน ความรับผิดชอบ และความยากง่ายของพนักงาน แต่ละคน ปฏิบัติ
6. เพื่อประเมินความเที่ยงตรงของโปรแกรมบุคลากร หรือเป็นการประเมินบุคคลซึ่งได้ทำไว้เมื่อแรกรับบุคคลเข้ามาทำงาน การประเมินครั้งหลังนี้จึงตรวจสอบว่าบุคคลที่รับเข้าทำงานมีผลการประเมินการปฏิบัติอย่างไร ผลการประเมินจะนำมาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจประเด็นใดประเด็นหนึ่งว่าเพื่อปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน

ประโยชน์ของการประเมินผลการปฏิบัติงาน

การประเมินผลการปฏิบัติงานนี้ นับได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารองค์กร เพราะนอกจากจะช่วยวินิจฉัยเกี่ยวกับนโยบายบุคคลให้ดำเนินไปด้วยความมีเหตุมีผลและเชื่อถือได้แล้ว ยังมีประโยชน์ครอบคลุมไปทุกสาขาของการบริหารงานอีกด้วย ประโยชน์ที่ใช้นั้นแพร่หลายนั้น ได้แก่

1. เพื่อหาคคุณค่าของพนักงานว่า มีความสามารถอยู่ในระดับใด มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ และทำให้พนักงานผู้ถูกประเมินทราบฐานะของตนเอง ดีขึ้นว่ามีจุดบกพร่องอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

2. เพื่อให้ทราบถึง ปัจจัยที่ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผน หรือล่าช้ากว่ากำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถวางแผนการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและแม่นยำยิ่งขึ้น เพราะทราบความสามารถของบุคคล อุปสรรคในการบริหารงาน และข้อมูลต่าง ๆ ได้ดี
3. เพื่อให้การพิจารณาความดี ความชอบ หรือการปูนบำเหน็จแก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น การขึ้นเงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่งดำเนินไปด้วยความยุติธรรมสมเหตุสมผลและเสมอภาค
4. ในการวางแผนกำลังคนนั้นจะต้องใช้ข้อมูลจากการประเมินผลการปฏิบัติงานมาคาดคะเนความต้องการกำลังคนของหน่วยงาน กล่าวคือ ใช้สำหรับคำนวณปริมาณคนที่มีอยู่ว่า เพียงพอกับการปฏิบัติงานหรือไม่ ควรจะใช้กำลังคนมากน้อยเท่าใด
5. เพื่อประกอบการพิจารณา ปรับปรุงวิธีการสรรหาบุคคลที่องค์กรใช้ เลือกสรรบุคคลเข้ามาปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กล่าวคือ จะช่วยให้ทราบว่าวิธีการทดสอบที่ใช้ยังสามารถวัดและเลือกสรรบุคคล ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือไม่ หากมีข้อบกพร่องจะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขต่อไป
6. เพื่อประโยชน์โดยตรงต่อการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลการปฏิบัติงานจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาถึง ทักษะ ความรู้ ความชำนาญงาน และสมรรถภาพของผู้ปฏิบัติงาน ทำให้สามารถทราบถึงอุปสรรคและข้อขัดข้องในการทำงาน เพื่อเป็นรากฐานสำหรับผู้บังคับบัญชาที่จะหาแนวทางแก้ไข หรือให้คำปรึกษาแก่พนักงาน ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทันท่วงที
7. เพื่อรักษาระดับคุณภาพของการทำงานของบุคลากร ให้อยู่ในสภาพที่น้ำพึ่งพอใจตลอดเวลา ด้วยการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะ ๆ เมื่อใดที่ พบว่า ประสิทธิภาพตกต่ำ ก็จะมีการส่งเสริมเพื่อรักษาระดับคุณภาพของการทำงานนั้นไว้
8. เพื่อพัฒนาบุคคล ผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อดี ข้อบกพร่องของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อว่าทั้งฝ่ายบริหารหรือฝ่ายหัวหน้างาน และผู้ปฏิบัติงานเอง จะได้พยายามพัฒนาทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นต่องาน โดยการศึกษา การฝึกอบรม หรือการร่วมกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยส่งเสริมความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้ายิ่งขึ้น เช่น ได้รับมอบหมายงานที่สำคัญมากขึ้น ได้รับการเลื่อนตำแหน่งที่ดีขึ้น
9. ผลจากการประเมินอาจชี้ให้เห็นว่า ในองค์กรนั้น ควรจะจัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานขึ้น หากในการประเมินผลการปฏิบัติงาน พบว่า พนักงานส่วนใหญ่มี ประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ

10. เพื่อประโยชน์ในการสับเปลี่ยน โยกย้าย ให้พนักงานได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตน สำหรับบุคคลที่หย่อนสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน และไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขตนเองให้ดีขึ้นได้ ก็ให้พ้นจากหน้าที่การงานไป ซึ่งเท่ากับเป็นการลดค่าใช้จ่ายอันไม่จำเป็นขององค์กรออกไป ทั้งยังก่อให้เกิดความเป็นธรรมในระหว่างผู้ปฏิบัติงานด้วยกัน

11. การประเมินผลการปฏิบัติงานจะช่วยให้ทราบถึง สภาพของสถานที่ทำงาน สุขภาพของผู้ปฏิบัติงานทั้งด้านร่างกายและจิตใจ หรืออาจรวมไปถึงสุขภาพของคนทุกคนในครอบครัวด้วย ซึ่งมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด ขวัญและกำลังใจตลอดจน ประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งฝ่ายบริหารสามารถนำมาใช้ประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการได้เป็นอย่างดี

12. เพื่อเป็นเครื่องจูงใจให้ พนักงานในองค์กรได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ เต็มกำลังความสามารถ ไม่ต้องคอยกังวลที่จะประจบผู้บังคับบัญชาด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง เพราะเมื่อพนักงานรู้ว่า องค์กรมีวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อพิจารณาความดีความชอบด้วยความยุติธรรมก็จะมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

นอกจากนี้ ยังช่วยจัดข้อขัดแย้งหรือความไม่พอใจของพนักงาน ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้จากการพิจารณาความดีความชอบเพื่อขึ้นเงินเดือน เลื่อนตำแหน่ง การโยกย้าย หรือการให้ออกจากงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและเป็นทางการจะช่วยให้ฝ่ายบริหารมีหลักการในการตัดสินใจที่จะระงับข้อขัดแย้งนั้นได้ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา

ลักษณะของการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ดี

การประเมินผลการปฏิบัติงานจะประกอบด้วยเทคนิคและวิธีการประเมิน ผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน การประเมินผลการปฏิบัติงานที่ดีต้องมีเทคนิควิธีที่สามารถตอบสนองต่อลักษณะงาน ง่ายต่อการปฏิบัติ มีความยืดหยุ่นและสามารถใช้ผลการประเมินได้ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้อย่างถูกต้อง ผู้ประเมินซึ่งมีส่วนสำคัญมากต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และจะต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง และใช้เกณฑ์มาตรฐานในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้ถูกประเมิน ดังนั้นการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ดีจึงควรมีลักษณะ ดังนี้ (Davis, 1981, PP. 30 - 35)

1. ความน่าเชื่อถือ (Reliability) เมื่อผู้ประเมินทำการประเมินผู้ปฏิบัติงาน ในช่วงระยะเวลาหนึ่งเปรียบเทียบกับอีกระยะเวลาหนึ่งที่ใกล้เคียงกัน ในสภาพงานและเหตุการณ์ที่ไม่เปลี่ยนแปลง หรือเมื่อผู้ประเมินหลายคนประเมินผู้ปฏิบัติงานคนเดียวกัน แล้วนำมาเปรียบเทียบกัน ผลการประเมินจะต้องไม่มีความแตกต่าง

2. ความเที่ยงตรง (Validity) ผลการประเมินจะต้องสามารถแสดงคุณค่าของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อหน่วยงานได้จริง นั่นคือ มิติต่าง ๆ ของการปฏิบัติงานจะต้องถูกวัดอย่างถูกต้อง หรือรายการประเมินมีความเกี่ยวข้องกับงาน

3. ความสามารถในการแยกแยะ (Discrimination) เทคนิควิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานจะต้องสามารถแยกคนตามผลงานได้จริง การประเมินผลการปฏิบัติงานที่ไม่สามารถแยกได้ว่า บุคคลต่าง ๆ มีผลสำเร็จที่ต่างกันอย่างไรแล้ว ก็ย่อมไม่สามารถเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานได้ถูกต้องและเกิดความไม่เป็นธรรม ดังนั้นวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เปิดโอกาสให้ผู้ประเมินใช้ดุลยพินิจได้มาก จึงอาจเกิดความผิดพลาดในการแยกแยะได้ง่าย

4. สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติจริงได้ (Usefulness and Practicality) กล่าวคือ การประเมินผลการปฏิบัติงานจะต้องสอดคล้องกับลักษณะงาน มีองค์ประกอบและปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้วัดผลการปฏิบัติงานได้จริง เป็นที่เข้าใจง่าย สะดวก ในการใช้ และมีความยืดหยุ่นในการนำไปใช้กับการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ผลการประเมินสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามเป้าหมายและสามารถใช้ผลย้อนกลับ (Feedback) จากการประเมินผลการปฏิบัติงานมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงาน เช่น การปรับปรุงงาน และการพัฒนาบุคคล เป็นต้น

ประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน

ประสิทธิผลของการปฏิบัติงานนั้น คือ ผลสำเร็จอันเป็นผลเนื่องมาจากกรปฏิบัติงานตามโครงการ หรือแผนงานนั้นตามวัตถุประสงค์ขององค์การที่ได้ตั้งไว้ หรือได้คาดหวังไว้ โดยหากนำมาศึกษาแล้วจะพบว่า ประสิทธิภาพนั้น หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นแล้วตัวเราคิดหรือวางแผนที่จะประกอบกิจการใดแล้วสามารถทำกิจการนั้นให้ สำเร็จได้ตามที่คิดหรือวางไว้ เรียกว่า การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพ แนวความคิดสมัยใหม่ในการจัดกิจการงานจะเริ่มต้นที่การตั้งจุดสำเร็จของงาน นั่นคือ ในการวางแผนงานนั้น ณ จุดเริ่มต้นของงานจะมีการตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์กันว่าผลสำเร็จที่เราต้องการนั้นคืออะไร ประสิทธิภาพ (Effectiveness) หมายถึง การที่ดำเนินโครงการหรืองานอย่างหนึ่ง อย่างเป็นไปและปรากฏว่าผลเกิดขึ้น (Outcomes) หรือผลผลิตที่เกิดขึ้น (Output) ณ ระดับหนึ่งระดับใดที่เป็นเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มีการใช้ทรัพยากร (Resources) หรือปัจจัยนำเข้า (Inputs) มากน้อยเพียงใด ถ้าใช้ทรัพยากรหรือ

ปัจจัยนำเข้ามาดำเนินการในโครงการหรืองานได้น้อยที่สุด และผลที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ การดำเนินโครงการนั้นจะมีประสิทธิผลสูงสุด (ทั้งนี้โดยการเปรียบเทียบโครงการแต่ละโครงการที่สามารถดำเนินการแล้วบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดได้เหมือนกัน) ในทางตรงกันข้ามโครงการใดแม้ว่าจะสามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้เหมือนกันก็ตามแต่ใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้ามากกว่าโครงการอื่น ๆ โครงการนั้นก็ไม่ใช่โครงการที่มีประสิทธิผลสูงสุด

สำหรับวิธีในการทดสอบการบริหารที่ดีก็คือการดูความสามารถในการจัดองค์การ (Organize) และการใช้ทรัพยากรที่หาได้ให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และรักษาระดับการปฏิบัติที่มีประสิทธิผลไว้ให้ได้สิ่งสำคัญในที่นี้คือ ประสิทธิภาพ หรือ Effectiveness ซึ่งในปัจจุบันมักเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าแนวความคิดเรื่องประสิทธิภาพ คือ ตัวการที่จะเป็นเครื่องมือตัดสินในขั้นสุดท้ายว่าการบริหารและองค์การประสบความสำเร็จหรือไม่ เพียงใด อย่างไรก็ตาม คำว่า ประสิทธิภาพยังมีความแตกต่างกันอยู่ในความเข้าใจของนักวิชาการต่างสาขากัน สำหรับนักเศรษฐศาสตร์หรือนัก วิเคราะห์ทางการเงิน ประสิทธิภาพขององค์การ (Organization Effectiveness) มีความหมายอย่างเดียวกันกับผลกำไร (Profit) หรือผลประโยชน์จากการลงทุน (Return on Investment) สำหรับผู้จัดการฝ่ายผลิต ประสิทธิภาพมักหมายถึงความถึงคุณภาพหรือปริมาณของผลผลิตที่เป็นสินค้าหรือบริการ สำหรับนักวิทยาศาสตร์การวิจัยประสิทธิผลอาจถูกตีความในรูปของจำนวนสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ หรือ ผลผลิตใหม่ๆ ขององค์การ และสำหรับนักสังคมศาสตร์ ประสิทธิภาพมักหมายถึงความถึงคุณภาพของชีวิตการทำงาน ภรณ์ มหามนต์ (2529) ยังมีความเห็นอีกว่าประสิทธิผลขององค์กรจะมีขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่าองค์กรสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดที่อยู่เบื้องหลังควบคู่กับประสิทธิผลคือความมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงการมีสมรรถนะสูงสามารถมีระบบการทำงานที่ก่อให้เกิดผลได้สูง โดยได้ผลผลิตที่มีมูลค่าของทรัพยากรที่ใช้ไป กล่าวโดยสรุปแล้วประสิทธิผลจึงหมายถึง ชีตความสามารถของการบรรลุวัตถุประสงค์นั่นเองแนวความคิดของสาขาวิชาการทำให้เกิดความคิดที่แตกต่างกันต่อวิธีการในการปรับปรุงประสิทธิผลขององค์การให้ดีขึ้น โดยที่นักวิชาการหรือนักบริหารต่างสาขาต่างก็มองด้วยสมมุติฐานของตนเท่านั้น เช่น จัดการและนักวิเคราะห์องค์การ (Organization Analysts) มักคิดว่ามีหลักเกณฑ์ในการประเมิน (Evaluation Criteria) ความมีประสิทธิภาพขององค์การเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือ วัดจากผลกำไร ซึ่งก็ปรากฏว่าไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดที่ถูกต้องอย่างเดียวได้ เพราะไม่มีองค์กรไหนสามารถจะอยู่รอดในระยะยาวได้ ถ้าหากองค์กรมุ่งแต่จะสนองตอบเป้าหมายในการแสวงหากำไรแต่ประการเดียวโดยไม่สนใจต่อความต้องการและเป้าหมายของคนในองค์กรและของสังคมส่วนรวม

ได้ นอกจากนี้ยังมีองค์กรหลายประเภท เช่น หน่วยงานราชการ และหน่วยสังเคราะห์ต่างๆ ซึ่งไม่มีความมุ่งหมายที่จะเสาะแสวงหากำไรแต่อย่างใด นอกจากนี้องค์กรยังมักจะมุ่งทำงานเพื่อเป้าหมายหลายประการ (Multiple Goals) ดังนั้นความพยายามที่จะประเมินประสิทธิผลขององค์กรจึงจำเป็นต้อง ครอบคลุมถึงตัวแปรหรือบรรทัดฐาน (Criteria) หลายประการเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ในการปรับปรุงประสิทธิผลขององค์กรอย่างแท้จริง (จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์, 2551)

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการที่รัฐบาลได้มอบอำนาจส่วนกลางให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองจึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจต่าง ๆ ที่ต้องดำเนินการมากมายซึ่งผู้ศึกษาจะได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นอันประกอบไปด้วยความหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์ประกอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทย

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การปกครองรูปแบบหนึ่งที่ประชาชนในท้องถิ่นปกครองกันเองโดยมีการเลือกตั้งกลุ่มบุคคลในท้องถิ่นขึ้นมาบริหารจัดการองค์การความหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้มากมายซึ่งความหมายต่าง ๆ เหล่านี้มีลักษณะไปในทิศทางเดียวกัน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้โดยสามารถพิจารณาได้ดังนี้

อุทัย หิรัญโต (2545, หน้า 12) ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นหนึ่ง จัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างโดยดำเนินการเองเพื่อบำบัดความต้องการของตนเองการบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์กรมีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วนทั้งนี้ความเป็นอิสระในการบริหารงานเพราะการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

ชวงค์ ฉายะบุตร (2549, หน้า 9) ได้ให้คำนิยามว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึง ส่วนการปกครองของประเทศหรือรัฐ ซึ่งมีหน้าที่สำคัญที่รับผิดชอบในการดำเนินเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องที่หรือในขอบเขตแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะและเป็นการสมควรที่จะมอบเรื่องดังกล่าวให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นผู้บริหารโดยมีฐานะเป็นรองจากการบริหารของรัฐ ในส่วนกลางในขณะที่ลิตซ์ ธีรเวคิน (2545, บทคัดย่อ) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การ

ปกครองท้องถิ่น เป็นรูปแบบการปกครองในลักษณะการกระจายอำนาจปกครองจากส่วนกลางไปให้ท้องถิ่นดำเนินการเองซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาชุมชนและการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองรูปแบบหนึ่งที่รัฐบาลส่วนกลางได้กระจายอำนาจการปกครองของตนให้แก่ท้องถิ่น โดยการมอบอำนาจให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นเลือกตัวแทนของตนขึ้นมาทำหน้าที่ในการบริหารท้องถิ่นในเขตอำนาจตน เพื่อดำเนินการปกครองและจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นด้วยตนเอง

องค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นกำหนดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตยซึ่งมุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่งซึ่งจะเห็นได้จากลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นที่เน้นการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้งมีองค์การหรือสถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเองและที่สำคัญก็คือประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวางอุทัย หิรัญโต (2553, หน้า 64) ได้กล่าวไว้ว่าระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศการปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่นเพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง
2. พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการเช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์เชื้อชาติและความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชน จึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่สำหรับขนาดของพื้นที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม (UNESCO) องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ได้ให้ความเห็นว่าหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ควรมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ก็มีปัจจัยอื่นที่จะต้องพิจารณาด้วย เช่น ประสิทธิภาพในการบริหารรายได้และบุคลากร เป็นต้น

3. การกระจายอำนาจและหน้าที่การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

4. องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือ รัฐบาลแห่งชาติมีขอบเขตการปกครองที่แน่นอนมีอำนาจในการกำหนดนโยบายออกกฎข้อบังคับ ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ

5. การเลือกตั้งสมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับเลือกตั้งจาก ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองของประชาชนโดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6. อิสระในการปกครองท้องถิ่น สามารถใช้ดุลพินิจของตนเองในการปฏิบัติ กิจการภายในขอบเขตของกฎหมายโดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลางและไม่อยู่ในสายการ บังคับบัญชาของหน่วยงานทางราชการ

7. งบประมาณของตนเองมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้การจัดเก็บภาษีตาม ขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่น ได้เจริญก้าวหน้าต่อไป

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับ ดูแลจากรัฐเพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชนโดยรวมโดยการ มีอิสระใน การดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นเพราะมิฉะนั้นแล้วท้องถิ่นจะกลายเป็นรัฐ อธิปไตยไปรัฐจึงต้องสงวนอำนาจในการดูแลอยู่

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2547, หน้า 48) ได้กล่าวไว้ในนิตยสารท้องถิ่นถึง หลักการสำคัญในการปกครองท้องถิ่นต้องประกอบไปด้วย

1. การจัดให้มีการเลือกตั้ง (Election) เพื่อให้คนในท้องถิ่น (Local People) ได้มีโอกาสเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเองด้วยการเป็นฝ่ายนิติบัญญัติและ ฝ่ายบริหารขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

2. ต้องมีองค์กรที่สำคัญ ซึ่งหมายถึง สภาท้องถิ่น (Local Council) เพื่อเป็นสถาบันในการที่จะแสดงถึงเจตจำนงของคนในท้องถิ่น

3. ต้องมีเขตพื้นที่ (Territory) ในการบริหารและความรับผิดชอบตามที่มี หน้าที่กำหนดไว้ให้โดยกฎหมายและเขตพื้นที่ที่จะต้องสอดคล้องกับงบประมาณหรือรายได้เพื่อการ บริหารการปกครองตนเองอย่างเพียงพอ

4. ต้องให้องค์การที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการบริหารการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ มี สภาพเป็นนิติบุคคล (Juristic Person) เพื่อผลสมบูรณ์ตามกฎหมายในการปกครองตนเอง

5. ต้องให้หน่วยการปกครองที่จัดตั้งขึ้นมีรายได้ (Revenue) และมีอำนาจในการจัดทำงบประมาณ (Budget) เพื่อบริหารงานในท้องถิ่นที่ความรับผิดชอบของตนได้

6. ต้องไม่ให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ อยู่ในสายการบังคับบัญชาหรืออยู่ใต้อำนาจการปกครองบังคับบัญชาของหน่วยการปกครองทางราชการหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นด้วยกันทั้งนี้เพื่อความมีอิสระในการปกครองตนเอง (Autonomy) แต่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องอยู่ในความควบคุมหรือการกำกับดูแลของรัฐจะปลอดจากการควบคุมของรัฐไม่ได้

7. ต้องมีอำนาจในการตราบทบัญญัติของท้องถิ่นเพื่อให้มีอำนาจบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย (Law Enforcement) ของท้องถิ่นและเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้แต่บทบัญญัติของท้องถิ่นจะขัดหรือละเมิดบทบัญญัติหรือกฎหมายของรัฐไม่ได้

8. ต้องให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นสถาบันทางการเมืองการปกครองและจะต้องได้รับการสนับสนุน (Support) และการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) ของประชาชนในท้องถิ่น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นผู้ศึกษาสรุปได้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่น คือการมอบอำนาจให้ท้องถิ่นมีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารภายในท้องถิ่นในเขตอำนาจตนเพื่อดำเนินการปกครองและจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นด้วยตนเองและการปกครองท้องถิ่นต้องมียุทธศาสตร์ประกอบสำคัญคือต้องมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเองโดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลส่วนกลางและต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

โกวิท พวงงาม (2549, หน้า 2) ได้สรุปความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชนทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมืองอันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย

2. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

3. การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเองเพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกใน

ความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่นประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรคปัญหาและช่วยกันแก้ปัญหาของท้องถิ่นของตน

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองการบริหารของประเทศในอนาคต

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเองในความเห็นของผู้ศึกษาเห็นว่าการปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญเนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ฝึกสอนให้ประชาชนคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองทำให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการในท้องถิ่นของตนเองให้ตรงตามความต้องการ

ภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญ 3 มิติ ได้แก่

1. ด้านการสะท้อนถึงระดับของการกระจายอำนาจและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในรัฐหนึ่ง ๆ
2. ด้านระดับความเป็นสถาบันทางการเมืองการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ
3. ด้านการกำหนดโครงสร้างภายในระบบการปกครองท้องถิ่นโดยผู้ที่กล่าวไว้คือ โกวิทซ์ พวงงาม. 2549. หน้า 2 นอกจากนี้ยังได้นำเสนอแนวคิดในการจัดการกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปรากฏโดยทั่วไปว่ามีการวางหลักการและรูปแบบในการจัดระบบภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่ 3 แนวคิด ดังนี้

3.1 ภารกิจหน้าที่ตามบทบัญญัติในกฎหมาย (Ultra Vires) หมายถึง ภารกิจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีขอบข่ายเพียงใดและครอบคลุมในกิจกรรมอะไรบ้างนั้นจะถูกกำหนดโดยกฎหมายซึ่งให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำได้ในภารกิจนั้น ๆ

3.2 ภารกิจหน้าที่ตามหลักความสามารถทั่วไป (General Competence) ภายในรัฐที่ระบบการปกครองท้องถิ่นมีการจัดการกิจหน้าที่ไปตามหลักความสามารถทั่วไป หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำภารกิจหน้าที่ได้อย่างกว้างขวางตราบเท่าที่ไม่เป็นการกระทำที่ละเมิดกฎหมายหรือกระทบต่ออำนาจของสถาบันทางปกครองอื่น ๆ นั้น คือ เป็นการถือหลักความจำเป็นและความต้องการของชุมชนเป็นหลักหากชุมชนท้องถิ่นเกิดข้อ

เรียกร้องต้องการอะไรก็ตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการในกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของชุมชนได้

3.3 ภารกิจหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย (Mandatory Delegated Function) หมายถึง หลักการจัดการกิจสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถือว่าภารกิจหน้าที่กลุ่มนี้เป็นภารกิจของรัฐซึ่งรัฐจะต้องจัดให้มีขึ้น ได้แก่ ภารกิจหน้าที่ที่ถือเป็นความจำเป็นพื้นฐานของรัฐ ภายใต้กรอบวิธีการที่รัฐได้กำหนดไว้รัฐจึงได้ “มอบหมาย” หรือ “มอบอำนาจ” (Delegate) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการแทนในทางปฏิบัติจึงถือว่าภารกิจในกลุ่มนี้ถือเป็นหน้าที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำและการจัดทำนั้นจะต้องเป็นไปตามแนวทางและวิธีปฏิบัติที่รัฐกำหนดไว้แล้ว และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำได้ดีกว่ารัฐ เนื่องจากอยู่ใกล้ชิดกับชุมชนท้องถิ่นและมีความคล่องตัวมากกว่า เช่น งานด้านการศึกษา ระเบียบราชการการสำรวจสำมะโนประชากร เป็นต้น

ผู้ศึกษามีความเห็นว่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจหน้าที่ที่สำคัญอยู่ 3 ประการ ได้แก่

1. ภารกิจหน้าที่ตามบทบัญญัติในกฎหมายที่กำหนดอำนาจให้
2. ภารกิจหน้าที่ตามความจำเป็นและความต้องการของชุมชนและ
3. ภารกิจหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล

การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินพุทธศักราช 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติมแบ่งการบริหารราชการแผ่นดินของไทยออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. การบริหารราชการส่วนกลางใช้หลักการรวมอำนาจ คือ ให้อำนาจการบังคับบัญชาและการวินิจฉัยสั่งการชั้นสูงสุดอยู่ในส่วนกลางโดยแบ่งหน่วยงานออกเป็น กระทรวง ทบวงกรม (รวมทั้งหน่วยงานที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม)
2. การบริหารราชการส่วนภูมิภาคใช้หลักการแบ่งอำนาจ คือ ราชการส่วนกลางเป็น เจ้าของอำนาจแล้วแบ่งอำนาจการบังคับบัญชาและการวินิจฉัยสั่งการให้แก่ภูมิภาคนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนเป็นการลดขั้นตอนต่าง ๆ ลง และการปฏิบัติงานของภูมิภาคนั้นจะต้องให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละพื้นที่ทั้งนี้จะต้องไม่ขัดต่อนโยบายส่วนกลางหรือของรัฐบาลหรือตัวบทกฎหมายของประเทศการบริหารราชการส่วนภูมิภาคมี 5 ระดับ คือ จังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน

3. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นใช้หลักการกระจายอำนาจ คือ ส่วนกลางได้โอนมอบอำนาจระดับหนึ่งไปให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างเป็นอิสระแต่ทั้งนี้จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศหรือความสงบเรียบร้อยของประชาชนการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมี 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา การบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยปัจจุบันเป็นเรื่องที่สำคัญจะเห็นได้จากความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนต่าง ๆ

ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค

ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ (กระทรวงมหาดไทย. 2551, หน้า 24)

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย การคมนาคมและการขนส่ง เช่น ทางบกและทางน้ำ สาธารณูปโภค เช่น แหล่งน้ำ ระบบประปาชนบท เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร งานให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น งานให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ งานการสาธารณสุขและก่อสร้างอื่น ๆ งานการสาธารณสุขการ

2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย งานส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ งานป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ งานให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ งานการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส งานการปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย งานการส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน งานการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ประกอบด้วย งานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานการคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน งานการผังเมือง งานจัดให้มีที่จอดรถ งานการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง งานการควบคุมอาคาร

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ประกอบด้วย งานส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว งานจัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ งานบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร งานจัดให้มีตลาด งาน

การท่องเที่ยว งานจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการพาณิชย์ งานการส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ งานการพาณิชย์กรรมและการส่งเสริมการลงทุน

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย งานคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม งาน รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล งาน การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย งานบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม งานการจัดการศึกษา งานการส่งเสริมการ กีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นกำหนดให้มีคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่ง คณะกรรมการชุดดังกล่าวพิจารณาและให้ความเห็นชอบการถ่ายโอนภารกิจทั้ง 6 ด้าน รวมมีการ ถ่ายโอนทั้งสิ้น 244 เรื่อง มีส่วนราชการที่ถ่ายโอนภารกิจ 50 กรม ใน 11 กระทรวง

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไข เพิ่มเติม ได้บัญญัติถึงหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในมาตรา 40 กำหนดไว้ ว่า สภาตำบลได้ที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้ของสภา ตำบล ที่ได้ทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา อาจจัดตั้ง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ด้วย โดยในมาตรา 41 กำหนดไว้ว่า สภาตำบลที่ได้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตาม มาตรา 40 ให้พ้นจากสภาพแห่งสภาตำบลนับแต่วันที่ได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วน ตำบลเป็นต้นไป บรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภา ตำบล ให้โอนไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล และในมาตรา 43 กำหนดว่า องค์การบริหาร ส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจุบันนี้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับ พื้นฐาน และตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีความเจริญน้อย ในประเทศไทยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเภทนี้เป็นจำนวนมากที่สุด เมื่อเทียบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่น ๆ ความจริงแล้ว ก่อนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทนี้จะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้มีหน่วยงานปกครองในรูปแบบตำบลนี้มาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว ครั้นถึง พ.ศ. 2440 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดให้ตราพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ร.ศ.116 ซึ่งกำหนดให้ราษฎรเลือกตั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้านขึ้นในแต่ละตำบลและหมู่บ้าน เพื่อให้ทำหน้าที่หลัก 3 ประการ คือ ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่ป้องกันโจรผู้ร้าย และตัดสินเรื่องทะเลาะวิวาทเล็กน้อย จึงถือได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จัดระเบียบการปกครองตำบลและหมู่บ้านของไทย ครั้นถึง พ.ศ. 2457 ได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับเดิม และประกาศใช้กฎหมายฉบับใหม่ คือ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2547 เป็นการกำหนดสถานะของตำบลและหมู่บ้านให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ครั้นถึง พ.ศ. 2486 ก็ได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2486 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการตำบล ประกอบด้วย กำนันท้องที่ ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล แพทย์ประจำตำบล ครูประจำตำบล 1 คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหมู่บ้านละ 1 คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี โดยนายอำเภอเป็นผู้คัดเลือกแล้ว รายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อออกหนังสือสำคัญไว้ให้เป็นหลักฐาน คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่เสนอข้อแนะนำให้คำปรึกษาต่อกำนัน เกี่ยวกับกิจการที่ปฏิบัติงาน ตามอำนาจหน้าที่ของกำนัน

เมื่อ พ.ศ. 2499 กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งที่ 222/2499 เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน เพื่อจัดระเบียบการบริหารงานในระดับตำบลและหมู่บ้าน โดยการบริหารงานระดับตำบลก็กำหนดให้มีคณะกรรมการตำบลและสภาตำบล กล่าวคือ ได้มีการปรับปรุงคณะกรรมการตำบล ประกอบด้วยกำนันท้องที่ แพทย์ประจำตำบล ครูประจำตำบลในตำบล 1 คน ราษฎรผู้ทรงคุณวุฒิในตำบลไม่น้อยกว่า 2 คน ซึ่งคัดเลือกโดยนายอำเภอ ครูใหญ่ทุกโรงเรียน หัวหน้าส่วนราชการที่ตั้งที่ทำการอยู่ในตำบล เช่น หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรประจำตำบล นายช่างชลประทาน และผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล ในส่วนสภาตำบลนั้นเป็นครั้งแรกที่เปิดโอกาสให้ราษฎรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่น โดยสภาตำบลทำหน้าที่ควบคุมการบริหารงานของคณะกรรมการตำบล โดยมีอำนาจในการสอบถามข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการตำบลเกี่ยวกับการดำเนินงานในตำบล สำหรับสมาชิกสภาตำบล ประกอบด้วยผู้แทนจากหมู่บ้านต่าง ๆ ในตำบล หมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งอาจมาจากการเลือกตั้งของราษฎรในหมู่บ้าน หรือจากการคัดเลือกของนายอำเภอโดยการปรึกษาหารือกับคณะกรรมการหมู่บ้านและคณะกรรมการตำบล ประธานสภาตำบลคือนายอำเภอท้องที่หรือผู้ที่นายอำเภอ

มอบหมาย ส่วนรองประธานสภา มาจากการเลือกกันเองของสมาชิกสภา และให้สมาชิกเลือกครู ประชาบาล หรือราษฎรที่มีคุณสมบัติเพียงพอ จำนวน 1 คน ขึ้นทำหน้าที่เป็นเลขานุการสภา ตำบล

ต่อมา ในปีเดียวกันนี้เองได้มีการตรา พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วน ตำบล พ.ศ. 2499 ออกมาใช้ โดยให้มีผลบังคับใช้ใน พ.ศ. 2500 กำหนดให้ตำบลที่มีความเจริญ พอสมควร แต่ไม่เจริญเพียงพอที่จะจัดตั้งสุขาภิบาลหรือเทศบาลได้ก็ให้จัดตั้งสุขาภิบาลหรือ เทศบาลได้ก็ให้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทำให้การปกครองส่วนตำบลเป็นส่วนหนึ่ง ของระบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นจุดเริ่มต้นของการปกครองตนเองของ ประชาชนในระดับตำบลที่อยู่นอกเขตสุขาภิบาลและเทศบาลต่าง ๆ เพราะองค์การบริหารส่วน ตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีพนักงานตำบลเป็นผู้ปฏิบัติงานของตนเอง มีรายได้และรายจ่ายของ ตนเอง สามารถดำเนินกิจการของตำบลได้อย่างอิสระ แต่ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้การควบคุมของ นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด ส่วนหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล คือ

(1) เป็นตำบลที่มีเนื้อที่หรือรายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ตั้งแต่ 10,000 บาท

ขึ้นไป

(2) มีพื้นที่ตั้งแต่ 50 ตารางกิโลเมตรขึ้นไป

(3) เฉลี่ยความหนาแน่นของพลเมือง ตั้งแต่ 100 คนต่อตารางกิโลเมตร ขึ้นไป

ส่วนวิธีการจัดตั้งนั้น เมื่อกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรจัดตั้งขึ้น และราษฎรผู้มี สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลจำนวนไม่ต่ำกว่า 3 ใน 4 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดร้องขอ การ จัดตั้งก็ให้กระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย อย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลภายใต้ กฎหมายฉบับใหม่นี้มีองค์ประกอบ คือ

(ก) สภาตำบล มีสมาชิก 2 ประเภท คือ สมาชิกประเภทเลือกตั้งที่ราษฎรใน หมู่บ้านเลือกตั้งขึ้นมาหมู่บ้านละ 1 คน มีวาระ 5 ปี และสมาชิกโดยตำแหน่ง คือ กำนันและ ผู้ใหญ่บ้านทุกคนในตำบล มีอำนาจหน้าที่ควบคุมการบริหารงานของคณะกรรมการตำบล

(ข) คณะกรรมการตำบล ประกอบด้วย กำนันเป็นประธาน ผู้ใหญ่บ้าน ในตำบลทุกคนและแพทย์ประจำตำบลเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งนายอำเภอ แต่งตั้งจากครูใหญ่โรงเรียนในตำบล หรือผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจำนวนไม่เกิน 5 คน มีอำนาจหน้าที่ รับผิดชอบการดำเนินกิจการส่วนตำบล

ครั้นถึง พ.ศ. 2537 ซึ่งสภาพเศรษฐกิจและสังคมในเขตชนบทของไทย ได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว มีตำบลจำนวนหนึ่งที่เจริญก้าวหน้ากว่าเดิมมาก ประกอบกับมีกระแส ความต้องการปฏิรูปการเมืองเกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง รัฐบาลจึงได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภา

ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยกำหนดให้แต่ละตำบลมีองค์การบริหาร ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล เรียกว่า สภาตำบลแต่ไม่ได้มีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแม้จะเป็นนิติบุคคลก็ตาม แต่หากเมื่อใดที่สภาตำบลมีความพร้อมที่จะบริหารกิจการท้องถิ่นของตนเองตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดก็สามารถจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย

สาเหตุที่สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะทางกฎหมายแตกต่างกัน เนื่องจากมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่แตกต่างกันดังนี้

1) สภาตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาตำบล 2 ประเภท คือ สมาชิกประเภทที่เป็นโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาตำบล แพทย์ประจำตำบล และผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล และสมาชิกประเภทที่มาจากกรเลือกตั้ง โดยราษฎรเลือกตั้งตัวแทนในแต่ละหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 1 คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี นายอำเภอจะเป็นผู้แต่งตั้งรองประธานสภาตำบล 1 คน จากสมาชิกสภาตำบล ตามมติของสภาตำบล และแต่งตั้งเลขานุการสภาตำบล 1 คน จากข้าราชการที่ปฏิบัติงานในตำบล หรือบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติตามมติของสภาตำบล

อำนาจหน้าที่ของสภาตำบล

- (ก) พัฒนาตำบลตามแผนงาน โครงการ และงบประมาณของตนเอง
- (ข) เสนอแนะส่วนราชการในการบริหารราชการและพัฒนาตำบล
- (ค) ทำหรือจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร
- (ง) จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- (จ) การให้มีและรักษาทางระบายน้ำ
- (ฉ) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(ช) การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(ซ) การบำรุงและส่งเสริมอาชีพของราษฎร

(ณ) การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

2) องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแตกต่างจากสภาตำบล เพราะมีฐานะเป็นหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นและเป็นนิติบุคคลด้วย การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมีหลักเกณฑ์คือ ตำบลนั้นต้องมีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมาติดต่อกัน 3 ปี โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือมีรายได้ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย 2 ส่วน

คือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีสมาชิก 2 ประเภท คือ สมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในตำบล และแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งของราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบล หมู่บ้านละ 2 คน สมาชิกสภาจะเลือกสมาชิกด้วยตนเองเป็นประธานสภา 1 คน รองประธานสภา 1 คน และเลขานุการสภา 1 คน ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะต้องไม่เป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีทั้งหมด 7 คน ประกอบด้วยกำนันเป็นประธานโดยตำแหน่งในช่วง 4 ปีแรกของการจัดตั้ง ที่เหลือมาจากการเลือกของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านไม่เกิน 2 คน และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกิน 4 คน

(3) อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

(ก) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

(ข) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(ค) การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

(ง) การป้องกันโรคและบรรเทาสาธารณภัย

(จ) การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

(ฉ) การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

(ช) การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(ซ) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(ณ) การปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

ใน พ.ศ. 2542 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ฉบับนี้เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่บัญญัติว่า องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยสมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง และคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น เนื่องจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ยังมีสมาชิกสภาและคณะกรรมการบริหารจำนวนหนึ่งมาเป็นโดยตำแหน่ง ดังนั้นจึงต้องมีการแก้ไขเพื่อให้สมาชิกสภา

ทั้งหมดมาจากการเลือกตั้งของประชาชน และคณะกรรมการบริหารมาจากความเห็นชอบของสภา อย่างไรก็ตามยังมีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2546 เป็นผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันดำเนินการตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ซึ่งมีสาระสำคัญคือ ที่มาของคณะกรรมการหรือผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล จากเดิมมาจากมติขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ตามกฎหมายใหม่นี้ให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน เพื่อให้เหมือนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทอื่น ๆ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทของไทยในปัจจุบันมีผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้วิวัฒนาการเรื่อยมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการบริการสาธารณะ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุดและใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ที่ให้การบริการสาธารณะกับประชาชนนั้นลักษณะของโครงสร้างและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

1. ฝ่ายการเมือง ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในเขตท้องถิ่น

1.1 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นแต่ถ้าหากในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 1 หมู่บ้าน ก็ให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน และในกรณีที่มีเพียง 2 หมู่บ้าน ก็ให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 3 คนอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาและให้ความเห็นชอบข้อบัญญัติตำบลร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเพิ่มเติมควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ

1.2 นายองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งอาจแต่งตั้งรองนายองค์การบริหารส่วนตำบลได้ไม่เกิน 2 คน และเลขานุการนายองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 1 คน โดยมีอำนาจหน้าที่คือ บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามข้อบัญญัติและแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลและจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วขออนุมัติต่อนายอำเภอรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

2. ฝ่ายประจำ ซึ่งมีพนักงานส่วนตำบลมีหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาลหรือคณะผู้บริหารและดูแลให้มีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบและข้อกำหนดโดยในฝ่ายประจำได้กำหนดให้มีส่วนราชการต่าง ๆ คือ สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กองสวัสดิการสังคม และส่วนราชการที่มีความจำเป็น ประกอบด้วย

2.1 สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

มีหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการสารบรรณการจัดทำแผนพัฒนาตำบลการจัดทำร่างข้อบัญญัติ การจัดทำทะเบียนคณะผู้บริหาร สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล การดำเนินการ ตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจ การให้คำปรึกษางานในหน้าที่และความรับผิดชอบการปกครอง บังคับบัญชา พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด การดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 5 งาน คือ

1. งานบริหารทั่วไป มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสารบรรณ
- งานบริหารงานบุคคล
- งานเลือกตั้งและทะเบียนข้อมูล
- งานตรวจสอบภายใน
- งานกิจการสภา
- งานอำนวยการและประสานงาน
- งานอื่นที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบส่วนใด

2. งานนโยบายและแผน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานนโยบายและแผนพัฒนา

- งานวิชาการ
- งานข้อมูล สถิติ และการประชาสัมพันธ์
- งานสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์
- งานงบประมาณ

3. งานกฎหมายและคดี มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานกฎหมายและนิติกรรม
- งานการดำเนินการทางคดีและศาลปกครอง
- งานร้องเรียนร้องทุกข์และอุทธรณ์
- งานระเบียบการคลัง
- งานข้อบัญญัติและระเบียบ

4. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานอำนวยความสะดวก
- งานป้องกัน
- งานช่วยเหลือฟื้นฟู
- งานกู้ภัย

5. งานส่งเสริมการเกษตร มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ การปฏิบัติทาง

การเกษตร และทางสัตวแพทย์ การศึกษาค้นคว้าทดลอง วิเคราะห์ทางการเกษตร เช่น การเพาะปลูก การปรับปรุงพันธุ์ การขยายพันธุ์ การคัดพันธุ์ต้านทานโรคและศัตรูพืช การวิเคราะห์ดิน การจัดการและรักษามาตรฐานพันธุ์พืช การศึกษาและวิจัยเพื่อควบคุมพันธุ์พืช วัตถุประสงค์พิเศษและปุ๋ยเคมี การให้คำปรึกษาแนะนำ ปรึกษาค้นคว้าการเลี้ยงและรักษาสัตว์ กำหนดนโยบายวางแผนงานการดำเนินงานวิชาการเกษตร การเผยแพร่กิจการทางการเกษตรและแนววิชาการเกษตร และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

2.2 กองคลัง

มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและทะเบียนรับ/จ่ายเงินทุกประเภท งานเกี่ยวกับการเงิน การเบิกจ่ายเงินการเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน การฝากเงิน การตรวจเงิน องค์การบริหารส่วนตำบล รวบรวมสถิติเงินได้ ประเภทต่าง ๆ การเบิกตัดปี การขยายเวลา เบิกจ่ายงบประมาณ การหักภาษีและนำส่งเงินคงเหลือประจำวัน การรับและจ่ายขาดเงินสะสม ขององค์การบริหารส่วนตำบล การยืมเงินทศรองราชการ การจัดหาผลประโยชน์จากสิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล การตรวจสอบงานของจังหวัดและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน การเร่งรัดใบสำคัญและเงินยืมค้างชำระ การจัดเก็บภาษี การประเมินภาษี การเร่งรัด

จัดเก็บรายได้ การพัฒนารายได้ การออกใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง การแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 4 งาน คือ

1. งานการเงิน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
 - งานรับเงิน
 - งานจัดทำฎีกาเบิกและจ่ายเงิน
 - งานเก็บรักษาเงิน
2. งานบัญชี มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
 - งานการบัญชี
 - งานทะเบียนคุมการเบิกจ่าย
 - งานงบการเงินและงบทดลอง
 - งานงบแสดงฐานะทางการเงิน
3. งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
 - งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและค่าเช่า
 - งานพัฒนารายได้
 - งานควบคุมกิจการค้าและค่าปรับ
 - งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้
4. งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
 - งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
 - งานพัสดุ
 - งานทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์และยานพาหนะ

2.3 กองช่าง

ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนนอาคาร สะพาน แหล่งน้ำ ฯลฯ งานประมาณการราคาค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานก่อสร้าง และซ่อมบำรุงทาง อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานควบคุมการก่อสร้าง งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรืองานที่ได้รับมอบหมาย การแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 4 งาน คือ

1. งานก่อสร้าง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
 - งานก่อสร้างและบูรณะถนน
 - งานก่อสร้างและบูรณะสภาพและโครงการพิเศษ
 - งานระบบข้อมูลและแผนที่เส้นทางคมนาคม
 - งานบำรุงรักษาเครื่องจักรและยานพาหนะ

2. งานออกแบบและควบคุมอาคาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานควบคุมการก่อสร้างอาคาร
- งานประเมินราคา
- งานวิศวกรรม
- งานออกแบบและบริการข้อมูล

3. งานประสานสาธารณูปโภคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานประสานสาธารณูปโภคและกิจการประปา
- งานไฟฟ้าสาธารณะ
- งานระบายน้ำ
- งานจัดตกแต่งสถานที่

4. งานผังเมือง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสำรวจและแผนที่
- งานวางผังพัฒนาเมือง
- งานควบคุมทางผังเมือง

2.4 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมโรค การสุขาภิบาลอื่น ๆ ตามแผน การสาธารณสุขและข้อบังคับตำบล การวางแผนการสาธารณสุข การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุข งานเฝ้าระวังโรค การเผยแพร่ฝึกอบรม การให้สุขศึกษา การจัดทำงบประมาณตามแผนงานสาธารณสุข งานด้านสิ่งแวดล้อมการให้บริการสาธารณสุข การควบคุม การฆ่าสัตว์ จำหน่ายเนื้อสัตว์ งานธุรการและปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายใน ออกเป็น 6 งาน คือ

1. งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสุขาภิบาลทั่วไป
- งานสุขาภิบาลโรงงาน
- งานสุขาภิบาลอาหารและสถานประกอบการ
- งานอาชีวอนามัย

2. งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานอนามัยชุมชน
- งานสาธารณสุขมูลฐาน
- งานสุขศึกษา

- งานควบคุมมาตรฐานอาหารและน้ำ
 - งานป้องกันยาเสพติด
3. งานรักษาความสะอาด มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
- งานควบคุมสิ่งปฏิกูล
 - งานรักษาความสะอาดและขนถ่ายสิ่งปฏิกูล
 - งานกำจัดมูลฝอยและน้ำเสีย
4. งานควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ ความรับผิดชอบ
- งานส่งเสริมและเผยแพร่ให้ความรู้
 - งานควบคุมมลพิษ
 - งานศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
 - งานติดตามตรวจสอบ
5. งานควบคุมโรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
- งานการเฝ้าระวัง
 - งานระบาดวิทยา
 - งานโรคติดต่อและสัตว์นำโรค
 - งานโรคเอดส์
6. งานบริการสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
- งานรักษาและพยาบาล
 - งานชั้นสูตรสาธารณสุข
 - งานเภสัชกรรม
 - งานทันตกรรม
 - งานสัตวแพทย์และกิจการโรงฆ่าสัตว์

2.5 กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

มีหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานทางการศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์ วิจัย และพัฒนาหลักสูตร การแนะแนว การวัดผลประเมินผล การพัฒนาตำราเรียน การวางแผน การศึกษาของมาตรฐานสถานศึกษา การจัดบริการส่งเสริมการศึกษา การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา การเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา การส่งเสริมการวิจัย การวางโครงการ สํารวจเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติการศึกษา เพื่อนำไปประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย แผนงาน และแนวทางการปฏิบัติในการจัดการศึกษา การเผยแพร่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง การแบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 3 งาน คือ

1. งานบริหารงานการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
 - งานบริหารวิชาการ
 - งานนิเทศการศึกษา
 - งานเทคโนโลยีทางการศึกษา
 - งานลูกเสือและยุวกาชาด
2. งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีหน้าที่ ความรับผิดชอบ
 - งานห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ และเครือข่ายทางการศึกษา
 - งานกิจการศาสนา
 - งานส่งเสริมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม
 - งานกิจการเด็กและเยาวชน
 - งานกีฬาและสันตนาการ
3. งานกิจการโรงเรียน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
 - งานจัดการศึกษา
 - งานพลศึกษา
 - งานทดสอบประเมินผลและตรวจวัดผลโรงเรียน
 - งานบริการและบำรุงสถานศึกษา
 - งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.6 กองสวัสดิการสังคม

ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคมเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิการเด็กและเยาวชน การพัฒนาชุมชน การจัดระเบียบชุมชน การส่งเสริมกีฬา การจัดทำมีและสนับสนุนกิจกรรมศูนย์รวมเยาวชน ส่งเสริมงานประเพณีท้องถิ่น กิจกรรมทางศาสนา งานห้องสมุด การให้คำปรึกษาแนะนำหรือการตรวจสอบเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคม และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย แบ่งส่วนงานภายในออกเป็น 3 งาน คือ

1. งานสังคมสงเคราะห์

- ส่งเสริมสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ เด็กที่ยากจนขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู
- ส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรม/โครงการ ชมรมผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์
- ส่งเสริมและสนับสนุนการฌาปนกิจสงเคราะห์
- ส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน

ผู้ป่วยโรคเอดส์

- ส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมการพัฒนาอาชีพ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ

- ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาจิตใจ พัฒนาร่างกายในกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส

2. งานพัฒนาชุมชน

ข้อมูล จปฐ.

- ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาระบบการจัดเก็บ บันทึกรายและประมวลผล

- ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชน

- ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชนทุกประเภท

- ส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์พัฒนาครอบครัวชุมชน

- ส่งเสริมและสนับสนุนการก่อสร้างบ้านผู้ยากจนไร้ที่อยู่อาศัย

- ส่งเสริมให้คำปรึกษากองทุนหมู่บ้าน/ชุมชน /การออมทรัพย์

- ส่งเสริมภารกิจบทบาทหน้าที่สตรี / สวัสดิภาพสตรี/สงเคราะห์

หญิงบางประเภท

- ส่งเสริม สนับสนุนวิสาหกิจชุมชน/การเคหะ

- ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างความสัมพันธ์ กิจงานันทนาการในชุมชน

3. งานฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพ

เด็กและเยาวชน

- ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการฝึกอาชีพและพัฒนาอาชีพสตรี

- ส่งเสริม สนับสนุนศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล

- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำอาชีพการเกษตร

- ส่งเสริมและสนับสนุนตลาดการจำหน่ายสินค้าชุมชน

- ส่งเสริมและสนับสนุนศูนย์เศรษฐกิจชุมชน /กองทุนส่งเสริมและ

พัฒนาอาชีพ

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำและอาจทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ดังนี้

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล

ทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำ
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัด
มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชนผู้สูงอายุและผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี
ของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือ
บุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการใน
เขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและ
สวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาดท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลยังมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้ามและที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขโรคและการก่อสร้างอื่น ๆ
5. การสาธารณสุข
6. การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
7. การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน
8. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตยความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
19. การสาธารณสุขการอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสุขอื่น ๆ
24. การจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

25. การผังเมือง
26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
28. การควบคุมอาคาร
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
30. การรักษาความสงบเรียบร้อยการส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
31. กิจการใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในปัจจุบัน การกำหนดรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนอกเหนือจากมีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แล้วรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลยังมีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้ดังต่อไปนี้

1. ภาษีโรงเรือนและที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน
2. ภาษีบำรุงท้องที่ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่
3. ภาษีป้ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย
4. ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร
5. ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร
6. ภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ภาษีสุรา
ตามกฎหมายว่าด้วยสุราและค่าแสตมป์ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ
7. ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ รวมทั้งเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์
ภาษีรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และค่าธรรมเนียมล้อเลื่อน
ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน
8. ภาษีการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน
9. ภาษีเพื่อการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
10. อากรการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์
ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์
11. อากรรังนกอีแอ่นตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่น

12. ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่หลังจากหักส่งเป็นรายได้ของรัฐ
13. ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมหลังจากหักส่งเป็นรายได้ของรัฐ
14. ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่มีทุนทรัพย์ภายในเขต ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายที่ดิน และกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด
15. ค่าธรรมเนียมสนามบินตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามอัตราและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด
16. ค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ โดยออกข้อบัญญัติจัดเก็บเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน
17. ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับในกิจการที่กฎหมายมอบหมายหน้าที่ให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาตและค่าปรับที่กฎหมายกำหนดให้เทศบาลเป็นผู้จัดเก็บ โดยให้นำรายได้มาแบ่งให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ภายในเขตจังหวัด
18. ค่าใช้น้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามสัดส่วนที่คณะกรรมการกำหนด
19. ค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เรียกเก็บจากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่จัดให้มีขึ้น
20. รายได้อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายรับดังต่อไปนี้
 1. รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
 2. รายได้จากสาธารณูปโภค
 3. รายได้จากการพาณิชย์และการทำกิจการ ไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
 4. ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ ค่าตอบแทน หรือรายได้อื่นใดตามที่มี กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
 5. ค่าบริการ

6. เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
7. เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ องค์กรต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
8. รายได้จากการจำหน่ายพันธบัตร
9. เงินกู้จากกระทรวง ทบวง กรม องค์กร หรือนิติบุคคลต่าง ๆ
10. เงินกู้จากต่างประเทศ องค์กรต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
11. เงินและทรัพย์สินอย่างอื่นที่มีผู้ทูลให้
12. เงินช่วยเหลือหรือเงินค่าตอบแทน
13. รายได้จากทรัพย์สินของแผ่นดิน หรือรายได้จากทรัพย์สินของรัฐวิสาหกิจ ที่ดำเนินการเพื่อมุ่งหากำไรในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล
14. รายได้จากค่าธรรมเนียมพิเศษในส่วนของการออกพันธบัตรตาม ข้อ 8 การกู้เงินจากองค์กร หรือนิติบุคคลต่าง ๆ ตาม ข้อ 9 การกู้เงินตาม ข้อ 10 และรายได้ตามข้อ 13 ให้ออกเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

การกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับรายได้ตามการจัดสรรสัดส่วนภาษีอากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรร การนำส่งเงินรายได้และการได้รับเงินรายได้สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ตามที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจะมอบให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จัดเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าตอบแทน หรือรายได้อื่นเพื่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้โดยให้คิดค่าใช้จ่ายได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและอัตราตามที่กระทรวง มหาดไทยกำหนดเมื่อพิจารณารายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่ได้กล่าวมา รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลจะประกอบด้วยรายได้ 4 ประเภท ได้แก่ ภาษีอากรและค่าธรรมเนียม เงินอุดหนุนจากรัฐบาล รายได้จากทรัพย์สินและรายได้อื่น ๆ และเงินกู้

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

การที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ตามที่ได้กล่าวมา องค์การบริหารส่วนตำบลก็ต้องมีรายจ่ายในหลายด้านเช่นกัน ซึ่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้มีการกำหนดรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ โดยที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมีรายจ่าย ตามมาตรา 85 ดังต่อไปนี้

1. เงินเดือน
2. ค่าจ้าง
3. เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ
4. ค่าใช้สอย
5. ค่าวัสดุ
6. ค่าครุภัณฑ์
7. ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สินอื่น ๆ
8. ค่าสาธารณูปโภค
9. เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่น
10. รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่มีกฎหมายหรือระเบียบของ

กระทรวงมหาดไทยกำหนดอีกทั้ง องค์การบริหารส่วนตำบล ยังต้องจ่ายเงินค่าตอบแทนให้กับ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยหลักเกณฑ์การจ่ายเงิน ค่าตอบแทนนี้ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวง มหาดไทย

การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม จนถึงปัจจุบัน ส่วนที่ 5 กำหนดให้มีการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ (ชวลิต สละ, 2556, หน้า 156–157)

1. นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ โดยมีอำนาจ เรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างของ องค์การบริหารส่วนตำบลมาชี้แจงหรือตรวจสอบ ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จาก องค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบได้

2. เมื่อนายอำเภอเห็นว่านายกององค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดปฏิบัติการในทาง ที่อาจเป็นการเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสียหายแก่ทางราชการ และได้ชี้แจง แนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่จะรอช้าไม่ได้ ให้ นายอำเภอมีอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติราชการของนายกององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ตามที่เห็นสมควรได้ แล้วให้รีบรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน 15 วัน เพื่อให้ผู้ว่าราชการ

จังหวัดวินิจฉัยสั่งการตามความเห็นสมควรโดยเร็ว ทั้งนี้ การกระทำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ฝ่าฝืนคำสั่งของนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีมีผลผูกพันองค์การบริหารส่วนตำบล

3. เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม นายอำเภอสามารถเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ และให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นใหม่ภายใน 45 วัน

4. หากปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยหน้าที่ให้นายอำเภอดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว

ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีพฤติการณ์เช่นนั้นจริง ให้นายอำเภอเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง โดยผู้ว่าราชการจังหวัดอาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมด้วยก็ได้ คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ถือเป็นที่สุด

สรุป องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีจำนวนมากที่สุด และมีความใกล้ชิดกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นชนบทมากที่สุด ซึ่งถือได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลของไทยเป็นรากฐานของการเรียนรู้และพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่สำคัญยิ่งและเป็นพลวัตสู่ระบบการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของประเทศไทยในปัจจุบัน

บริบทองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

องค์การบริหารส่วนตำบลท้องที่อำเภอเมืองนครพนมประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล 12 แห่ง คือ

1. องค์การบริหารส่วนตำบลนาทราย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนาทรายทั้งตำบล ที่ตั้งตำบลนาทราย

ประวัติความเป็นมา

ตำบลนาทราย เป็นตำบลเก่าแก่มากมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2441 ประชาชนส่วนใหญ่พูดภาษาอีสาน นับถือศาสนาพุทธ ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเมือง ประกอบด้วย 9 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ 1 บ้านดอนยานาง

หมู่ 2 บ้านนามูลฮั้น

หมู่ 3 บ้านโพนงาม

หมู่ 4 บ้านนาคำกลาง

หมู่ 5 บ้านอ่างคำ

หมู่ 6 บ้านหัวโพน

หมู่ 7 บ้านโนนขาม

หมู่ 8 บ้านโคกทรายคำ

หมู่ 9 บ้านนามูลฮั้น

พื้นที่ : สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม มีพื้นที่ทั้งหมด 58.29 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 37,478 ไร่ ดินส่วนใหญ่เป็นดินผสมหินลูกรัง

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลรามราช อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลโพธิ์ตาก อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลโพธิ์ตาก อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

อาชีพ:อาชีพหลัก ทำนา อาชีพเสริม:จักสาน ทำขนม แปรรูปอาหาร

สาธารณูปโภค มีไฟฟ้าใช้ครบทุกหมู่บ้าน มีโทรศัพท์สาธารณะครบทุกหมู่บ้าน

- มีน้ำประปาใช้ครบทุกหมู่บ้าน

การเดินทาง จากกรุงเทพมหานคร ถึงสระบุรีแล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนมิตรภาพ ถึงจังหวัดขอนแก่นเข้าถนนสาย 213 ผ่านจังหวัดสกลนคร แล้วมุ่งหน้ามาจังหวัดนครพนม ก่อนถึงตัวเมืองนครพนมประมาณ 8 กิโลเมตร จะถึงตำบลนาทราย อยู่ฝั่งขวาของถนนสาย 212

2. องค์การบริหารส่วนตำบลนาราชควาย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนาราชควาย
ทั้งตำบล

ประวัติความเป็นมา ตำบลนาราชควาย ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2403 โดยชาวบ้านได้อพยพมาจากประเทศลาว และได้ตั้งถิ่นฐานบริเวณที่ตั้งในปัจจุบัน ชื่อตำบลนาราชควาย มาจากคำเล่าขานว่า บริเวณนี้เป็นที่หากินของ "พญาควาย" ซึ่งเป็นควายที่มีรูปร่างใหญ่โตมาก พญาควายนี้เมื่อกินหญ้าอิ่มแล้วก็จะไปกินน้ำที่แม่น้ำโขง บริเวณที่ลงไปกินน้ำก็กลายเป็นหมู่บ้านเช่นกัน คือ บ้านท่าควาย ตำบลในเมือง ที่นอนของพญาควายปัจจุบันเป็นหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านนาคอกควาย

พื้นที่ : มีเนื้อที่ทั้งหมด 36 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 18,759 ไร่ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ดอน มีที่ราบลุ่มบางส่วน

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลรามราช อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลหนองญาติและนาทราย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลนาทราย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

สาธารณูปโภค

จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล 1,478 ครัวเรือน จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์ 225 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 3.12 ของจำนวนหลังคาเรือน

การเดินทาง เดินทางออกจากจังหวัดนครพนมตามเส้นทางถนนสายนิติโย (สายนครพนม - สกลนคร) ถึงบ้านดอนโหมง แยกเข้าตำบลนาราชควาย รวมระยะทาง 8 กิโลเมตร

3. องค์การบริหารส่วนตำบลกรูรุค ครอบคลุมพื้นที่ตำบลกรูรุคทั้งตำบล

สภาพทั่วไปของหมู่บ้าน ประชากร 4,488 คน ตำบลกรูรุค มีลักษณะภูมิประเทศมีภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง เป็นทุ่งนา และป่า

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลปลาปาก อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลบ้านผึ้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลวังตามัว อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

เนื้อที่

ตำบลกรูรุค มีเนื้อที่ประมาณ 51 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 31,895 ไร่ ภูมิประเทศ ตำบลกรูรุค มีภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง เป็นทุ่งนา และป่า สภาพภูมิประเทศของตำบลกรูรุค พื้นที่มีลักษณะเป็นเนินลาดจากทางทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออกของตำบล ซึ่งมีพื้นที่ราบประมาณ 50% ของพื้นที่ทั้งหมด โดยจะมีแหล่งธรรมชาติสำหรับการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ป่าตำบลกรูรุค มีพื้นที่ป่าเต็งรังตามธรรมชาติ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ป่าในเขต ม.3,6,9 บ้านกรูรุค และเขตพื้นที่สาธารณะอยู่ประมาณ 16,432 ไร่ ขนาดพื้นที่ พื้นที่ ส.ป.ก. และพื้นที่การเกษตร

ตำบลกรูรุค มีพื้นที่ทั้งหมด 31,895 ไร่ โดยมีพื้นที่เพื่อการเกษตร 18,915 ไร่ โดยแบ่งพื้นที่ทำนา 18,733 ไร่ ที่เหลือทำสวน ทำไร่ และพืชผัก นอกเหนือจากพื้นที่ในการเกษตร

แล้ว เป็นที่อยู่อาศัย ที่ป่าไม้และที่สาธารณะ โดยแยกพื้นที่เพื่อการเกษตรเป็นรายหมู่บ้านดัง ตารางที่ 2-1 ตารางที่ 2-1 ข้อมูลการถือครองที่ดินของตำบลกุรุคุ อำเภอเมืองจังหวัดนครพนม

4. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผึ้ง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านผึ้งทั้งตำบล สภาพพื้นที่ของตำบล

พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผึ้ง 113.92 ตารางกิโลเมตร
หรือประมาณ 71,200.17 ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลโพนบก อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลนาระเชือ อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลโพธิ์ตาก อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลกุรุคุ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่ ในตำบลบ้านผึ้งเป็นพื้นที่ราบสูง ประชากรส่วนใหญ่ มีอาชีพทำนาตามฤดู และปลูกยาพารา แต่พื้นที่ส่วนใหญ่มีปัญหาแหล่งน้ำตื้นเขิน มีน้ำไม่เพียงพอในการทำ การเกษตรนอกฤดู ขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

ภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศเป็นมรสุม 3 ฤดู คือ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึงเดือนมกราคม

จำนวนประชากร

จำนวนประชากรแยกเป็น เพศชาย 8,153 คน เพศหญิง 8,104 คน รวม 16,257 คน จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านผึ้ง มีทั้งหมด 23 หมู่บ้าน (ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ 2557)

5. องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลอาจสามารถ (นอกเขตเทศบาลเมืองนครพนม)

ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ณ บ้านสำราญเหนือ ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ห่างจากตัวจังหวัดนครพนมทางทิศเหนือไปตามถนนหมายเลข 212 (ถนนนครพนม-ท่าอุเทน) ระยะทาง 7 กิโลเมตร พื้นที่ตำบลอาจสามารถมีเนื้อที่โดยประมาณ 21.709 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 13,558 ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับเทศบาลตำบลเวินพระบาท อำเภอท่าอุเทน

ทิศใต้ ติดต่อกับเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมืองนครพนม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับติดต่อฝั่งแม่น้ำโขง (สปป.ลาว)

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเทศบาลตำบลหนองญาติ ตำบลนาราชควาย

ตำบลรามราช อำเภอท่าอุเทน

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มมีเพียงบางส่วนที่เป็นเนินเขา (ภูกระแต) สภาพดินจะเป็นดินทราย ดินร่วนปนทราย พื้นที่เหมาะสำหรับการเกษตร การประมงน้ำจืด

จำนวนครัวเรือนและประชากร องค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถมีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 11 หมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน 1,933 ครัวเรือน มีประชากรจำนวน 7,103 คน แบ่งเป็นประชากรชายจำนวน 3,488 คน ประชากรหญิงจำนวน 3,615 คน (ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียนเดือนเมษายน 2554)

6. องค์การบริหารส่วนตำบลขามเฒ่า ครอบคลุมพื้นที่ตำบลขามเฒ่า

ทั้งตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลขามเฒ่ามีประชากร รวมทั้งสิ้นรวมทั้งสิ้น 8,710 คน แยกเป็นดังนี้

ประชากรชาย จำนวน 4,372 คนและประชากรหญิง จำนวน 4,338 คนจำนวน 2,261 ครัวเรือน ประกอบด้วย 11 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านขามเฒ่า

หมู่ที่ 2 บ้านขามเฒ่า

หมู่ที่ 3 บ้านกุดข้าวปุ้น

หมู่ที่ 4 บ้านนาโดน

หมู่ที่ 5 บ้านชะงอม

หมู่ที่ 6 บ้านชะงอม

หมู่ที่ 7 บ้านกล้วย

หมู่ที่ 8 บ้านชะโนดใหญ่

หมู่ที่ 9 บ้านชะโนดน้อย

หมู่ที่ 10 บ้านใหม่ศรีปทุม

หมู่ที่ 11 บ้านนาโดน

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับติดต่อเขตพื้นที่บ้านหนองเซา ตำบลท่าค้ออำเภอเมือง
 ทิศใต้ ติดต่อกับติดต่อเขตพื้นที่บ้านนาคอกควาย บ้านโพนทา ตำบลดงขวาง
 ทิศตะวันออก ติดต่อกับติดต่อเขตพื้นที่แม่น้ำโขง สาธารณรัฐประชาธิปไตย
 ประชาชนลาว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับติดต่อเขตพื้นที่คำเตย และคำพอก ตำบลหนองญาติ

7. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านกลางทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง ได้ประกาศยกฐานะจากสภาตำบลบ้านกลางขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2540 ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองนครพนม ระยะทาง 28 กิโลเมตร มีอาณาเขตดังนี้

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลดงขวาง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลนาถ่อน อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันออก จดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม

เนื้อที่ : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง มีเนื้อที่ 23.69 ตารางกิโลเมตร (14,806 ไร่) ภูมิประเทศ ลักษณะภูมิประเทศของตำบลบ้านกลางเป็นที่ดอนและมีที่ราบลุ่มเป็นบางส่วน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 13 หมู่ เป็นหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มทั้งหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ 1 บ้านนาหาด

หมู่ที่ 2 บ้านนาหาด

หมู่ที่ 3 บ้านกลางใหญ่

หมู่ที่ 4 บ้านกลางใหญ่

หมู่ที่ 5 บ้านดงตัว

หมู่ที่ 6 บ้านดงตัว

หมู่ที่ 7 บ้านกลางน้อย

หมู่ที่ 8 บ้านดงยอ

หมู่ที่ 9 บ้านดงตัว

หมู่ที่ 10 บ้านกลางใหญ่

หมู่ที่ 11 บ้านนาหาด

หมู่ที่ 12 บ้านดงตัว

หมู่ที่ 13 บ้านกลางใหญ่

จำนวนประชากรองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลางมีประชากรทั้งสิ้น 8,569 คน แยกเป็นชาย 4,295 คน หญิง 4,274 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด 2,120 ครัวเรือน สภาพทางเศรษฐกิจอาชีพ ราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพทางเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ และมีอาชีพอื่นเล็กน้อย เช่น ค้าขาย รับจ้างอุตสาหกรรมในครัวเรือน

8. องค์การบริหารส่วนตำบลทำค้อ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลทำค้อทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลทำค้อ มีเนื้อที่โดยประมาณ 50.48 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 30,918 ไร่ จำนวนหมู่บ้าน มีจำนวนหมู่บ้าน 14 หมู่ ได้แก่

หมู่ที่ 1 หนองจันทน์

หมู่ที่ 2 เมืองเก่า

หมู่ที่ 3 ทำค้อเหนือ

หมู่ที่ 4 ทำค้อใต้

หมู่ที่ 5 หนองเสา

หมู่ที่ 6 โคกไก่อูเสา

หมู่ที่ 7 ดอนม่วง

หมู่ที่ 8 นาหลวง

หมู่ที่ 9 บุ่งเวียง

หมู่ที่ 10 ดงหมู

หมู่ที่ 11 ใหม่แสงอรุณ

หมู่ที่ 12 นาหลวง

หมู่ที่ 13 หนองจันทน์

หมู่ที่ 14 หนองจันทน์

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับเทศบาลเมืองนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลขามเฒ่า

ทิศตะวันออก ติดต่อกับแม่น้ำโขง (สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว)

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเทศบาลตำบลหนองญาติ

9. องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคำเตยทั้งตำบล

ประวัติความเป็นมา ตำบลคำเตย เดิมแยกออกจากบ้านโพธิ์ศรี โดยตั้งชื่อหมู่บ้านครั้งแรก บ้านน้อยโพธิ์ศรี ต่อมาเมื่อมีจำนวนครัวเรือนมากขึ้น จึงได้ตั้งเป็นตำบลคำเตย เนื่องจากบริเวณที่ตั้งตำบลมีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านนับถือคือดอนปู่ตา ซึ่งบริเวณดังกล่าวมีป่าเตยและเต่าใหญ่เป็นสัญลักษณ์ จึงได้ตั้งชื่อว่าตำบลคำเตยมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2365 ปัจจุบันเป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเมือง ประกอบด้วย 18 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านหนองดินแดง

หมู่ที่ 2 บ้านโพนสวรรค์

หมู่ที่ 3 บ้านวังไฮ

หมู่ที่ 4 บ้านคำเตย

หมู่ที่ 5 บ้านคำเตย

หมู่ที่ 6 บ้านคำเตย

หมู่ที่ 7 บ้านโพนป่าหว่าน

หมู่ที่ 8 บ้านทุ่งมน

หมู่ที่ 9 บ้านดอนแดง

หมู่ที่ 10 บ้านโพนค้อ

หมู่ที่ 11 บ้านหนองยาว

หมู่ที่ 12 บ้านหนองกุง

หมู่ที่ 13 บ้านดอนแดง

หมู่ที่ 14 บ้านเจริญทอง

หมู่ที่ 15 บ้านดอนแดง

หมู่ที่ 16 บ้านคำเตย

หมู่ที่ 17 บ้านทุ่งมน

หมู่ที่ 18 บ้านโพนสวรรค์

เขตพื้นที่ ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลหนองญาติ และ ตำบลโพธิ์ตาก อำเภอเมือง จังหวัดนครพนมทิศใต้ ติดกับ ตำบลนาถ่อน และ ตำบลโพนแพง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนมทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลบ้านกลาง ตำบลดงขวาง และ ตำบลขามเฒ่า อำเภอเมือง จังหวัดนครพนมทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลนามะเขือ และ ตำบลกุดตะไคร้ อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม สาธารณูปโภค จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในเขต อบตำบล 2,406 ครัวเรือน จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์ 18 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.49 ของจำนวนหลังคาเรือน

10. องค์การบริหารส่วนตำบลดงขวาง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลดงขวางทั้งตำบล สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน พื้นที่โดยประมาณของตำบลดงขวาง มีเนื้อที่โดยประมาณ 21 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 13,125 ไร่ ภูมิประเทศส่วนใหญ่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดงขวางมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม และมีลำห้วยบังฮวกเป็น ห้วย สายหลักที่ไหลผ่านพื้นที่ของตำบล โดยประชากรในพื้นที่ส่วนมากจะใช้น้ำบังฮวกสำหรับ ทำการเกษตร และเป็นแหล่งอาหาร

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลขามเฒ่า อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับแม่น้ำโขง (สปป.ลาว)

ทิศตะวันตก ติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

11. องค์การบริหารส่วนตำบลวังตามัว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลวังตามัวทั้งตำบล ประวัติความเป็นมา ตำบลวังตามัว เป็นตำบลที่แยกออกจากตำบลกुरुคุ ปัจจุบันเป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเมือง ประกอบด้วย 10 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านหนองแซง

หมู่ที่ 2 บ้านวังตามัว

หมู่ที่ 3 บ้านโชคอำนวย

หมู่ที่ 4 บ้านโนนชมภู

หมู่ที่ 5 บ้านคำสว่าง

หมู่ที่ 6 บ้านคำสว่าง

หมู่ที่ 7 บ้านพรเจริญ

หมู่ที่ 8 บ้านหนองแซง

หมู่ที่ 9 บ้านวังตามัว

หมู่ที่ 10 บ้านคำสว่าง

พื้นที่ : มีเนื้อที่ทั้งหมด 24,912 ไร่ สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ดอน พื้นที่เป็นที่สปก. ดินเป็นดินผสมหินลูกรัง และมีป่าจำนวนมาก มีลำห้วย หนอง คลอง บึง อ่างเก็บน้ำ

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลโพนจาน และ ตำบลโพนสวรรค์ อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลปลาปาก ตำบลมหาชัย และ ตำบลกุกตาไก่ อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลกรูคู อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร

อาชีพหลัก ทำนา อาชีพเสริม ทอผ้า เลี้ยงสัตว์ สาธารณูปโภค จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์ 1,840 หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของจำนวนหลังคาเรือน การเดินทางสามารถเดินทางโดยใช้ถนน สายสกลนคร - นครพนม อยู่ห่างจากอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร 12 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดนครพนม 36 กิโลเมตร

12. องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตาก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลโพธิ์ตาก ทั้งตำบล ข้อมูลทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตาก ตำบลโพธิ์ตากก่อตั้งเมื่อปี 2538 โดยแยกออกมาจากตำบลนาทราย ปัจจุบันเป็นตำบลที่ตั้งในเขตปกครองของอำเภอเมือง ประกอบด้วย 10 หมู่ มีประชากร 6,601 คน ชาย 3,374 คน หญิง 3,227 คน

หมู่ที่ 1 บ้านหนองบัว

หมู่ที่ 2 บ้านโพธิ์ตาก

หมู่ที่ 3 บ้านโคกกุง

หมู่ที่ 4 บ้านโคกก่อง

หมู่ที่ 5 บ้านหนองคำ

หมู่ที่ 6 บ้านหน้าฐานบิน

หมู่ที่ 7 บ้านสุขเกษม

หมู่ที่ 8 บ้านสุขเกษม

หมู่ที่ 9 บ้านโพธิ์ตาก

หมู่ที่ 10 บ้านโคกก่อง

ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตากมีเนื้อที่โดยประมาณ 37.79 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 20,499 ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลนาทราย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลนามะเขือ อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลหนองญาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลบ้านผึ้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เทพอาภรณ์ คำชมพู (2556) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุข ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นประชาชนในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำนวนทั้งสิ้น 385 คน ทำการสุ่มตัวอย่างทำการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Propotional Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.982 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำบลที่อยู่อาศัย และระยะเวลาที่อยู่อาศัย พบว่า ประชาชน ที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ระดับประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนครที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการจัดบริการสาธารณสุขขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร มีจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย

ประวิช นิลวัชรเมธี (2558) ได้ทำการศึกษา การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี การศึกษาครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีจากบุคลากรเทศบาลและประชาชนในเขตเทศบาล 2) เปรียบเทียบผลการพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีในปี 2554 และปี 2555 3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยการเก็บข้อมูลจากเอกสารการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหาร พนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาล ผู้เชี่ยวชาญและประชาชนในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จำนวน 25 คน และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานีตามหลักธรรมาภิบาลหรือการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 6 ด้าน ผลการศึกษา พบว่า 1) เทศบาลนครสุราษฎร์ธานีมีการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยได้ปฏิบัติตามแนวทางหลักพื้นฐาน 6 ด้าน ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การบริการประชาชน การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และร่วมแสดงความคิดเห็น 2) การพัฒนาของเทศบาลโดยศึกษาจากแผนการพัฒนาตามโครงการต่าง ๆ ที่มีอยู่จะเห็นว่าเทศบาลมีการบริหารการพัฒนาในปี 2555 มากกว่าปี 2554 เป็นไปตามการพัฒนาเพื่อขยายความเจริญของบ้านเมืองและตามความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาล 3) ปัญหาและอุปสรรคของการบริหารงานพบว่า ด้านหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อเทศบาลบางโครงการหรือบางกิจกรรมยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากประชาชนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำงานร่วมกับเทศบาลในบางโครงการหรือบางกิจกรรมนั้น ๆ ยังขาดความรับผิดชอบ และความกระตือรือร้นต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

กมลลักษณ์ ธนानันต์เมธี (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือของประเทศไทยการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับค่าเฉลี่ยของธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การและประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ และ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ โดยใช้แนวทางการศึกษาเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ จำนวน 346 องค์การ โดยได้รับแบบสอบถามในระดับบุคคลกลับคืนมาจำนวน 1,352 ชุดผลการศึกษาพบว่า ระดับค่าเฉลี่ยของธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การและประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และพบว่า ธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลองค์การอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ โดยร้อยละ 12.00 ของความแปรปรวนของประสิทธิผลองค์การสามารถถูกอธิบายโดยธรรมชาติของและวัฒนธรรมองค์การ และมีค่าดัชนีความเหมาะสม 2/df เท่ากับ 2.583 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.063 ค่าCFI เท่ากับ 0.972 และค่า NNFI เท่ากับ 0.960

เทอดเกียรติ ไพศาลอึ้งพงษ์ (2558) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร และ 3) เสนอแนะปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะสำหรับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิจัยแบบผสมทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรเป็นหัวหน้าฝ่าย สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 50 เขต เขตละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 500 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าฝ่าย สำนักงานเขต จำนวน 22 เขต เขตละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 220 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม ขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรเป็นผู้อำนวยการเขต และผู้ช่วย ผู้อำนวยการเขต จำนวน 50 เขต กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต จำนวน 6 เขต รวมทั้งสิ้น 12 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า (1) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 6 ด้าน (หลักนิติธรรม หลักความรับผิดชอบ หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความคุ้มค่า และหลักการมีส่วนร่วม) (2) ด้านความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน (ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านการปกครองบังคับบัญชา ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านค่าตอบแทน) และ (3) ด้านประโยชน์ที่สังคมได้รับ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น (การให้บริการถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และปฏิบัติตามขั้นตอน ประชาชนที่มาใช้บริการได้รับ ความสะดวกและรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยอัธยาศัยที่ดีและสุภาพ มีการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ใน การให้บริการ เจ้าหน้าที่ให้ความสนใจในการรับฟังปัญหาและให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหา) 2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร เรียงตามลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาน้อยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ประกอบด้วย (1) ด้านสมรรถนะของผู้บริหาร (ภาวะผู้นำและการใช้หลักธรรมาภิบาล) (2) ด้านนโยบาย (มาตรฐานและความชัดเจนของนโยบาย) (3) ด้านทรัพยากร

(งบประมาณ บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์) และ (4) ด้านการบริหาร (ภารกิจและการมอบหมายงาน กลไกและกระบวนการ) 3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะสำหรับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3.1 ปัญหาและอุปสรรคสำหรับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ (1) การใช้ระบบอุปถัมภ์มากกว่าระบบคุณธรรมในการคัดเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น เพราะถูกแทรกแซงจากนักการเมือง (2) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อองค์กรและประชาชน (3) ขาดการปรับปรุงโครงสร้างที่เป็นปัญหาหลักในการบริหารงาน (4) การใช้งบประมาณที่ไม่คุ้มค่าและไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน (5) ขาดการส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง และ (6) บุคลากรขาดจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน 3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ (1) ควรนำระบบคุณธรรมมาใช้อย่างจริงจังในทุกสำนักงานเขต (2) ควรมีการพัฒนาความรู้ของผู้บริหารและข้าราชการเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล (3) ควรมีการปรับปรุงโครงสร้างและระบบงานให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นและความต้องการในการบริหารให้มากยิ่งขึ้น (4) ใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน (5) เสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการด้วยวิธีการและแนวทางที่หลากหลาย และ (6) พัฒนาจิตสำนึกในการปฏิบัติงานของข้าราชการให้สูงขึ้น

เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์ (2559) ได้ทำการศึกษา ความเป็นธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประสิทธิภาพผลความเป็นธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และ (2) เปรียบเทียบความเป็นธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือประชาชนภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 396 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าเอฟ ผลการวิจัยพบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้าง และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,000-20,000 บาท (2) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ตามลำดับ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักความ

รับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักนิติธรรม ตามลำดับ และ (3) ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกัน ส่วนอาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่แตกต่าง

อุระชา ไชยบิล (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การดำเนินงานตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนมการวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ เปรียบเทียบการดำเนินงาน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองนครพนมจังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การวิจัย คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 168 คน โดยการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางของเครจซี่ และมอร์แกน แล้ว สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และสุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถาม มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.24 ถึง 0.85 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบ ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า 1) การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม พบว่า โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ ระดับ การศึกษา และประสบการณ์ทำงาน พบว่า ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุพบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิ บาลของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มีดังนี้ ควรมีการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ ควรมีการเปิดเผยให้ประชาชนรับรู้เกี่ยวกับการจัดซื้อจัด จ้างโดยผ่านประชาคมหมู่บ้าน และควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ อย่างทั่วถึง

สมชาย น้อยฉ่ำ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ธรรมาภิบาลกับประสิทธิผล ในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพของเทศบาลนคร เจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของหลักธรรมาภิบาล กับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดย

ใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือคณะผู้บริหาร ข้าราชการ สมาชิกเทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอสรรคบุรี จังหวัดชลบุรี จำนวน 125 คน ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล มากที่สุดคือ หลักนิติธรรม ในส่วนประสิทธิผลของการบริหารงานตามหลักของธรรมาภิบาลนั้น พบว่า ประสิทธิภาพของการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มุมมองด้านกระบวนการภายใน อยู่ในระดับสูงที่สุด การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีความสัมพันธ์ กับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลัก การประเมินแห่งดุลยภาพ และยังพบว่า หลักธรรมาภิบาล สามารถส่งผลกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุทัย จันทรรัตนกานต์ (2559) ได้ทำการศึกษา หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานีและ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 384 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราวัดประเมินค่า แบ่งเป็น 5 ระดับ ที่ผ่านการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป และผ่านการหาความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคมีค่าอยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า หลักความโปร่งใสอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาได้แก่ หลักความรับผิดชอบหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักการมีส่วนร่วม และหลักความคุ้มค่าตามลำดับ 2) ประสิทธิภาพของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคุณภาพการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาองค์กรด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการตามลำดับ 3) หลักธรรมาภิบาลส่งผลเชิงบวกต่อ

ประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลักความโปร่งใสส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี สูงสุด และหลักนิติธรรม ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ต่ำสุด โดยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานีได้ร้อยละ 68.20

ธรรพพงศ์ วงษ์สวัสดิ์ (2560) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก 2) ศึกษาข้อเสนอแนะจากประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 361 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่าที (T-test) ค่าเอฟ (F-test) และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ ผลการวิจัย พบว่า ส่วนมากเป็นเพศชาย อายุ 36-45 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และอาชีพเกษตรกร ผลการวิจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงามมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า อันดับหนึ่ง คือ ด้านหลักความโปร่งใส รองลงมาคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรมด้านหลักความรับผิดชอบ และอันดับสุดท้าย คือ ด้านหลักความคุ้มค่า ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และข้อเสนอแนะมีประเด็นสำคัญคือ ควรชี้แจงการดำเนินงานในโครงการ การจัดซื้อจัดจ้างที่เหมาะสมที่เป็นจริงและชัดเจน โดยมีแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินให้สอดคล้องกับมติในที่ประชุม และควรทำแผนจัดซื้อจัดจ้างให้ครอบคลุมทุกโครงการ

ธีรเดช สอนงทวีพร (2560) ได้ทำการศึกษา การบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี และ 2) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี เป็นการวิจัย แบบผสมวิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แนวทางเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน 336 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับแนวทางเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 10 คน โดยใช้

แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางเชิงปริมาณ ใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลแนวทางเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ในด้านปัญหาและอุปสรรค ได้แก่ (1) ประชาชนขาดการมีส่วนร่วม (2) ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้มีหน้าที่เข้าไปตรวจสอบโดยตรง (3) ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในด้านการตรวจสอบ โดยมีข้อเสนอแนะว่า ควรเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและให้ความรู้แก่ประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างโปร่งใส จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศให้เป็นปัจจุบันและจัดให้มีบริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ

ชาติชัย อุดมกิจมงคล (2560) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนครการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลการบริหารงาน 2) ศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน 3) หาแนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นพนักงานเทศบาลตำบลของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร ทั้งหมด 65 แห่ง จำนวน 334 คน จากจำนวนประชากร 2007 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression) โดยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise) กำหนดระดับทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.64) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านหลักนิติธรรม (ค่าเฉลี่ย=3.73) รองลงมาคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม (ค่าเฉลี่ย= 3.71) ด้านหลักความโปร่งใส (ค่าเฉลี่ย=3.64) ด้านหลักความคุ้มค่า (ค่าเฉลี่ย=3.63) ด้านหลักความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย=3.60) และด้านหลักคุณธรรม (ค่าเฉลี่ย=3.49) 2) ประสิทธิภาพการบริการของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.63) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิภาพการบริการอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด คือ ด้านคุณภาพการให้บริการ (ค่าเฉลี่ย=3.66) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนางาน (ค่าเฉลี่ย=3.65) ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (ค่าเฉลี่ย=3.61) และด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ (ค่าเฉลี่ย=3.60)

3) วิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร พบว่า ปัจจัยบางประการของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดเท่ากับ 0.55 รองลงมาคือ ด้านหลักความรับผิดชอบ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.16 ด้านหลักคุณธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.14 ด้านความโปร่งใส มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.10 และด้านหลักการมีส่วนร่วมมีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุดเท่ากับ 0.09 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ หรือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (R²) เท่ากับ 0.88 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์เท่ากับ 0.94 และ 4. แนวทางการ พัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีจำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านหลักคุณธรรม 2) ด้านหลักความรับผิดชอบ และ 3) ด้านหลักความคุ้มค่า

กิตติ์วี เลชะกุล, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว และศรัณวลักษณ์ เทพวารินทร์ (2561) ได้ทำการศึกษาธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของหลักธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การในการบริหารงานของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารจำนวน 174 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจากเทศบาล 347 แห่ง เป็นนายกเทศมนตรี จำนวน 87 คน และปลัดเทศบาล จำนวน 87 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิจัยทางสังคมศาสตร์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ผลจากการวิจัย พบว่า ธรรมาภิบาล และ วัฒนธรรมองค์การที่เข้าไปในสมการถดถอยพหุคูณมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 โดยวัฒนธรรมพันธกิจส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ส่วนธรรมาภิบาลด้านหลักการบริหารจัดการส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผลองค์การของเทศบาลได้ ร้อยละ 56.80

วรณูรี มุลสิน (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี”

มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 375 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้มา โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษาและวัฒนธรรม และด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

เสาวนารถ เล็กเลอลินธุ์ (2561) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล 3) สร้างข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี วิธีการดำเนินการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้การวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานและลูกจ้างในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 2,217 คน ได้กลุ่มตัวอย่างเป็น จำนวน 339 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD. และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์

เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์จำนวน 10 ท่าน โดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านงบประมาณ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน ด้านการสั่งการหรืออำนวยการ และด้านการจัดองค์การ 2) ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานประสบการณ์ทำงาน รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 3) ข้อเสนอเชิงนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการสั่งการหรือการอำนวยการ ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน และด้านงบประมาณ

วลินเนศวร์ อีริการณวงศ์ (2562) ได้ทำการศึกษา การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี 2) ระดับประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี และ 3) การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี วิธีดำเนินการวิจัยเป็นแบบผสมโดยการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 11 แห่ง รวมทั้งสิ้น 321 คน ใช้วิธีการจัดเก็บข้อมูล โดยแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิจัยทางสังคมศาสตร์ ใช้หลักสถิติคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้บริหารเทศบาลในสังกัดเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 11 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ กึ่งมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอแบบพรรณนาความเรียง ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความพร้อมรับผิด หลักความคุ้มค่า หลักความโปร่งใส และหลักการมีส่วนร่วม 2) ระดับประสิทธิผลของ

เทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ ด้านการพัฒนาองค์กร ด้านกระบวนการภายใน ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ และ ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร 3) การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรีได้ร้อยละ 78.10 โดยมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Homburger, keefer, และ McGrath (2000, pp. 177-207) ได้ศึกษาวิจัยโครงการการจัดการองค์การที่มีผลต่อชุมชนท้องถิ่น โดยสรุปว่าโครงสร้างพื้นฐานต้องตอบสนองความต้องการที่มีสูงของประชาชน ต้องมีการวางแผนให้สอดคล้อง ความปลอดภัย และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องต่างๆสิ่งที่จะต้องพิจารณาในเรื่องการให้บริการ การปรับปรุงประสิทธิภาพตามนโยบายโดยองค์การต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน การสนับสนุนด้านอื่นๆ เช่น สวัสดิการ และ ด้านองค์ความรู้ ผลิตขั้นตอนและค่าดำเนินการของนักลงทุน ช่วยสนับสนุนด้าน

Evangelia Petridou (2014) ที่ทำการทบทวนงานวิจัยต่างๆ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการนโยบายสาธารณะระหว่างช่วงปี ค.ศ. 2011- ค.ศ.2012 รวมทั้งทฤษฎีใหม่ที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในปี ค.ศ.2013 อีกด้วย ในชื่อ Theories of the Policy Process: Contemporary Scholarship and Future Directions สามารถสรุปสาระสำคัญของทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการนโยบายสาธารณะดังนี้ (Evangelia Petridou, 2014, หน้า s12-s27)

1. กรอบแนวคิดเครือข่ายพันธมิตรนโยบาย (Advocacy Coalition Framework) หรือ ACF เป็นกรอบที่ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ในตำรามากมาย ธรรมชาติในการสังเคราะห์นี้จะปรับตัวเองในการแจกแจงและศึกษาที่เน้นไปยังสิ่งที่เกี่ยวข้องในแต่ละปัจเจกบุคคลที่ประกอบด้วย เหตุผลเบื้องหลังในการก่อตัวของความร่วมมือ การเรียนรู้ นโยบาย การเปลี่ยนแปลงนโยบาย และบทบาทของนายหน้านโยบายในกระบวนการกำหนดนโยบาย

2. กรอบแนวคิดการวิเคราะห์เชิงสถาบันและการพัฒนา (Institutional Analysis and Development) หรือ IAD เป็นกรอบแนวคิดที่มีต้นกำเนิดมาจากงานของ Kiser และ E. Ostrom (1982) พยายามแสวงหาความเข้าใจอิทธิพลของสถาบันต่างๆ ที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคล

3. กรอบแนวคิดการประกอบสร้างทางสังคม (Social Construction and Design) หรือ SCD เป็นกรอบความคิดในมุมมองเชิงปทัสสถานที่มีมองว่าการกำหนดนโยบายนั้นจะ

ถูกจัดการโดยการประกอบสร้างทางสังคมที่มีประชาชนเป็นเป้าหมายและกรอบแนวคิดการออกแบบนโยบาย

4. ทฤษฎีการเว้นวรรคของดุลยภาพ (Punctuated equilibrium theory) หรือ PET เป็นทฤษฎีที่มุ่งอธิบายข้อสังเกตที่ว่ากระบวนการทางการเมืองที่กินระยะเวลายาวนานของความมั่นคงได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วโดยจุดของความไม่สมดุล

5. ทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรมและนโยบาย (Innovation and Policy Diffusion) หรือ IPD เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญกับเรื่องกระบวนการนวัตกรรมการนวัตกรรมในด้านนโยบายไปใช้

6. ทฤษฎีหลายกระแสและวิวัฒนาการของผู้ประกอบการนโยบาย (Multiple Streams and the Evolution of Policy Entrepreneurship) หรือ MSEPE เป็นทฤษฎีที่ถูกพัฒนาโดย Kingdon (1984) และสังเคราะห์โดย Zahariadis (2007) ทฤษฎีหลายกระแสตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวแบบถึงขยะของ Cohen, March and Olsen (1972) เป็นทฤษฎีที่พยายามจะอธิบายให้เห็นว่านโยบายที่ถูกทำโดยรัฐบาลแห่งชาติภายใต้เงื่อนไขความคลุมเครือนั้นเป็นอย่างไร

Pan, Jeh-Nan and Nguyen, Hung Thi Ngoc (2015) ได้ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ ความพึงพอใจของลูกค้าต่อระบบการบริการสินค้า ผลการวิจัยพบว่า บริษัทผู้ผลิตควรที่จะมุ่งการเพิ่มปริมาณลูกค้าจากมุมมองของลูกค้าเองอย่างเช่น ความพึงพอใจลูกค้า และความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าโดยการบูรณาการสินค้าและบริการใหม่ๆ และการให้บริการที่หลากหลาย ความคุ้มค่าที่ได้จากการซื้อสินค้า ตลอดจนการพัฒนาบริการหลังการขายโดยคิดว่าลูกค้าคือหุ้นส่วน นอกจากนั้น การจัดหมวดหมู่ก็เป็นสิ่งสำคัญและการปรับปรุงให้สามารถเข้ากับสื่อกลยุทธ์การวางแผนการให้บริการโดยการฝึกผู้จัดการและการจัดลำดับความสำคัญเพื่อการตัดสินใจในการที่จะพัฒนาโครงการต่อไป และผลกระทบที่เกิดจากทรัพยากรมนุษย์ของพวกเขาคือหลักเกณฑ์ที่สำคัญต่อการพัฒนากลยุทธ์ทางธุรกิจ โดยการแยกแยะกฎเกณฑ์ หลักเกณฑ์ และความสัมพันธ์ระหว่างกันของพวกเขา ผลจากการวิจัยของเราได้ช่วยบริษัทผู้ผลิตเสริมสร้างธุรกิจของพวกเขาทั้งในมุมมองด้านการเงินและไม่เกี่ยวกับการเงิน พวกเขาจะสามารถที่จะนำส่วนนี้ไปเป็นไคต์ไลน์และอ้างอิงสำหรับการผลิตของพวกเขาเพื่อที่จะมีผลสัมฤทธิ์ความพึงพอใจของลูกค้าต่อระบบการบริการสินค้าเพิ่มขึ้น

Armtrakulchol (2016) ได้ทำการศึกษา “รัฐบาลท้องถิ่น: บทเรียนเรื่องความเข้มแข็งของชุมชนญี่ปุ่น” ผลการศึกษาพบว่า ที่กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้ชุมชนของญี่ปุ่นมีความเข้มแข็งนั้นเกิดจากการที่บุคคลมีจิตสำนึกที่มุ่งมั่น และมีจิตสำนึกของความเป็นชนชาติญี่ปุ่น

ที่เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และมีความรับผิดชอบต่อสังคมจึงทำให้ประเทศ
พ้นวิกฤตไปทุกครั้งที่เกิดปัญหา

ธรรมาภิบาลจัดเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานและการปกครองในปัจจุบัน
ซึ่งในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หากต้องการให้ประสบผลสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นต้องยึดหลัก
บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยยึดหลักนิติธรรมและคุณธรรม มีความโปร่งใส มีความ
รับผิดชอบ บริหารจัดการ และใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้คุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาส
ให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลโดยการ
กำกับ ดูแล และสนับสนุนการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลเจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์
ของการกระจายอำนาจ ผลประโยชน์สูงสุดก็จะตกแก่ประชาชน ซึ่งในการวิจัยธรรมาภิบาลที่มีผล
ต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 9 มาตรา 52 และภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการ
ถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ
ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่งกรอบการ
ให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ (กระทรวงมหาดไทย, 2551, หน้า 24) มาประยุกต์
บูรณาการ และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อตอบคำถามการวิจัย และกำหนดเป็น
วัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
นครพนม มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล และประสิทธิผลการบริหารงานอยู่ในระดับใด
มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อกันอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ธรรมชาติของที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากร (Population) ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากรมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวนทั้งสิ้น 88,060คน
2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำนวนประชากร 399 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ ยามาเน่ (Yamane,1973, p.127 อ้างถึงใน อรุณ จิรวัดน์กุล, 2557, หน้า 26) โดยมีวิธีการคำนวณจากสูตร ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

จากสูตร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้น (การศึกษาครั้งนี้กำหนดให้เท่ากับ .05)

แทนค่าจากสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{N}{1+N(e)^2} \\ &= \frac{88,060}{1+88,060(.05)^2} \\ &= \frac{88,060}{1+220.15} \\ &= 398.19 \end{aligned}$$

ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสะดวกแก่การคำนวณและตัวอย่างที่ได้สามารถเป็นตัวแทนของประชาชนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเทียบสัดส่วน (Proportional Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างมากน้อยตามสัดส่วนของจำนวนประชากรในแต่ละชุมชน แล้วทำการจับสลากรายชื่อ ทำการสุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่จนครบจำนวนตามที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนขนาดของประชากรกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชุมชน ดังตาราง 2

ตาราง 2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มประชากรในเขตอำเภอเมืองนครพนม	จำนวน (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ตำบลนาทราย	2,193	10
2. ตำบลหนองนาราชควาย	6,384	29
3. ตำบลกุรุคุ	5,316	24
4. ตำบลบ้านผึ้ง	16,257	74
5. ตำบลอาจสามารถ	7,103	33
6. ตำบลขามเฒ่า	8,710	39
7. ตำบลบ้านกลาง	8,596	39
8. ตำบลท่าค้อ	6,515	29
9. ตำบลดงขวาง	6,498	29
10. ตำบลคำเตย	11,686	53
11. ตำบลวังตามัว	2,201	10
12. ตำบลโพธิ์ตาก	6,601	30
รวม	88,060	399

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอเมืองนครพนม (2563)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะการประกอบอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตำบลที่อาศัยอยู่ ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale)

5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับความคิดเห็น ผู้วิจัยกำหนดคะแนน ในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553, หน้า 197) คือ

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง นครพนม จังหวัดนครพนม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระบุระดับความคิดเห็น ผู้วิจัยกำหนดคะแนน ในการตอบแบบสอบถามออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของ Likert scale ดังนี้

(บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553, หน้า 197) คือ

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีประสิทธิผลอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีประสิทธิผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ลักษณะแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิยามศัพท์เฉพาะ และงานวิจัยเกี่ยวข้อง รวมทั้งระเบียบวิธีวิจัย เพื่อหาแนวทางในการกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามและข้อคำถาม

2. สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำ
1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มากำหนดเป็นตัวแปรต้น 2) ประสิทธิภาพการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มากำหนดเป็นตัวแปรตาม

3. กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของข้อคำถามโดยการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับ
1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มากำหนดเป็นตัวแปรต้น 2) ประสิทธิภาพการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจแก้ไขเนื้อหา และความถูกต้อง

5. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ กระทำโดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541, หน้า 253-254)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item congruency)
R		หมายถึง	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยที่ ค่า +1 หมายถึงข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน, ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้ และค่า -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน
N		หมายถึง	จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ส่วนข้อใดมีค่าน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อจึงผ่านความเห็นชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านที่ได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

- 5.1 รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- 5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น กรรมการบริหารหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- 5.3 รองศาสตราจารย์ ดร.ชรินทร์ วะสินนท์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยราช
ภัฏสกลนคร
- 5.4 นางสาวศุภิสรา ธารประเสริฐ ปลัดอำเภอเมืองนครพนม
- 5.5 นายพีระยุทธ จันทา พนักงานการเลือกตั้งชำนาญการสำนักงาน กกต.
นครพนม

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 ชุด คือประชาชนในเขตอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

7. นำข้อคำถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) คัดข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.361 ขึ้นไป ค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สันที่ระดับนัยสำคัญ .05

โดยได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามดังนี้

1) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ อยู่ระหว่าง 0.374-0.723

2) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อยู่ระหว่าง 0.374-0.689

3) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อยู่ระหว่าง 0.382-.723

8. นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ทั้งนี้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ต้องมากกว่า 0.70 จึงจะถือว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ (Alpha Coefficient Method อ้างใน นพพร ณะชัยพันธ์, 2550, หน้า 19)

โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

1) แบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น .763

2) แบบสอบถามการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้ค่าความเชื่อมั่น .787

3) แบบสอบถามประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้ค่าความเชื่อมั่น .825

9. นำแบบสอบถามดังกล่าว ทำการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครถึงองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

2. ส่งแบบสอบถามไปให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถามนี้ เพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและการลงพื้นที่จริง เพื่อนำแบบสอบถามไปแจกแก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน ในตำบลต่าง ๆ ใน

เขตพื้นที่อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด ความมุ่งหมายของการออกแบบสอบถาม

4. ตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำแบบสอบถามไปประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนแล้ว นำมาลงรหัสเลข (Code) ตามเกณฑ์ของเครื่องมือแต่ละส่วน
2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว มาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บและคำนวณหาค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงและนำผลการศึกษาที่วิเคราะห์ได้มาสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและเขียนข้อเสนอแนะ
3. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended) ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ทำอย่างไร เพื่อนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล โดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพรรณนาข้อค้นพบจากการวิจัย และทดสอบสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ ใช้สถิติเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญและใช้ค่าดัชนี IOC (Index of Item - objective congruence) หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3. การวิเคราะห์ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4. การวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

5. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ชนิดการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe, s test)

5.2 การศึกษาอิทธิพลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในเบื้องต้นจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในตัวแบบที่ใช้ในการศึกษาเพื่อป้องกันการเกิด Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระซึ่งการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก อาจส่งผลให้สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้นจึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรอิสระสามารถคงอยู่ในสมการตัวแบบได้โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีสูตร ดังนี้ (ภัทรพร เกษสังข์, 2549, หน้า 168)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - \sum x\sum y}{\sqrt{(N\sum x^2 - (\sum x)^2)(N\sum y^2 - (\sum y)^2)}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
 N แทน จำนวนข้อมูลของชุดที่ 1 หรือ 2
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 1

Σy แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 2

Σxy แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนแต่ละคู่ของชุดที่ 1 และ 2

Σx^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนชุดที่ 1

Σy^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของคะแนนชุดที่ 2

$(\Sigma x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 1 ยกกำลังสอง

$(\Sigma y)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุดที่ 2 ยกกำลังสอง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) มีค่าระหว่าง -1 ถึง +1 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 แสดงว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยทิศทางของความสัมพันธ์พิจารณาจากเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ กล่าวคือ ถ้าเป็นไปในทางบวก แสดงว่าค่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้าย ตามกัน ถ้าเป็นไปในทิศทางลบ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้ามหรือผกผันกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะเพิ่ม แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย
3. ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
4. ค่า r เข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามมีความสัมพันธ์กันมาก
5. ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2553, หน้า 376-377)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91 - 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71 – 0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์
ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31 – 0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์
ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01 – 0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์
ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

5.3 การศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล
การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยทำการ
วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็น
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปร ตัวแปรหนึ่งเรียกว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ
(Independent variable) แทนด้วย X อีกตัวแปรหนึ่งเรียกว่าตัวแปรตาม (Dependent
variable) แทนด้วย Y เป็นการดูความสัมพันธ์ว่าถ้า ตัวแปรอิสระเปลี่ยนแปลงไปแล้วตัวแปรตาม
เปลี่ยนแปลงด้วยหรือไม่ ซึ่งสองตัวแปรนั้นจะต้องเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ การวิเคราะห์การถดถอย
สามารถเขียนรูปแบบความสัมพันธ์ของสองตัวแปรได้ในรูปของสมการการถดถอย ซึ่งสามารถ
พยากรณ์ค่าได้ในอนาคต หรือสามารถดูแนวโน้มของตัวแปรตามได้เมื่อเราทราบค่าตัวแปรอิสระ
(กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557)

การวิเคราะห์การถดถอยเมื่อมีตัวแปรอิสระหนึ่งตัวแปรและตัวแปรตามหนึ่ง
ตัวแปร แต่ถ้าหากตัวแปรตามหนึ่งตัวแปรกับตัวแปรอิสระมากกว่าหนึ่งตัวแปร จะเรียกว่าการ
วิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย
เขียนความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \beta X_i + \varepsilon_i$$

เมื่อ β_0 แทน ระยะตัดแกน y (y - intercept)

β แทน ความชันของเส้นถดถอย (slope)

$$\hat{Y}_i = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta} x_i$$

$$\hat{Y}_i = b_0 + bX_i \quad \text{หรือจะได้ว่า}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง ธรรมชาติของที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้อันดับการวิเคราะห์ข้อมูล ไว้ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบแบบที (t-test)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
R^{2Adj}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวพยากรณ์
TGOV	แทน	ผลรวมของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
GOV ₁	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม
GOV ₂	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรม
GOV ₃	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใส
GOV ₄	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วม
GOV ₅	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบต่อ
GOV ₆	แทน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่า

TEFF	แทน	ผลรวมของประสิทธิผลการบริหารงาน
EFF ₁	แทน	ประสิทธิผลการบริหารงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน
EFF ₂	แทน	ประสิทธิผลการบริหารงานด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
EFF ₃	แทน	ประสิทธิผลการบริหารงานด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย
EFF ₄	แทน	ประสิทธิผลการบริหารงานด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
EFF ₅	แทน	ประสิทธิผลการบริหารงานด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
EFF ₆	แทน	ประสิทธิผลการบริหารงานด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนาจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
P-Value	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ/ค่าความน่าจะเป็น
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน แยกออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
สำหรับรายละเอียดในแต่ละตอน มีดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มี
ภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา
ลักษณะการประกอบอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตำบลที่อาศัยอยู่ รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

(n=399)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	148	37.09
- หญิง	251	62.91
2. อายุ		
- ไม่เกิน 30 ปี	31	7.77
- 31-40 ปี	201	50.38
- 41-50 ปี	96	24.06
- 51-60 ปี	66	16.54
- มากกว่า 60 ปี	5	1.25
3. สถานภาพ		
- โสด	51	12.78
- สมรส	338	84.71
- หม้าย/หย่าร้าง	10	2.51

ตาราง 3 (ต่อ)

(n=399)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษา	166	41.60
- มัธยมศึกษา/ปวช.	186	46.62
- ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	38	9.52
- ปริญญาตรีขึ้นไป	9	2.26
5. อาชีพ		
- เกษตรกร	155	38.85
- ค้าขาย	161	40.35
- ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	15	3.76
- รับจ้างทั่วไป	48	12.03
- พนักงานบริษัทเอกชน	7	1.75
- รับราชการ	3	0.75
- อาชีพอื่น ๆ	10	2.51
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
- ไม่เกิน 10,000 บาท	235	58.90
- 10,001-15,000 บาท	143	35.84
- 15,001-20,000 บาท	15	3.76
- ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป	6	1.50
7. ตำบลที่อยู่อาศัย		
- กลุ่มที่ 1 ตำบลนาทราย, ตำบลนาราชควาย, ตำบลอาจ สามารถ, ตำบลขามเฒ่า, ตำบลท่าค้อ (ในเมือง)	140	35.09
- กลุ่มที่ 2 ตำบลกุรุคุ, ตำบลบ้านผึ้ง, ตำบลโพธิ์ตาก, ตำบล วังตามัว (นอกเมือง)	138	34.59
- กลุ่มที่ 3 ตำบลบ้านกลาง, ตำบลดงขวาง, ตำบลคำเตย	121	30.33
รวม	399	100.00

จากตาราง 3 พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีจำนวนทั้งสิ้น 399 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.91 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.38 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 84.71 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.62 ประกอบอาชีพเกษตรกร มากที่สุด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.85 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.90 และอาศัยอยู่ในกลุ่มที่ 1 ตำบลนาทราย, ตำบลนาราชควาย, ตำบลอาจสามารถ, ตำบลขามเฒ่า, ตำบลท่าค้อ (ในเมือง) มากที่สุด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.09

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รายละเอียดดังตาราง 4-10

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รายด้าน

(n=399)

ด้านที่	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	หลักนิติธรรม	3.98	0.74	มาก
2	หลักคุณธรรม	3.88	0.84	มาก
3	หลักความโปร่งใส	3.81	0.89	มาก
4	หลักการมีส่วนร่วม	3.89	0.83	มาก
5	หลักความรับผิดชอบ	4.18	0.75	มาก
6	หลักความคุ้มค่า	4.01	0.79	มาก
	รวม	3.97	0.52	มาก

จากตาราง 4 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=4.08$) รองลงมาคือ ($\bar{X}=4.01$) หลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.98$) หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.89$) หลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.88$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.81$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักนิติธรรม

(n=399)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้อำนาจหน้าที่ตาม พรบ. องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมโดย ไม่เลือกปฏิบัติ	4.01	0.79	มาก
2	องค์การบริหารส่วนตำบลออกเทศบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับที่ทันต่อเหตุการณ์และเป็นที่ยอมรับของ ประชาชน	3.99	0.80	มาก
3	องค์การบริหารส่วนตำบลปรับปรุง คำสั่ง กฎระเบียบ ข้อบังคับให้เหมาะสมถูกต้องและไม่ขัดต่อข้อกฎหมาย	4.07	0.87	มาก
4	องค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อกำกับ ดูแลให้มีการดำเนินงานตามกฎระเบียบข้อบังคับ	3.99	0.84	มาก
5	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ปรับลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้การบริการแก่ประชาชนมีความสะดวกและรวดเร็ว ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย	3.91	0.80	มาก
6	องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดการเรื่องร้องเรียน ของศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน ด้วยความ เป็นธรรม และเสมอภาค	3.95	0.82	มาก
7	องค์การบริหารส่วนตำบลคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพ ของประชาชนในการบริหารงาน	3.93	0.90	มาก
รวม		3.98	0.74	มาก

จากตาราง 5 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักนิติธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลปรับปรุง คำสั่ง กฎระเบียบ ข้อบังคับให้เหมาะสมถูกต้องและไม่ขัดต่อข้อกำหนด ($\bar{X}=4.17$) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้อำนาจหน้าที่ตาม พรบ.องค์การบริหารส่วนตำบลอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม โดยไม่เลือกปฏิบัติ ($\bar{X}=4.01$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ปรับลดขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้การบริการแก่ประชาชนมีความสะดวกและรวดเร็ว ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย ($\bar{X}=3.91$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักคุณธรรม

(n=399)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานโดยยึดหลักความถูกต้องและเที่ยงธรรม	3.88	0.84	มาก
2	องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตยึดมั่นในหลักคุณธรรมอันดีงาม	3.84	0.89	มาก
3	การบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามระเบียบวินัยและประมวลจริยธรรมโดยเคร่งครัด	3.89	0.89	มาก
4	การบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลปราศจากการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน	3.97	0.93	มาก
5	องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานโดยมุ่งประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ	3.83	0.86	มาก
รวม		3.88	0.84	มาก

จากตาราง 6 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักคุณธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.88$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลปราศจากการ

ทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ($\bar{X}=3.97$) รองลงมาคือ การบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามระเบียบวินัยและประมวลจริยธรรมโดยเคร่งครัด ($\bar{X}=3.89$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานโดยมุ่งประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ ($\bar{X}=3.83$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักความโปร่งใส

(n=399)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	3.83	0.93	มาก
2	องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	3.80	0.94	มาก
3	องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมประชุมสภาฯ	3.81	0.97	มาก
4	องค์การบริหารส่วนตำบลประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ	3.80	0.99	มาก
5	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	3.83	0.95	มาก
รวม		3.81	0.89	มาก

จากตาราง 7 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักความโปร่งใส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.83$) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้ประชาชนทราบอย่าง

ทั่วถึง ($\bar{X}=3.83$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.80$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักการมีส่วนร่วม

(n=399)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนตำบลรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อนำไปแก้ไขปัญหา	3.92	0.86	มาก
2	องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการประชุมประชาคม	3.87	0.93	มาก
3	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเป็นประจำทุกปี	3.91	0.89	มาก
4	องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วมการวางแผนในการพัฒนา	3.89	0.93	มาก
5	องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการทำงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล	3.86	0.88	มาก
6	องค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งตัวแทนประชาคมให้มีส่วนร่วมในการตรวจรับงานจ้าง	3.87	0.89	มาก
รวม		3.89	0.83	มาก

จากตาราง 8 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อนำไปแก้ไขปัญหา ($\bar{X}=3.92$)

รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเป็นประจำทุกปี ($\bar{X}=3.91$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการทำงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X}=3.86$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ด้านหลักความรับผิดชอบ

(n=399)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนตำบลใส่ใจปัญหาของประชาชนในพื้นที่ และมีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	4.24	0.85	มาก
2	ผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลได้มอบอำนาจในการตัดสินใจแก่พนักงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล ตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานอย่างชัดเจน	4.23	0.80	มาก
3	พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกคนรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง	4.15	0.84	มาก
4	องค์การบริหารส่วนตำบลประสานงานเพื่อการแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว	4.16	0.88	มาก
5	ผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถชี้แจงเจรจาเพื่อลดความขัดแย้งของผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.16	0.83	มาก
6	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดเป้าหมาย นโยบาย และแผนงานที่ชัดเจน	4.16	0.82	มาก
รวม		4.18	0.75	มาก

จากตาราง 9 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับ

มากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลใส่ใจปัญหาของประชาชนในพื้นที่ และมีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ($\bar{X}=4.24$) รองลงมาคือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้มอบอำนาจในการตัดสินใจแก่พนักงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานอย่างชัดเจน ($\bar{X}=4.23$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกคนรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง ($\bar{X}=4.15$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ด้านหลักความคุ้มค่า

(n=399)

ข้อ ที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานได้ผลคุ้มค่ากับงบประมาณและค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม	4.07	0.89	มาก
2	องค์การบริหารส่วนตำบลใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเหมาะสม	3.98	0.85	มาก
3	องค์การบริหารส่วนตำบลใช้ทรัพย์สินของทางราชการคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม	4.04	0.84	มาก
4	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดระบบการตรวจสอบควบคุมการใช้ทรัพยากรที่ชัดเจน	4.00	0.89	มาก
5	องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งงบประมาณประจำปีตามแผนพัฒนาอย่างเหมาะสม	4.00	0.85	มาก
6	องค์การบริหารส่วนตำบลใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย	3.99	0.84	มาก
7	องค์การบริหารส่วนตำบลได้ส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้เพื่อควมมีประสิทธิภาพคุ้มค่าในการบริหารงานเพิ่มขึ้น	4.03	0.91	มาก
	รวม	4.01	0.79	มาก

จากตาราง 10 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านหลักความคุ้มค่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานได้ผลคุ้มค่ากับงบประมาณและค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.07$) รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลใช้ทรัพยากรของทางราชการคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม ($\bar{X}=4.04$) ส่วนข้อที่มีค่าน้อยที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเหมาะสม ($\bar{X}=3.98$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รายละเอียดดังตาราง 11-17

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รายด้าน

(n=399)

ด้านที่	ประสิทธิผลการบริหารงาน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4.19	0.63	มาก
2	ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.93	0.83	มาก
3	ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย	3.85	0.85	มาก
4	ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	3.70	0.88	มาก
5	ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.13	0.72	มาก
6	ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.97	0.77	มาก
รวม		3.95	0.59	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาราย ด้าน พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.13$) ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.97$) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.93$) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.85$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผน ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.70$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิภาพการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน รายข้อ

(n=399)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	การก่อสร้างและบำรุงรักษา ถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัยของถนน การใช้สัญจรไปมา	4.27	0.74	มาก
2	การจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่าง เพียงพอ	4.21	0.75	มาก
3	การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอและ การขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน	4.15	0.75	มาก
4	การขยายเขตไฟฟ้า ส่องสว่างอย่างทั่วถึง รวมทั้ง ซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ	4.18	0.78	มาก
5	การจัดระบบการระบายน้ำอย่างครอบคลุม	4.16	0.81	มาก
6	ความพร้อมเพียงของสิ่งอำนวยความสะดวก และ อุปกรณ์ในสวนสาธารณะ	4.20	0.78	มาก
รวม		4.19	0.63	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย

มากที่สุด คือ การก่อสร้างและบำรุงรักษา ถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัยของถนน การใช้สัญญาณไฟจราจรไปมา ($\bar{X}=4.27$) รองลงมาคือ การจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=4.21$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอและการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน ($\bar{X}=4.15$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต รายข้อ

(n=399)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	การส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี	3.93	0.98	มาก
2	การรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอาชีพอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.94	มาก
3	การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้สูงอายุ	3.87	0.88	มาก
4	การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้พิการและด้อยโอกาส	3.89	0.96	มาก
5	การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้ป่วยเอดส์	3.85	0.99	มาก
6	การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในระดับปฐมวัย โดยการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	3.92	0.92	มาก
7	การส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย	3.97	0.93	มาก
8	การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส	4.07	0.90	มาก
รวม		3.93	0.83	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ประสิทธิภาพการบริการงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย

มากที่สุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ การส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.97$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ผู้ป่วยเอดส์ ($\bar{X} = 3.85$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย รายข้อ

(n=399)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	การดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ	3.89	1.04	มาก
2	การส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหายาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน	3.85	0.99	มาก
3	การฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกับประชาชนในพื้นที่	3.87	0.95	มาก
4	การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน	3.88	0.94	มาก
5	การมีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะ	3.92	0.98	มาก
6	การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.68	0.96	มาก
	รวม	3.85	0.85	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะ ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมาคือ การดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ($\bar{X} = 3.89$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ($\bar{X} = 3.68$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว รายข้อ

(n=399)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.67	0.98	มาก
2	การวางแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้ มาตรฐาน	3.68	0.94	มาก
3	การอนุญาตให้ตั้งโรงงานขนาดเล็กที่ไม่มีผลกระทบ รวมทั้ง การควบคุม ดูแลตรวจตราให้เป็นไปตาม กฎหมาย	3.70	0.93	มาก
4	การดำเนินการรับจดทะเบียนพาณิชย์	3.71	0.99	มาก
5	การส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่ง ผลิตภัณฑ์ (OTOP) อย่างต่อเนื่อง	3.74	0.98	มาก
6	การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลัก เศรษฐกิจพอเพียง	3.69	0.94	มาก
รวม		3.70	0.88	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ประสิทธิภาพการบริการงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการ
ท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผล
ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบล
หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมาคือ การดำเนินการรับจดทะเบียน
พาณิชย์ ($\bar{X} = 3.71$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาแหล่ง
ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.67$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการบริหาร
จัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายข้อ

(n=399)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	การรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	4.10	0.88	มาก
2	การรณรงค์ลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอย	4.13	0.80	มาก
3	การจัดสถานที่กำจัดขยะและหรือสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ	4.15	0.79	มาก
4	การจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแลรักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่	4.11	0.78	มาก
5	การรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	4.19	0.80	มาก
รวม		4.13	0.72	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=4.19$) รองลงมาคือ การจัดสถานที่กำจัดขยะและหรือสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=4.15$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ($\bar{X}=4.10$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการส่งเสริม
ศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น รายข้อ

(n=399)

ข้อที่	ประเด็น/ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1	การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง	4.02	0.80	มาก
2	การจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางศาสนา	3.93	0.83	มาก
3	การส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.90	0.81	มาก
4	การส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัวและชุมชน	4.00	0.84	มาก
5	การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น	4.02	0.88	มาก
รวม		3.97	0.77	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.02$) รองลงมาคือ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น ($\bar{X}=4.02$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางศาสนา ($\bar{X}=3.93$)

**ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แยกต่างหากตาม
คุณลักษณะส่วนบุคคล**

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แยกต่างหากตามคุณลักษณะส่วนบุคคล อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะการประกอบอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และตำบลที่อาศัยอยู่ รายละเอียดดังตาราง 18-27

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ

(n = 399)

ประสิทธิผลการบริหารงาน		ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		t	Sig.
		ชาย (148 คน)	หญิง (251 คน)		
1	โครงสร้างพื้นฐาน	4.23	4.17	.825	.417
2	การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.92	3.93	.184	.854
3	การจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย	3.92	3.80	1.317	.189
4	การวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	3.79	3.64	1.541	.124
5	การบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.17	4.11	.778	.437
6	การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.03	3.94	.1037	.300
รวม		4.00	3.93	1.087	.278

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ โดยใช้ค่า t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผล
การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ

(n = 399)

ประสิทธิผลการบริหารงาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
โครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	3.829	4	.957	2.476	.044*
	ภายในกลุ่ม	152.294	394	.387		
	รวม	156.123	398			
การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4.971	4	1.243	1.801	.128
	ภายในกลุ่ม	271.914	394	.690		
	รวม	276.884	398			
การจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	10.328	4	2.582	3.671	.006**
	ภายในกลุ่ม	277.147	394	.703		
	รวม	287.475	398			
การวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	12.533	4	3.133	4.153	.003**
	ภายในกลุ่ม	297.253	394	.754		
	รวม	309.785	398			
การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	5.981	4	1.495	2.922	.021*
	ภายในกลุ่ม	201.619	394	.512		
	รวม	207.600	398			
การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	4.183	4	1.046	1.776	.133
	ภายในกลุ่ม	232.046	394	.589		
	รวม	236.229	398			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.536	4	1.134	3.283	.012*
	ภายในกลุ่ม	136.098	394	.345		
	รวม	140.634	398			

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย และ 2) ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ 2) ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงทำการทดสอบความแตกต่างเฉพาะในภาพรวม เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) รายละเอียด ดังตาราง 20

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test)

อายุ	(\bar{X})	ไม่เกิน 30	31-40	41-50	51-60	มากกว่า 60
		3.99	3.87	4.05	4.10	3.58
ไม่เกิน30	3.99		.13	.05	.11	.41
31-40	3.87			.18	.23	.29
41-50	4.05				.05	.47*
51-60	4.10					.52*
มากกว่า60	3.58					

จากตาราง 20 เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test) กลุ่มตัวอย่างกลุ่มอายุ ต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ คือ

1) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41-50 ปี มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 60 ปี

2) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 51-60 ปี มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 60 ปี

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านสภาพสมรส

(n = 399)

ประสิทธิผลการบริหารงาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
โครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	.983	2	.491	1.254	.286
	ภายในกลุ่ม	155.140	396	.392		
	รวม	156.123	398			
การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	3.350	2	1.675	2.425	.090
	ภายในกลุ่ม	273.534	396	.691		
	รวม	276.884	398			
การจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	3.442	2	1.721	2.399	.092
	ภายในกลุ่ม	284.033	396	.717		
	รวม	287.475	398			
การวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	8.076	2	4.038	5.300	.005**
	ภายในกลุ่ม	301.709	396	.762		
	รวม	309.785	398			
การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	.976	2	.488	.935	.393
	ภายในกลุ่ม	206.624	396	.522		
	รวม	207.600	398			

ตาราง 21 (ต่อ)

(n = 399)

ประสิทธิผลการบริหารงาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	2.478	2	1.239	2.099	.124
	ภายในกลุ่ม	233.751	396	.590		
	รวม	236.229	398			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.689	2	.845	2.407	.091
	ภายในกลุ่ม	138.945	396	.351		
	รวม	140.634	398			

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะ
ส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา

(n = 399)

ประสิทธิผลการบริหารงาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
โครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	5.117	3	1.706	4.462	.004**
	ภายในกลุ่ม	151.005	395	.382		
	รวม	156.123	398			
การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	9.290	3	3.097	4.571	.004**
	ภายในกลุ่ม	267.594	395	.677		
	รวม	276.884	398			
การจัดระเบียบชุมชนและการ รักษา ความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	10.199	3	3.400	4.843	.003**
	ภายในกลุ่ม	277.276	395	.702		
	รวม	287.475	398			
การวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	6.088	3	2.029	2.640	.049*
	ภายในกลุ่ม	303.697	395	.769		
	รวม	309.785	398			
การบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	1.485	3	.495	.949	.417
	ภายในกลุ่ม	206.115	395	.522		
	รวม	207.600	398			
การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	2.555	3	.852	1.440	.231
	ภายในกลุ่ม	233.674	395	.592		
	รวม	236.229	398			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.960	3	1.653	4.814	.003**
	ภายในกลุ่ม	135.674	395	.343		
	รวม	140.634	398			

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และ 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว จึงทำการทดสอบความแตกต่างเฉพาะในภาพรวม เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' s test) รายละเอียดดังตาราง 23

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' s test)

ระดับการศึกษา	(\bar{X})	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ ปวช.	ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญาตรี ขึ้นไป
		3.98	3.92	3.86	4.65
ประถมศึกษา	3.98		.06	.11	.67*
มัธยมศึกษา/ปวช.	3.92			.05	.73*
ปวส./อนุปริญญา	3.86				.78*
ปริญญาตรีขึ้นไป	4.65				

จากตาราง 23 เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' s test) กลุ่มตัวอย่างกลุ่มระดับการศึกษาต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ คือ

1) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา

2) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช.

3) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปวส./อนุปริญญา

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะ
ส่วนบุคคลด้านอาชีพ

(n = 399)

ประสิทธิผลการบริหารงาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
โครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	4.991	6	.832	2.158	.046*
	ภายในกลุ่ม	151.131	392	.386		
	รวม	156.123	398			
การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	5.087	6	.848	1.223	.293
	ภายในกลุ่ม	271.797	392	.693		
	รวม	276.884	398			
การจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	11.380	6	1.897	2.693	.014*
	ภายในกลุ่ม	276.095	392	.704		
	รวม	287.475	398			
การวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	7.832	6	1.305	1.695	.121
	ภายในกลุ่ม	301.954	392	.770		
	รวม	309.785	398			
การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	10.806	6	1.801	3.587	.002**
	ภายในกลุ่ม	196.794	392	.502		
	รวม	207.600	398			
การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	2.946	6	.491	.825	.551
	ภายในกลุ่ม	233.283	392	.595		
	รวม	236.229	398			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.398	6	.733	2.109	.051
	ภายในกลุ่ม	136.236	392	.348		
	รวม	140.634	398			

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ 2) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะ
ส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(n = 399)

ประสิทธิผลการบริหารงาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
โครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	6.889	3	2.296	6.078	.000***
	ภายในกลุ่ม	149.233	395	.378		
	รวม	156.123	398			
การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	7.942	3	2.647	3.888	.009**
	ภายในกลุ่ม	268.942	395	.681		
	รวม	276.884	398			
การจัดระเบียบชุมชนและการ รักษา ความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	15.575	3	5.192	7.542	.000***
	ภายในกลุ่ม	271.900	395	.688		
	รวม	287.475	398			
การวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการ ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	9.077	3	3.026	3.974	.008**
	ภายในกลุ่ม	300.709	395	.761		
	รวม	309.785	398			
การบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4.191	3	1.397	2.713	.045*
	ภายในกลุ่ม	203.409	395	.515		
	รวม	207.600	398			
การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	2.984	3	.995	1.684	.170
	ภายในกลุ่ม	233.245	395	.590		
	รวม	236.229	398			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.286	3	2.095	6.161	.000***
	ภายในกลุ่ม	134.348	395	.340		
	รวม	140.634	398			

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ 2) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และ 2) ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงทำการทดสอบความแตกต่างเฉพาะในภาพรวม เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) รายละเอียด ดังตาราง 26

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	(\bar{X})	ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001-15,000 บาท	15,001-20,000 บาท	ตั้งแต่ 20,001 บาท
		4.01	3.82	4.39	4.03
ไม่เกิน 10,000	4.01		.19	.38	.02
10,001-15,000	3.82			.57*	.21
15,001-20,000	4.39				.36
ตั้งแต่ 20,001	4.03				

จากตาราง 26 เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's test) กลุ่มตัวอย่างกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระดับต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การ

บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะ
ส่วนบุคคลด้านตำบลที่อยู่อาศัย

(n = 399)

ประสิทธิผลการบริหารงาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
โครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	2.941	2	1.470	3.801	.023*
	ภายในกลุ่ม	153.182	396	.387		
	รวม	156.123	398			
การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	1.760	2	.880	1.267	.283
	ภายในกลุ่ม	275.124	396	.695		
	รวม	276.884	398			
การจัดระเบียบชุมชนและการ รักษา ความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	4.721	2	2.360	3.306	.038*
	ภายในกลุ่ม	282.754	396	.714		
	รวม	287.475	398			
การวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.033	2	.017	.021	.979
	ภายในกลุ่ม	309.752	396	.782		
	รวม	309.785	398			
การบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	.921	2	.460	.882	.415
	ภายในกลุ่ม	206.679	396	.522		
	รวม	207.600	398			
การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	2.685	2	1.342	2.276	.104
	ภายในกลุ่ม	233.544	396	.590		
	รวม	236.229	398			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	.473	2	.236	.668	.513
	ภายในกลุ่ม	140.161	396	.354		
	รวม	140.634	398			

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านตำบลที่อยู่อาศัย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ 2) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย

ตาราง 28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

ข้อสมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ	ปฏิเสธ
2. ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ	ยอมรับ
3. ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพ	ปฏิเสธ
4. ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา	ยอมรับ
5. ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ	ปฏิเสธ
6. ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ยอมรับ
7. ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านตำบลที่อาศัย	ปฏิเสธ

จากตาราง 28 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 399 คน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน โดยประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี, 51-60 ปี, มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31-40 ปี, มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ต่ำที่สุด

แต่เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ สถานภาพ อาชีพ และตำบลที่อาศัย พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รายละเอียดดังตาราง 29-30

ในเบื้องต้นจะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในตัวแบบที่ใช้ในการศึกษา เพื่อป้องกันการเกิด Multicollinearity คือ การมีสหสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งการที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก อาจส่งผลให้สมการตัวแบบที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามมีความคลาดเคลื่อน ดังนั้น จึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่า ตัวแปรอิสระสามารถอยู่ในสมการตัวแบบได้ โดยกำหนด ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน ในทางตรงกันข้าม หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (อโนทัย ตรีวานิช, 2552)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.91 - 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.71 - 0.90 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.31 - 0.70 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.01 - 0.30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์ระดับต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0 แสดงว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง
ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รายละเอียดดังตาราง 29

จากตาราง 29 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในภาพรวม (TGOV) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม (TEFF) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.490$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เป็นรายด้าน กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม (TEFF) พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ได้แก่

1. หลักนิติธรรม (GOV_1) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r= .327$)
2. หลักคุณธรรม (GOV_2) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r= .341$)
3. หลักความโปร่งใส (GOV_3) มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r= .131$)
4. หลักการมีส่วนร่วม (GOV_4) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r= .362$)
5. หลักความรับผิดชอบ (GOV_5) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r= .399$)
6. หลักความคุ้มค่า (GOV_6) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r= .325$)

จากข้อมูลดังกล่าว พบว่าการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลในภาพรวม (TGOV) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม (TEFF) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r=.490$) ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อแรงในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งค่าสหสัมพันธ์ (r) ไม่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตัวเอง จึงไม่มีปัญหาเรื่องภาวะพหุสัมพันธ์ร่วม จึงสามารถนำไปวิเคราะห์หาการถดถอยพหุคูณได้

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แสดงรายละเอียดดังตาราง 30

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของอิทธิพลของการบริหารงานตามหลัก
 ธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตัวแปร	B	Std.error	(β)	t	P-value
(Constant)	1.272	.191		6.658	.000
หลักนิติธรรม	.119	.040	.148	2.945	.003**
หลักคุณธรรม	.143	.033	.201	4.342	.000***
หลักความโปร่งใส	.201	.034	.302	5.960	.000***
หลักการมีส่วนร่วม	.196	.034	.274	5.715	.000***
หลักความรับผิดชอบ	.261	.038	.330	6.773	.000***
หลักความคุ้มค่า	.142	.038	.191	3.715	.000***

R²= .370, R²Adj= .361, F=38.430, Sig= .000***

จากตาราง 23 พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หลักความรับผิดชอบ ($\beta=.330$) หลักความโปร่งใส ($\beta=.302$) หลักการมีส่วนร่วม ($\beta=.274$) หลักคุณธรรม ($\beta=.201$) หลักความคุ้มค่า ($\beta=.191$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 หลักนิติธรรม ($\beta=.148$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ซึ่งการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ทุกด้าน สามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 36.10 โดยสามารถ สร้างสมการในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.272 + .119(X_1) + .143(X_2) + .-$$

$$201(X_3) + .196(X_4) + .261(X_5) + .142(X_6)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_Y = .148(Z_1) + .201(Z_2) + .302(Z_3) + .274(Z_4) + .330(Z_5) + .191(Z_6)$$

**ตอนที่ 6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผล
การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม**

การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
รายละเอียดดังตาราง 31

ตาราง 31 จำนวนและร้อยละของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ผู้ตอบ / ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	จำนวนคน (n = 399)	ร้อยละ
- ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	216	54.14
- ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	183	45.86
รวม	399	100.00

จากตาราง 31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 399 คน มีผู้ตอบ
แบบสอบถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
จากแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.14 ส่วนที่เหลือจำนวน 183 คน
เป็นผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด คิดเป็นร้อยละ 45.86

การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนา
ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
สามารถสรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการประชาคมและลงพื้นที่พบปะประชาชน
เพื่อรับทราบปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่น
2. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการกำหนดนโยบายและการบริหารที่
เหมาะสมเอื้อให้งานสำเร็จลุล่วง
3. องค์การบริหารส่วนตำบลควรเน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดย
การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนเพื่ออำนวยความสะดวกปลอดภัยในการใช้สัญจร
4. องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และ
เพื่อการเกษตรให้เพียงพอ และขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างทั่วถึง มีการซ่อมแซมและบำรุงรักษา
สม่ำเสมอ

5. องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชนและรักษาความสงบเรียบร้อย โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ
6. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการจัดระบบการทำงานให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ
7. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดระบบการบริหารงานภายในองค์กรเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
8. องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสให้มากที่สุด
9. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดกิจกรรมลงพื้นที่ เพื่อพบปะประชาชนในพื้นที่ เพื่อรับทราบข้อปัญหาความเดือดร้อน และความต้องการของประชาชน
10. องค์การบริหารส่วนตำบลควรดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ป้ายประชาสัมพันธ์ประจำหมู่บ้าน
11. องค์การบริหารส่วนตำบลควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ให้กับประชาชน ให้แก่หมู่บ้านทุกหมู่บ้าน โดยมีการกำหนดแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนอย่างเหมาะสม
12. องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมสนับสนุนให้แต่ละหมู่บ้านจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปี และส่งเสริมสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น อย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้ผลสรุป ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีจำนวนทั้งสิ้น 399 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.91 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.38 มีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 84.71 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มากที่สุด จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.62 ประกอบอาชีพเกษตรกร มากที่สุด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.85 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.90 และอาศัยอยู่ในกลุ่มที่ 1 ตำบลนาทราย, ตำบลนาราชควาย, ตำบลอาจสามารถ, ตำบลขามเฒ่า, ตำบลท่าค้อ (ในเมือง) มากที่สุด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.09

2. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=4.08$) รองลงมาคือ ($\bar{X}=4.01$) หลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.98$) หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.89$) หลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.88$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.81$) โดยสรุปผลในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

2.1 ด้านหลักนิติธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ปรับปรุง คำสั่ง กฎระเบียบข้อบังคับให้เหมาะสมถูกต้องและไม่ขัดต่อข้อกฎหมาย ($\bar{X}=4.17$) รองลงมาคือ อบต. ได้ใช้อำนาจหน้าที่ตาม พรบ.อบต. อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

โดยไม่เลือกปฏิบัติ ($\bar{X}=4.01$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. ได้ปรับลดขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้การบริการแก่ประชาชนมีความสะดวกและรวดเร็ว ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย ($\bar{X}=3.91$)

2.2 ด้านหลักคุณธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.88$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การบริหารงานของ อบต. ปราศจากการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน ($\bar{X}=3.97$) รองลงมาคือ การบริหารงานของ อบต. เป็นไปตามระเบียบวินัยและประมวลจริยธรรมโดยเคร่งครัด ($\bar{X}=3.89$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. บริหารงานโดยมุ่งประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ ($\bar{X}=3.83$)

2.3 ด้านหลักความโปร่งใส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.83$) รองลงมาคือ อบต. จัดทำแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ($\bar{X}=3.83$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. ประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.80$)

2.4 ด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อนำไปแก้ไขปัญหา ($\bar{X}=3.92$) รองลงมาคือ อบต. จัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเป็นประจำทุกปี ($\bar{X}=3.91$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการทำงานของ อบต. ($\bar{X}=3.86$)

2.5 ด้านหลักความรับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.18$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. ใส่ใจปัญหาของประชาชนในพื้นที่ และมีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ($\bar{X}=4.24$) รองลงมาคือ ผู้บริหาร อบต. ได้มอบอำนาจในการตัดสินใจแก่พนักงานของ อบต. ตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานอย่างชัดเจน ($\bar{X}=4.23$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พนักงานของอบต. ทุกคนรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง ($\bar{X}=4.15$)

2.6 ด้านหลักความคุ้มค่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ อบต. บริหารงานได้ผลคุ้มค่ากับงบประมาณและค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม ($\bar{X}=4.07$) รองลงมาคือ อบต. ใช้ทรัพย์สินของทางราชการคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม ($\bar{X}=4.04$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อบต. ใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเหมาะสม ($\bar{X}=3.98$)

3. ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.95$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X}=4.19$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}=4.13$) ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X}=3.97$) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X}=3.93$) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X}=3.85$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X}=3.70$) โดยสรุปผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

3.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การก่อสร้างและบำรุงรักษา ถนนเพื่ออำนวยความสะดวก ปลอดภัยของถนน การใช้สัญญาณไปมา ($\bar{X}=4.27$) รองลงมาคือ การจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ ($\bar{X}=4.21$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอและการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน ($\bar{X}=4.15$)

3.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส ($\bar{X}=4.07$) รองลงมาคือ การส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย ($\bar{X}=3.97$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ผู้ป่วยเอดส์ ($\bar{X}=3.85$)

3.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิภาพในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะ ($\bar{X}=3.92$) รองลงมาคือ การดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ ($\bar{X}=3.89$) ส่วนข้อที่

มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ($\bar{X} = 3.68$)

3.4 ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมาคือ การดำเนินการรับจดทะเบียนพาณิชย์ ($\bar{X} = 3.71$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.67$)

3.5 ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ การจัดสถานที่กำจัดขยะและหรือสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.15$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ($\bar{X} = 4.10$)

3.6 ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดิงามของท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญทางศาสนา ($\bar{X} = 3.93$)

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกันตามคุณลักษณะส่วนบุคคลสามารถสรุปผลได้ดังนี้

4.1 จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

4.2 จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย และ 2) ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม

กรรมและการท่องเที่ยว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ 2) ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จึงทำการทดสอบความแตกต่างเฉพาะในภาพรวม เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41-50 ปี มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 60 ปี 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 51-60 ปี มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 60 ปี

4.3 จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพสมรส พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

4.4 จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และ 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

จึงทำการทดสอบความแตกต่างเฉพาะในภาพรวม เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช. 3) กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปวส./อนุปริญญา

4.5 จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ 2) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

4.6 จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนมในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ 2) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และ 2) ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จึงทำการทดสอบความแตกต่างเฉพาะในภาพรวม เป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000

4.7 ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านตำบลที่อยู่อาศัย พบว่า ระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ 2) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย

5. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หลักความรับผิดชอบ ($\beta=.330$) หลักความโปร่งใส ($\beta=.302$) หลักการมีส่วนร่วม ($\beta=.274$) หลักคุณธรรม ($\beta=.201$) หลักความคุ้มค่า ($\beta=.191$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 หลักนิติธรรม ($\beta=.148$)

มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ทุกด้าน สามารถร่วมกันทำนวยกระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 36.10

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=4.08$) รองลงมา คือ ($\bar{X}=4.01$) หลักนิติธรรม ($\bar{X}=3.98$) หลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=3.89$) หลักคุณธรรม ($\bar{X}=3.88$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักความโปร่งใส ($\bar{X}=3.81$) ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ารัฐบาลจึงมีนโยบายให้ส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า โดยมุ่งสร้างองค์กรให้เป็นไปตามหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ทุกแห่งมีการบริหารจัดการตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหลังเกิดปัญหาและอุปสรรคจะนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จะดำเนินงานตามหลัก และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและตามความต้องการของประชาชน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ทั้งผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบลเน้นการทำงานแบบบูรณาการและทำงานเชิงรุก โดยการลงพื้นที่และปฏิบัติงานจริง และเปิดช่องทางให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบถึงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงมีการติดต่อสื่อสารกับประชาชนหลายช่องทางทำให้การทำงาน เป็นไปอย่างใกล้ชิดและได้ผลที่ดีอีกทั้งในการดำเนินโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละครั้งจะมีการประเมินผลการ

ปฏิบัติงานทั้งก่อนและหลังการปฏิบัติงานจึงทำให้สามารถรู้ถึง ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน และนำมาปรับปรุงแก้ไขครั้งต่อไป

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลินเนศวร์ อีรการุณวงศ์ (2562) ได้ทำการศึกษา การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของเทศบาลตำบล ใน จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความร่วมมือ รับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า หลักความโปร่งใส และหลักการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชชาติชัย อุดมกิจมงคล (2560) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัด สกลนคร ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขต จังหวัดสกลนครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.64) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านหลักนิติธรรม (ค่าเฉลี่ย=3.73) รองลงมาคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม (ค่าเฉลี่ย= 3.71) ด้านหลักความโปร่งใส (ค่าเฉลี่ย=3.64) ด้านหลักความคุ้มค่า (ค่าเฉลี่ย=3.63) ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ (ค่าเฉลี่ย=3.60) และด้านหลักคุณธรรม (ค่าเฉลี่ย=3.49) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรเดช สอนองทวีพร (2560) ได้ทำการศึกษา การบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมพงษ์ วงษ์สวัสดิ์ (2560) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงามมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า อันดับหนึ่ง คือ ด้านหลักความโปร่งใส รองลงมาคือ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรมด้านหลักความรับผิดชอบต่อ และอันดับสุดท้าย คือ ด้านหลักความคุ้มค่า และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย จันทรัตน์กานต์ (2559) ได้ทำการศึกษา หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า หลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในเขตอำเภอมือง จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมือง จังหวัดนครพนม พบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอมือง จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.95) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีประสิทธิผลในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.13$) ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.97$) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.93$) ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.85$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.70$) ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มีหน้าที่ในการจัดทำ บำรุงรักษา และให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยยึดหลักการว่า ประชาชนต้องได้รับการบริการสาธารณะที่ดีขึ้นไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมดาเนินการและติดตามตรวจสอบ เพื่อให้ได้มาตรฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารและให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดประโยชน์และความพึงพอใจแก่ประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีการใช้จ่ายงบประมาณครบตามแผนพัฒนาของ อบต. เช่น มีการสร้างถนนครบจำนวนตามแผนพัฒนาตำบล การจัดให้มีการซ่อมแซมดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้ตัวอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางภายในเขต อบต. ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดิน ที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล มีการทำความสะอาดถนนและที่สาธารณะเป็นประจำ จัดให้มีภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาดเป็นประจำทุกเดือนและมีการประสานงานร่วมมือกับหน่วยราชการในเขต อบต. ในการรักษาความสะอาด ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ มีการกำจัดขยะและป้องกันโรคไข้เลือดออกเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปีและมีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อเป็นประจำทุกปี ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง จัดให้มีรถดับเพลิงอย่างเพียงพอ จัดให้มีเครื่องวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอย่างเพียงพอและทันสมัย ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม มีการจัดการอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และให้ความร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุนโรงเรียนหรือสถานศึกษาในเขตพื้นที่ ด้านการส่งเสริม และพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ มีการจัดกิจกรรมของกลุ่มสตรีและเยาวชน จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน จัดให้มีการสงเคราะห์ผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอ

และจัดโครงการช่วยเหลือผู้พิการทุกปีด้านการบำรุงศิลปะจารีตประเพณีของท้องถิ่นและ
วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น อบต.ได้เป็นศูนย์รวมในการจัดประเพณีต่าง ๆ ของหมู่บ้านในของ
ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ทุกปีและจัดให้มีกิจกรรมเพื่อ
รณรงค์การสืบทอดประเพณีหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลินเนศวร์ อธิการุณวงศ์ (2562)
ได้ทำการศึกษา การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ของเทศบาลตำบล ใน
จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรีใน
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซาติชัย อุดมกิจมงคล (2560) ได้
ทำการศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของ
เทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาล
ตำบลในเขตจังหวัดสกลนครในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.63) เมื่อพิจารณารายด้าน
พบว่า มีประสิทธิผลการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด คือ
ด้านคุณภาพการให้บริการ (ค่าเฉลี่ย=3.66) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาองค์การ ค่าเฉลี่ย
=3.65) ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (ค่าเฉลี่ย=3.61) และด้านประสิทธิผลตาม
แผนปฏิบัติราชการ (ค่าเฉลี่ย=3.60) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย น้อยฉ่ำ (2559,
บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมิน
แห่งดุลยภาพของเทศบาลนคร เจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า
ประสิทธิผลของการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพ ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง โดย
มีค่าเฉลี่ย 3.76 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย จันทรรัตน์กานต์ (2559) ได้ทำการศึกษา หลัก
ธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า
ประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ
สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลลักษณ์ ธนานันต์เมธี (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาอิทธิพล
ของธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การขององค์การบริหารส่วน
ตำบล ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลองค์การขององค์การ
บริหารส่วนตำบลในเขตภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการ
บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตาม
คุณลักษณะส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอ
เมือง จังหวัดนครพนม จำนวน 399 คน เมื่อจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับ
การศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานของ

องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี, 51-60 ปี มีการศึกษาใน ระดับปริญญาตรี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นที่มีต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม สูงที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31-40 ปี มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีความคิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในภาพรวม ต่ำที่สุด แต่เมื่อ จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ สถานภาพ อาชีพ และตำบลที่อาศัย พบว่า ความ คิดเห็นที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัด นครพนม ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรฎริ มูลสิน (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานของ เทศบาลตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้านไม่ แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2561) ได้ทำการศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี ผลการ เปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การ บริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พบว่า ประสิทธิภาพการ บริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัด นนทบุรี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานประสบการณ์ทำงาน รายได้ต่างกัน มีความ คิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพอาภรณ์ คำชมพู (2556) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิผล การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตำบล ที่อยู่อาศัย และระยะเวลาที่อยู่อาศัย พบว่า ประชาชน ที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน มี ความเห็นต่อประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ

นิคมน้ำจืด จังหวัดสกลนคร ทั้งในภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาอิทธิพลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หลักความรับผิดชอบ ($\beta=.330$) หลักความโปร่งใส ($\beta=.302$) หลักการมีส่วนร่วม ($\beta=.274$) หลักคุณธรรม ($\beta=.201$) หลักความคุ้มค่า ($\beta=.191$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 หลักนิติธรรม ($\beta=.148$) มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ทุกด้าน สามารถร่วมกันทำนายระดับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 36.10 จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีความสำคัญต่อการบริหารงานของหน่วยงานราชการรวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนมเป็นอย่างมาก เพราะธรรมาภิบาลเป็นการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตั้งมั่นอยู่บนหลักการบริหารงานที่เที่ยงธรรม สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีจิตสำนึกในการทำงาน หากต้องการให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นต้องยึดหลักบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลโดยยึดหลักนิติธรรมและคุณธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ บริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้คุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลโดยการกำกับ ดูแล และสนับสนุนการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบลเจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจผลประโยชน์สูงสุดก็จะตกแก่ประชาชน

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วลินเนศวร์ อีกรากุณวงศ์ (2562) ได้ทำการศึกษา การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรีได้ร้อยละ 78.10 โดยมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ์รวี เลชะกุล, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว และศรีบุญลักษณ์ เทพวารินทร์ (2561) ได้ทำการศึกษา

ธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย ธรรมาภิบาลด้านหลักการบริหารจัดการส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยดังกล่าวสามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผลองค์การของเทศบาลได้ ร้อยละ 56.80 สอดคล้องกับงานวิจัยของชาติชัย อุดมกิจมงคล (2560) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร พบว่าปัจจัยบางประการของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 5 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าสัมประสิทธิ์มากที่สุดเท่ากับ 0.55 รองลงมาคือ ด้านหลักความรับผิดชอบ มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.16 ด้านหลักคุณธรรม มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.14 ด้านความโปร่งใส มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.10 และด้านหลักการมีส่วนร่วมมีค่าสัมประสิทธิ์น้อยที่สุดเท่ากับ 0.09 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ หรือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตาม (R^2) เท่ากับ 0.88 และสามารถทำนายค่าสมการของการวิเคราะห์เท่ากับ 0.94 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย จันทรัตน์กานต์ (2559) ได้ทำการศึกษา หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า หลักธรรมาภิบาลส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลักความโปร่งใสส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี สูงสุด และหลักนิติธรรม ส่งผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ต่ำสุด โดยที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานีได้ร้อยละ 68.20 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย น้อยน้ำ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา ธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพของเทศบาลนคร เจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีความสัมพันธ์ กับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลัก การประเมินแห่งดุลยภาพ และยังพบว่าหลักธรรมาภิบาล สามารถส่งผลกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งดุลยภาพ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ควรเสริมสร้างการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส มากที่สุด โดยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมประชุมสภาฯ ให้มากขึ้น ด้านหลักคุณธรรม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลควรดำเนินการบริหารงานโดยมุ่งประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ และด้านหลักการมีส่วนร่วมโดยควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มากขึ้น

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ควรพัฒนาประสิทธิภาพการบริการงานด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวมากที่สุด โดยควรมีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวส่งเสริมการวางแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้มากขึ้น และด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ผู้ป่วยเอดส์ ให้มากขึ้นกว่าเดิม

1.3 องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ควรเน้นเสริมสร้างและพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล หลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความโปร่งใส เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพล ต่อประสิทธิภาพการบริการงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มากที่สุด ควรเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ด้านอื่น ๆ ทุกด้าน เนื่องจากเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริการงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามลำดับ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว โดยทำการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ เพื่อที่จะได้ทราบอิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิภาพการบริการงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภออื่น ๆ ของจังหวัดนครพนม

2.2 ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริการงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร การสร้างทีมงานของผู้บริหาร การทำงานเป็นทีม (Team Work) ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการ บริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลลักษณ์ ชนานันต์เมธี. (2558). *อิทธิพลของธรรมาภิบาลและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒน้องค์การ. นครสวรรค์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา.
- กระทรวงมหาดไทย. (2551). *พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: อสารักษาดินแดน.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2557). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยารัตน์ อธิระชนชัยกุล. (2557). *จริยธรรมทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- กิตติ์วี เลขะกุล, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว และศรัณวลักษณ์ เทพวารินทร์. (2561). *ธรรมาภิบาลวัฒนธรรมองค์การ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของเทศบาลในเขตภาคใต้ของประเทศไทย*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- โกวิท พวงงาม. (2549). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- _____. (2552). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์. (2551). *การประเมินผลนโยบายสาธารณะ. เอกสารการสอนชุดวิชา นโยบายสาธารณะและการวางแผน*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เฉลิมพงศ์ มีสมนัย. (2547). *การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์. วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 2(2), 131-139.
- ชนะศักดิ์ ยูบุรณ์. (2543). *กระทรวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดีในการปกครองที่ดี (Good Governance)*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ขวลิต สละ. (2556). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชาติชัย อุดมกิจมงคล. (2560). *อิทธิพลของการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่อประสิทธิผล การบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร*. รายงานการวิจัย. สกลนคร: สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2557). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์การพิมพ์.

- ติน ปรัชญพฤทธิ์. (2551). *การบริหารการพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทางและปัญหา*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงศักดิ์ โอชะคลัง. (2550). *การพัฒนารูปแบบการบริหารการจัดการที่ดีด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เทพอาภรณ์ คำชมพู. (2556). *ประสิทธิผลการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอนิคมน้ำอูน จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เทอดเกียรติ ไพศาลอึ้งพงษ์. (2558). *ประสิทธิผลการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระ รป.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- ธรรมพงษ์ วงษ์สวัสดิ์. (2560). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. พิษณุโลก: วิทยาลัยทองสุข.
- ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์. (2555). *นโยบายสาธารณะ*. พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุง). เชียงใหม่: คณินิจการพิมพ์.
- ธีรเดช สนองทวีพร. (2560). *การบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเกริก.
- นพพร ณะชัยขันธุ์. (2550). *สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). *การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2553). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- ประวิช นิลวัชรมณี. (2558). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. สารนิพนธ์ รป.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- ปานิสรา จรัสวิญญู. (2550). *การวางแผนและการจัดการโครงการ*. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- พงษ์เทพ จันทสุวรรณ. (2553). *ประสิทธิผลองค์การ: ปฏิบัติแห่งมนทัศน์*. *วารสารร่วมพฤษ*, 28(3), 134-182.

- พิศมัย คูศรีพิทักษ์. (2553). *การปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภรณ์ กীরดีบุตร. (2529). *การประเมินประสิทธิผลขององค์การ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2549). *การวิจัยทางการศึกษา*. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2551). *การประเมินโครงการ แนวคิดและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์. (2559). *ความเป็นธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี*. สารนิพนธ์ รป.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- รัชยา ภักดีจิตต์. (2557). *ธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารจัดการภาครัฐและภาคเอกชน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตน์ติกรณ์ จินบุตร. (2552). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รุจา รอดเข็ม. (2547). *การพัฒนารูปแบบการประเมินประสิทธิผลองค์การของวิทยาลัยในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประยุกต์ตามแนวทางการประเมินองค์การแบบสมดุล*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2550). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: บริษัท บพิศการพิมพ์ จำกัด.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2545). *วิวัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรภุรี มูลสิน. (2561). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี*. รายงานการวิจัย. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- วลินเนศวร์ ธีรการุณวงศ์. (2562). *การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ รป.ด. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

- สมชาย น้อยฉ่ำ. (2559). *ธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลในการบริหารงานตามหลักการประเมินแห่งคุณภาพของเทศบาลนครเจ้าพระยาสุรศักดิ์ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี*.
วิทยานิพนธ์ รป.ม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม.
- สุภาพร พิศาลบุตร. (2550). *การวางแผนและการบริหารโครงการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: วิรัตน์เอดดูเคชั่น.
- เสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์. (2561). *ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี*. รายงานการวิจัย. นนทบุรี: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- เสาวพงษ์ ยมาพัฒน์, (2550). *การศึกษาองค์ประกอบ และรูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ โดยใช้เครื่องมือ บาลานซ์ สกอร์การ์ด: กรณีศึกษาลำปาง*
ปลัดกระทรวงพาณิชย์. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2544). *คู่มือการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักงานข้าราชการพลเรือน.
- สุนันทา เลาหนันท์. (2556). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: ธนการพิมพ์.
- สุพัฒน์ กองศรีมา. (2552). *ประสิทธิผลการดำเนินงานกองทุนสุขภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุดรธานี*. การศึกษาอิสระ ส.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). *คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)*. กรุงเทพฯ: บริษัท พรีเมียร์ โพร จำกัด.
- อริย์ธัช แก้วเกาะสะบ้า. (2560). *หลักธรรมาภิบาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ, สำนักงานสภาผู้แทนราษฎร.
- อานันท์ ปันยารชุน. (2541). *คนดีที่สังคมยังต้องการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แสงดาวการพิมพ์.
- อุทัย จันทรรัตน์กานต์. (2559). *หลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของเทศบาลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดปทุมธานี*. สารนิพนธ์ รป.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- อุทัย หิรัญโต. (2543). *หลักการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- อุระษา ไชยบิล. (2559). *การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม*. การค้นคว้าอิสระ ปร.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรุณ จิรวัดน์กุล. (2557). *สถิติในงานวิจัยเลือกใช้อย่างไรให้เหมาะสม*. กรุงเทพฯ: วิจัยพัฒนา.
- Armstrong. (2012). *Principles of Marketing*. Bangkok: Pearson Education.
- Barnard. C.I. (1986). *The functions of the Executive*. Harvard University Press.
- Beach, Dales S. (1980). *Personnel: The Management of People at Work*. 4 th ed. New York: Macmillan.
- Cameron, K. S. (1979). *Evaluating Organizational Effectiveness in Organized Anarchies*. Paper presented at the 1979 meetings of the Academy Of Management.
- _____. (1981). *The Enigma of Organizational Effectiveness*. In *Measuring Effectiveness*. D. Baughr, ed. San Francisco: Jossey-Bass. pp. 1-3.
- _____. (1986). Effectiveness as Paradox: Consensus and Conflict in Conceptions of Organizational Effectiveness, *Management Science* 32(5), 539-553.
- Campbell, J. P. (1977). *On the Nature of Organizational Effectiveness*. In *New Perspectives on Organizational Effectiveness*. P. S. Goodman and J. M. Pennings, eds. San Francisco: Jossey-Bass.
- Cohen, D.K.; March, J.G., and Olsen, J.P. (1972). A Garbage Can Model of Organizational Choice. *Administrative Science Quarterly*, 17,1-25.
- Davis, Keith. (1981). *Human Behavior at Work: Organizational Behavior*. New York: McGraw – Hill Book Company.
- Etzioni, A. (1964). *Modern Organizations*. Englewood Cliffs. N.J: Prentice Hall.
- Evangelia Petridou. (2014). Theories of the Policy Process: Contemporary Scholarship and Future Directions. *Policy Studies Journal*, 42(s1), s12-s32.
- Ford, R.C., Armandi, B.R., & Heaton, C.P. (1968). *Organization theory: A integrative Approach*. New York: Harper & Row Publishers.

- Gary Dessler. (2002). *Management: Principles and Practices for Tomorrow's Leaders*. New Jersey: Pearson Education.
- Gibson, and Other. (1982). *Organizational: Behavior, Structure, Process ; Behavior, Dallas*. Texas: Business Publication, Inc.
- Hodge, B.J. & Anthony, W.P.(1988). *Organization theory*. (3rd ed.). Allyn and Bacon, Inc.
- Hoy, W.K.and Miskel,C.G.(1991). *Educational Administration: Theory - Research – Practice 4 th ed*. Singapore: McGraw – Hill, Inc.
- Jackson, J.H. Moegan, C.R. & Paolillo, J.G.P. (1986). *Organization theory: A macro Perspective for management*. New Jersey: Prentice – Hall Englewood Cliffs.
- Kingdon, J. W. (1984). *Agendas, alternatives, and public policies*. New York: Harper Collins.
- KISER, L. L. and E. OSTROM (1982) "The three worlds of action: a metatheoretical synthesis of institutional approaches," pp.179-222 in E. Ostrom (ed.) *Strategies of Political Inquiry*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Latham, G.P. (1984). *Increasing Productivity Through Performance Appraisal*. Massachusetts: Reading, Addison- Wesley.
- Likert, Rensis. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale. In Reading in Fishbein, M (Ed.), *Attitude Theory and Measurement* (pp. 90-95). New York: Wiley & Son.
- Pan Jeh-Nan, Nguyen Hung Thi Ngoc. (2015). *Achieving customer satisfaction through product-service systems*.
- Price, J. L. (1972). *Study of Organizational Effectiveness*. Sociological Quarterly 12.
- Putman, R. (1980). *Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern Italy*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Quinn, R., & Rohrbaugh, J. (1983). A Spatial Model of Effectiveness Criteria: Toward a Competing Value Approach to Organizational Analysis. *Management Science*, 29, 367-377.

- Quinn, R.E. (1988). *Beyond Rational Management: Mastering the Paradoxes and Competing Demands of High Performances*. San Francisco: Josseybass.
- Robbins, Stephen P. (1990). *Organization Theory: Structure, Design, and Applications*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Robson, William A. (1953). Local Governmen, in *Encyclopedia of Social Science*. New York: The Macmillan.
- Scott, W. R. (1977). Effectiveness of Organizational Effectiveness Studies. In *New Perspectives On Organizational Effectiveness*. P.S. Goodman and J.M. Pennings eds. San Francisco: Jossey-Bass. Pp. 63-95.
- Seashore S. E. (1979). Predicting organizational effectiveness with a four factor theory of leadership. *Administrative Science Quarterly*. 11, 238-263.
- Seashore, S. E. and Yuchtman, E. (1991). *Factorial Analysis of Organizational Performance*. Administrative Sciences Quarterly.
- Steers, R.M. (1977). *Organizational effectiveness: A behabioral view*. Santa Monica, CA: Goodyear.
- William B. Werther. (1990). *Canadian Human Resource Management*. Toronto, McGraw- Hill Ryerson.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3^d ed.). New York: Harper: & Rows. Publishers.
- Zahariadis, Nikolaos. (2007). The multiple streams framework: structure, limitations, prospects. In Paul A. Sabatier, ed., *Theories of the Policy Process*. 2nd ed. Boulder, CO: Westview, 65-92.
- Zamuto, R.F. (1982). *Assessing organizational effectiveness*. New York University Of New York: Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๓๒๐ ๙๗๑๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๔๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตดา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุคมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตดา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๓๒๐ ๔๗๑๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ เวสสินท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุตมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๓๒๐ ๙๗๑๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบขออนุญาตฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.นิตเวช นนท์จันทร์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุตมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เทกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๓๒๐ ๙๗๑๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๔๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายพีระยุทธ จันทร์หา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาววนิดา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ และประเมินคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาววนิดา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๖๓๒๐ ๙๗๑๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๖๕๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ท้องถิ่นอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลนาทราย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาววนิดา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาววนิดา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตครุภัณฑ์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาราชควาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตครุภัณฑ์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลกรูคุ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๕๒๖๕๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณกรม)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านผึ้ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุตมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจสามารถ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๕๒๖๕๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลขามเฒ่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุตมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๔๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองคํการบริหารส่วนตำบลท่าค้อ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตขอรับรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลดงขวาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตขอรับจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๔๓๕ ๔๒๔๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตขอรับรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลคำเตย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตดา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตขอรับจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตดา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลวังตามัว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ตาก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวนิตา พรหมไทย รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๖๔๒๓๑๐๗ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ อัยกร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติชัย อุตมกิจมงคล เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษารั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวนิตา พรหมไทย โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๓๙๓๕ ๙๒๙๖

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล คณบดีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละมัย ร่มเย็น กรรมการบริหารหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ วะสินนท์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นางสาวศุภิสรา ธารประเสริฐ ปลัดอำเภอ
5. นายพีระยุทธ จันทา พนักงานการเลือกตั้งชำนาญการ

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา “ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม” คำตอบจากแบบสอบถามฉบับนี้จะเก็บเป็นความลับ ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง
นครพนม จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

นางสาววนิดา พรหมไทย

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รุ่นที่ 10

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือข้อความลงในช่องว่าง ตามความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 30 ปี 2. 31 – 40 ปี
 3. 41 – 50 ปี 4. 51 – 60 ปี
 5. มากกว่า 60 ปี

3. สถานภาพ

1. โสด 2. สมรส
 3. หม้าย/หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา 2. มัธยมศึกษา/ปวช.
 3. ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 4. ปริญญาตรีขึ้นไป

5. อาชีพ

1. เกษตรกร 2. ค้าขาย
 3. ธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ 4. รับจ้างทั่วไป
 5. พนักงานบริษัทเอกชน 6. รับราชการ
 7. อาชีพอื่น ๆ

6. รายได้ต่อเดือน

1. ไม่เกิน 10,000 บาท 2. 10,001-15,000 บาท
 3. 15,001-20,000 บาท 4. ตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป

7. ตำบลที่อยู่อาศัย

1. กลุ่มที่ 1 ตำบลนาทราย, ตำบลนาราชควาย, ตำบลอาจสามารถ, ตำบลขามเฒ่า, ตำบลท่าค้อ (ในเมือง)
 2. กลุ่มที่ 2 ตำบลกุดชุม, ตำบลบ้านผึ้ง, ตำบลโพธิ์ตาก, ตำบลวังตามัว (นอกเมือง)
 3. กลุ่มที่ 3 ตำบลบ้านกลาง, ตำบลดงขวาง, ตำบลคำเตย

**ตอนที่ 2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม**

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ของ
องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ว่ามีการบริหารงานตามหลักธรร
มาภิบาล อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความ
คิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การ
บริหารส่วนตำบล ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ประเด็น/ข้อความ		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปาน กลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อย ที่สุด)
หลักนิติธรรม						
1	อบต. ได้ใช้อำนาจหน้าที่ตาม พรบ.อบต. อย่างเสมอภาคและเป็นธรรมโดยไม่เลือก ปฏิบัติ					
2	อบต. ออกเทศบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับที่ทันต่อเหตุการณ์และเป็นที่ย อมรับของประชาชน					
3	อบต. ปรับปรุง คำสั่ง กฎระเบียบข้อบังคับ ให้เหมาะสมถูกต้องและไม่ขัดต่อข้อ กฎหมาย					
4	อบต. ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อกำกับดูแล ให้มีการดำเนินงานตามกฎระเบียบข้อบังคับ					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
หลักนิติธรรม (ต่อ)						
5	อบต. ได้ปรับลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้การบริการแก่ประชาชนมีความสะดวกและรวดเร็ว ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย					
6	อบต. สามารถจัดการเรื่องร้องเรียนของศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน ด้วยความเป็นธรรม และเสมอภาค					
7	อบต. คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการบริหารงาน					
หลักคุณธรรม						
1	อบต. บริหารงานโดยยึดหลักความถูกต้อง และเที่ยงธรรม					
2	อบต. บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตยึดมั่นในหลักคุณธรรมอันดีงาม					
3	การบริหารงานของ อบต. เป็นไปตามระเบียบวินัยและประมวลจริยธรรมโดยเคร่งครัด					
4	การบริหารงานของ อบต. ปราศจากการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน					
5	อบต. บริหารงานโดยมุ่งประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ					

ประเด็น/ข้อความคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
หลักความโปร่งใส						
1	อบต. ได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง					
2	อบต. เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง					
3	อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมประชุมสภาฯ					
4	อบต. ประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ					
5	อบต. จัดทำแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง					
หลักการมีส่วนร่วม						
1	อบต. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อนำไปแก้ไขปัญหา					
2	อบต. สนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการประชุมประชาคม					
3	อบต. จัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเป็นประจำทุกปี					
4	อบต. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วมการวางแผนในการพัฒนา					
5	อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการทำงานของ อบต.					
6	อบต. แต่งตั้งตัวแทนประชาคมให้มีส่วนร่วมในการตรวจรับงานจ้าง					

ประเด็น/ข้อความ		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
หลักความรับผิดชอบ						
1	อบต. ใส่ใจปัญหาของประชาชนในพื้นที่ และมีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น					
2	ผู้บริหาร อบต. ได้มอบอำนาจในการตัดสินใจแก่พนักงานของ อบต. ตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานอย่างชัดเจน					
3	พนักงานของอบต. ทุกคนรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง					
4	อบต. ประสานงานเพื่อการแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว					
5	ผู้บริหาร อบต. สามารถชี้แจงเจรจาเพื่อลดความขัดแย้งของผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
6	อบต. กำหนดเป้าหมาย นโยบาย และแผนงานที่ชัดเจน					
หลักความคุ้มค่า						
1	อบต. บริหารงานได้ผลคุ้มค่ากับงบประมาณและค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม					
2	อบต. ใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเหมาะสม					
3	อบต. ใช้ทรัพย์สินของทางราชการคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม					
4	อบต. จัดระบบการตรวจสอบควบคุมการใช้ทรัพยากรที่ชัดเจน					

ประเด็น/ข้อคำถาม		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
หลักความคุ้มค่า (ต่อ)						
5	อบต. จัดตั้งงบประมาณประจำปีตามแผนพัฒนาอย่างเหมาะสม					
6	อบต. ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย					
7	อบต. ได้ส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้เพื่อควมมีประสิทธิภาพคุ้มค่าในการบริหารงานเพิ่มขึ้น					

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ว่ามีประสิทธิผลการบริหารงาน อยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดระดับประสิทธิผลการบริหารงาน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ประเด็น/ข้อความ		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน						
1	การก่อสร้างและบำรุงรักษา ถนนเพื่ออำนวยความสะดวกความปลอดภัยของถนน การใช้สัญจรไปมา					
2	การจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภค อย่างเพียงพอ					
3	การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอ และการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน					
4	การขยายเขตไฟฟ้า ส่องสว่างอย่างทั่วถึง รวมทั้ง ซ่อมแซมและบำรุงรักษาสมาเสมอ					
5	การจัดระบบการระบายน้ำอย่างครอบคลุม					
6	ความพร้อมเพียงของสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ในสวนสาธารณะ					
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต						
1	การส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี					
2	การรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่าย เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอาชีพอย่างต่อเนื่อง					
3	การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมผู้สูงอายุ					
4	การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรม ผู้พิการและด้อยโอกาส					
5	การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรม ผู้ป่วยเอดส์					
6	การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาระดับ ปฐมวัย โดยการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก					

ประเด็น/ข้อความ		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต (ต่อ)						
7	การส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้เด็ก และเยาวชนในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย					
8	การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบ และนอกระบบของเยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส					
ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย						
1	การดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ					
2	การส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหายาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติดในชุมชน					
3	การฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกับประชาชนในพื้นที่					
4	การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพ ของประชาชน					
5	การมีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะ					
6	การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว						
1	การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
2	การวางแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน					

ประเด็น/ข้อความ		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว (ต่อ)						
3	การอนุญาตให้ตั้งโรงงานขนาดเล็กที่ไม่มีผลกระทบ รวมทั้ง การควบคุม ดูแลตรวจตราให้เป็นไปตามกฎหมาย					
4	การดำเนินการรับจดทะเบียนพาณิชย์					
5	การส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) อย่างต่อเนื่อง					
6	การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง					
ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
1	การรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล					
2	การรณรงค์ลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอย					
3	การจัดสถานที่กำจัดขยะและหรือสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ					
4	การจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแลรักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่					
5	การรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					

ประเด็น/ข้อความ		ระดับความคิดเห็น				
		5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น						
1	การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงาน ประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง					
2	การจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และ สถานที่สำคัญทางศาสนา					
3	การส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญา ท้องถิ่น					
4	การส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอัน ดีของครอบครัวและชุมชน					
5	การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่น					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
(จากการทดลองใช้แบบสอบถาม 30 ชุด)

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น	แปลผล
1. การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม	.787	ใช้ได้
2. ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม	.825	ใช้ได้
ภาพรวมทั้งฉบับ	.763	ใช้ได้

ภาคผนวก จ

คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
เรื่อง
ธรรมาภิบาลที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 2 การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
หลักนิติธรรม		
1	อบต. ได้ใช้อำนาจหน้าที่ตาม พรบ.อบต. อย่างเสมอภาค และเป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ	.632
2	อบต. ออกเทศบัญญัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับที่ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นที่ยอมรับของประชาชน	.478
3	อบต. ปรับปรุง คำสั่ง กฎระเบียบข้อบังคับให้เหมาะสมถูกต้อง และไม่ขัดต่อข้อกำหนด	.401
4	อบต. ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อกำกับดูแลให้มีการดำเนินงานตามกฎระเบียบข้อบังคับ	.388
5	อบต. ได้ปรับลดขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้การบริการแก่ประชาชนมีความสะดวกและรวดเร็ว ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย	.375
6	อบต. สามารถจัดการเรื่องร้องเรียนของศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน ด้วยความเป็นธรรม และเสมอภาค	.432
7	อบต. คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการบริหารงาน	.388
หลักคุณธรรม		
1	อบต. บริหารงานโดยยึดหลักความถูกต้องและเที่ยงธรรม	.688
2	อบต. บริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตยึดมั่นในหลักคุณธรรมอันดีงาม	.642

ประเด็น/ข้อความ		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
หลักคุณธรรม (ต่อ)		
3	การบริหารงานของ อบต. เป็นไปตามระเบียบวินัยและประมวลจริยธรรมโดยเคร่งครัด	.399
4	การบริหารงานของ อบต. ปราศจากการทุจริตและผลประโยชน์ทับซ้อน	.426
5	อบต. บริหารงานโดยมุ่งประโยชน์สุขของประชาชนเป็นสำคัญ	.378
หลักความโปร่งใส		
1	อบต. ได้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	.623
2	อบต. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	.396
3	อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมประชุมสภาฯ	.402
4	อบต. ประกาศเผยแพร่ผลการประชุมให้ประชาชนได้รับทราบอยู่เสมอ	.412
5	อบต. จัดทำแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลโครงการให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง	.381
หลักการมีส่วนร่วม		
1	อบต. รับฟังความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาความต้องการและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อนำไปแก้ไขปัญหา	.653
2	อบต. สนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการประชุมประชาคม	.405
3	อบต. จัดประชุมประชาคมเพื่อรับฟังปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเป็นประจำทุกปี	.408
4	อบต. สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในชุมชนมีส่วนร่วมการวางแผนในการพัฒนา	.422
5	อบต. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการทำงานของ อบต.	.378
6	อบต. แต่งตั้งตัวแทนประชาคมให้มีส่วนร่วมในการตรวจรับงานจ้าง	

ประเด็น/ข้อความ		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
หลักความรับผิดชอบ		
1	อบต. ใส่ใจปัญหาของประชาชนในพื้นที่ และมีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	.689
2	ผู้บริหาร อบต. ได้มอบอำนาจในการตัดสินใจแก่พนักงานของ อบต. ตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานอย่างชัดเจน	.415
3	พนักงานของ อบต. ทุกคนรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองอย่างจริงจัง	.418
4	อบต. ประสานงานเพื่อการแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความรวดเร็ว	.396
5	ผู้บริหาร อบต. สามารถชี้แจงเจรจาเพื่อลดความขัดแย้งของผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ	.378
6	อบต. กำหนดเป้าหมาย นโยบาย และแผนงานที่ชัดเจน	
หลักความคุ้มค่า		
1	อบต. บริหารงานได้ผลคุ้มค่ากับงบประมาณและค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม	.653
2	อบต. ใช้งบประมาณอย่างประหยัดและเหมาะสม	.426
3	อบต. ใช้ทรัพย์สินของทางราชการคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม	.428
4	อบต. จัดระบบการตรวจสอบควบคุมการใช้ทรัพยากรที่ชัดเจน	.425
5	อบต. จัดตั้งงบประมาณประจำปีตามแผนพัฒนาอย่างเหมาะสม	.374
6	อบต. ใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย	.389
7	อบต. ได้ส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ เพื่อความมีประสิทธิภาพคุ้มค่าในการบริหารงานเพิ่มขึ้น	.589

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

ประเด็น/ข้อคำถาม		ค่าอำนาจจำแนก รายชื่อ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน		
1	การก่อสร้างและบำรุงรักษา ถนนเพื่ออำนวยความสะดวก สะดวก ปลอดภัย ของถนน การใช้สัญจรไปมา	.387
2	การจัดเตรียมน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ	.411
3	การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอและการขุดลอก แหล่งน้ำที่ตื้นเขิน	.463
4	การขยายเขตไฟฟ้า ส่องสว่างอย่างทั่วถึง รวมทั้งซ่อมแซม และบำรุงรักษาสมาเสมอ	.503
5	การจัดระบบการระบายน้ำอย่างครอบคลุม	.602
6	ความพร้อมเพียงของสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ ในสวนสาธารณะ	.706
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต		.
1	การส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มสตรี	.604
2	การรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างและขยายเครือข่ายเพื่อสนับสนุน การพัฒนาอาชีพอย่างต่อเนื่อง	.632
3	การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมผู้สูงอายุ	.427
4	การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ผู้พิการและด้อยโอกาส	.419
5	การให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ผู้ป่วยเอดส์	.417
6	การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาระดับปฐมวัย โดยการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	.723
7	การส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ กีฬา ให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา/ออกกำลังกาย	.685
8	การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในระบบและนอกระบบของ เยาวชน และวัยทำงานที่ขาดโอกาส	.612

ประเด็น/ข้อความ		ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษา ความสงบเรียบร้อย		
1	การดำเนินกิจกรรมป้องกันและให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติ	.432
2	การส่งเสริมสนับสนุนและป้องกันปัญหาเสพติดและลดอัตรา การติดยาเสพติดในชุมชน	.478
3	การฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกับประชาชนในพื้นที่	.389
4	การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน	.397
5	การมีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะ	.716
6	การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม อปพร. เพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	.382
ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว		
1	การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	.614
2	การวางแผนการลงทุนภาคเกษตรกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน	.532
3	การอนุญาตให้ตั้งโรงงานขนาดเล็กที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการควบคุม ดูแลตรวจตราให้เป็นไปตามกฎหมาย	.677
4	การดำเนินการรับจดทะเบียนพาณิชย์	.489
5	การส่งเสริมสนับสนุนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) อย่างต่อเนื่อง	.517
6	การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ประชาชนประยุกต์ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง	.712

ประเด็น/ข้อความ		ค่าอำนาจจำแนก รายข้อ
ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
1	การรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	.397
2	การรณรงค์ลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอย	.411
3	การจัดสถานที่กำจัดขยะและหรือสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอย อย่างเพียงพอ	.463
4	การจัดกิจกรรมการรณรงค์การปลูกต้นไม้ การดูแลรักษา เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่	.423
5	การรณรงค์ให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	.515
ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น		
1	การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมงานประเพณีประจำปี อย่างต่อเนื่อง	.467
2	การจัดการดูแลโบราณสถาน โบราณวัตถุ และสถานที่สำคัญ ทางศาสนา	.423
3	การส่งเสริมอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น	.463
4	การส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรม และศีลธรรมอันดีของครอบครัว และชุมชน	.503
5	การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและประเพณีที่ดั้งเดิมของท้องถิ่น	.602

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาววนิดา พรหมไทย
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 3 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2537
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 241 หมู่ 4 ตำบลโพธิ์ตาก อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม 48000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาการโรงแรม วิทยาลัยเทคนิคนครพนม
พ.ศ. 2557	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนม
พ.ศ. 2559	ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร